Publ: Tiruchacinabi dasar.
Chennai -

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற

ஆழ்வாராசார்யர்களருளிச்செய்த

Alwars Acharyas

நித்யாநுஸந்தாநம்

nityanu Sandhanam

இஃது,

ஸ்ரீமான். உ. வே. அரசாணிபாலே

கந்தாடை. க்ருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமிகளால்

பரிசோதித்தச்சியற்றிய பிரதிக்கிணங்க,

(Krishnamacharya Swamy)

சேலபுரம்

ஸ்ரீமான். நம்பெருமாளையரவர்களால்

பிழைதிருத்தப்பட்டு,

திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீவைஷ்ணவ புஸ்தகசாலை

கா. வெ. திருக்கச்சிநம்பிதாஸர்

அவர்களால்

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை:

1908.

இதன்விலை அணா-6.

இன்னும் வேண்டிய தமிழ், தெலுங்கு, கிரந்தம் முதலான வடகலை தென்கலை புஸ்தகங்கள் கிடைக்கும்.

வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கா. வெ. திருக்கச்சிநம்பிதாஸர்

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாய புஸ்தகசாலை

23. தாண்டவராயமுதலிதெருவு

ஸ்ரீபார்த்தசாரதிஸ்வாமி ஸன்னதிசமீபம்

திருவல்லிக்கேணி சென்னை.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

அவதாரிகை.

ஆழ்வார்கள் அவதரித்ததற்குக் காரணம்.

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஸ்வரன், வேதங்களாலும், வேதாந்தங்களாலும், ரிஷிகளாலும், ஆழ்வார்களாலும் கொண்டாடப்பட்ட அதிசயத்தை யுடைய பரம பதத்தில், நீண்ட மதிள்களையும் கோபுரங்களையு முடைய திருப்படைவீட்டில், மணிமாடமாளிகைகளால் சூழப்பட்ட செம்பொன் செய்கோயிலிலே, ஆயிரம் மாணிக்கக்கால்கள் நிறுத்தப்பட்டு ரத்நமயமான திருமாமணி மண்டபத்தின் நடுவே விளங்குகின்ற சிங்காஸநத்தின்மேலே, உடனமர்காதல்மகளிர் திருமகள் மண்மகள்ஆயர்மடமகள் ஆகிற ஸ்ரீபூமிநீளைகளோடேகூட உபயவிபூதிக்கும் நிர்வாஹனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளி யிருந்து, தானும் நிரதிசய ஆநந்தயுக்தனாய், அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேனர் முதலான நித்யஸூரிகளையும், நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரருமாய் நித்யரோபாதி லப்த கைங்கர்யருமான முக்தரையும் ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டுபோராநிற்கச்செய்தே; "இவர்களைப்போலே ஸம்ஸாரிகளும் நம்மை அநுபவித்து, அவ்வநுபவத்தாலுண்டான நிரதிசய ஆநந்தரூபமத் கைங்கர்யமாகிற மஹாசம்பத்தைப் பெற்று வாழுகைக்கு யோக்யதை உண்டாயிருக்க இத்தையிழந்திருப்பதே!" என்று அங்குத்தை அநுபவங்களொன்றும் உண்டதுருக்காட்டாதே அவன் தனியரைப்போலேமிகவும் நொந்து, இவர்கள் கரணகளேபரங்க ளின்றியே இறகொடிந்த பக்ஷியைப்போலே யிருக்கிறபடியைக்கண்டு, பரமதயாளுவாய்க் கொண்டு ஸகலாத்மாக்களுக்கும் கரணகளேபர ப்ரதானம்பண்ணியருள இவர்களும் ஸர்வேஸ்வரன் தன் திருவடிகளைக்கிட்டி ஆஸ்ரயிக்கைக்காகக் கொடுத்த சரீரத்தைக்கொண்டு அவன் நினைவின்படி செய்யாதே, ஸமிதை தறிக்கக்கொடுத்த கத்தியைக்கொண்டு பசுவின்வாலைத் தறிப்பாரைப்போலவும், களையெடுக்கக் கொடுத்த கோலைக்கொண்டு கண்ணைக் கிளரிக் கொள்வாரைப் போலவும், ஆறுநீந்தக் கொடுத்த தெப்பத்தைக்கொண்டு கரையேறாதே நீர்வாய்க்காலே யொழுகிக்கடலில் புகுவாரைப்போலவும், இச்சரீரத்தை ஶப்தாதிவிஷய ப்ராவண்யத்துக்கு உறுப்பாக்கி பிறிவியென்னும் கடலில்புக்கு அநர்த்தப்

படுகிறபடியைக்கண்டு நல்வழிகண்டு நடக்கைக்குடலாக, தன் க்ருபையாலே, ஸாஸ்த்ர ப்ரதானம்பண்ணியருள; அந்த ஸாஸ்த்ரங்களை அப்யஸிக்கைக்கு அநேக யோக்யதை வேண்டியும் நெடுங்காலம் அப்யஸித்தாலன்றி ஸாதிக்கக்கூடாமலும் இருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, சுலபமான திருவஷ்டாக்ஷர ப்ரம்ஹவித்யையை தானே வெளிப்படுத்தினவிடத்திலும், அதின்படிசெய்யாதே, எல்லாப்பாபங்களுக்கும் ஹேதுவாய் தன் ஸ்வாதந்த்ர்யரூபமான ஆத்மாபஹாரத்தைப்பண்ணி அநாதிகர்ம வாஸநாதூஷிதராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு சீட்டுக்கு இசையாதாரைச் சேனைபத்திரட்டி வெல்லும் ராஜாக்களைப்போலே, ஸர்வேஸ்வரன் "நாமேபோய் இவர்களை வாரிப் பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு வரவேணும்" என்று, ராம க்ருஷ்ணாத்யவதாரமாகஅவதரித்து, ஸாஸ்த்ரீயமர்யாதிகளைத்தான் அநுஷ்டித்தும் அநுஷ்டிப்பித்தும் படாதனபட்டுத் திருத்தப்பார்த்தவிடத்திலும், ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளாய்த் தன்னைவந்து கிட்டாதே எதிரிட்டு அதமமான கதிகளில் விழுகிறபடியைப்பார்த்து, "விஜாதியரான நமக்கு இது சாத்யமன்று, இணக்குப்பார்வையிட்டு ம்ருகம் பிடிப்பாரைப்போலே மநுஷ்யசஜாதியரான ஆழ்வார்களைக்கொண்டேகார்யங்கொள்ளவேணும்" என்று அறுதியிட்டு, ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப வைஜயந்திவனமாலைகளையும், ஸ்ரீபூமிநீளைகளையும், ஸ்ரீபஞ்சாயுதஆழ்வார்களையும், அநந்தக்ருட விஷ்வக்சேன ப்ரப்ருதிகளையும் பார்த்து, நீங்கள் போய் லீலாவிபூதியில் நாநாவர்ணங்களிலும்அவதரித்து எல்லாஆத்மாக்களையும் உத்தரிப்பியுங்கள்" என்று நியமித்தருள; அவர்களும், தாம்ரபர்ணி காவேரிமுதலான நதிகளின் சமீபங்களான தமிழ்த்தேசங்களில், தாழ்ந்தாரை உயர்த்துகைக்காக நாநாவர்ணங்களில் வந்தவதரிக்க; சர்வேஸ்வரனும் ஆழ்வார்களுக்கு மயர்வற மதிநல மருளி, அவர்கள்முகேந, சர்வாதிகாரமான த்ரவிடவேதரூபதிவ்யப்ரபந்தங்களை ப்ரகாசிப்பித்தருளினான்.

வேறொன்றில் கண்வையாதே பகவத்குணங்களிலேயே ஆழங்காற்பட்டிருந்தமையால், இவர்களுக்கு ஆழ்வார்கள் என்று பேராயிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வேதாந்ததேசிகர் திருவடிகளே சரணம்.

நித்யாநுஸந்தாநம்.

பொதுத்தனியன்கள்.

நம்பெருமாள் அருளிச்செய்தது.

[illegible]
[illegible]

ராமாநுஜதயாபாத்ரம்-ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணம்
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம்-வந்தேவேதாந்ததேசிகம்.

கூரத்தாழ்வார் அருளிச்செய்தவை.

[illegible]
[illegible]

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்-நாதயாமுநமத்யமாம்
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம்-வந்தேகுருபரம்பராம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணித்ருணாயமேநே
அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்யதயைகஸிந்தோ
ராமாநுஜஸ்யசரணௌஸரணம்ப்ரபத்யே.

ஸ்ரீஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது.

𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌯𑍁𑌵𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌯𑌦𑍇𑌵𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨𑌮𑌦𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 ।
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌨𑌃𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌕𑍁𑌳𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌤𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌳𑌂𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 ॥

மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்
ஸர்வம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம்
ஆத்யஸ்யந:குலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா.

ஸ்ரீபராசரபட்டர் அருளிச்செய்தது.

𑌭𑍂𑌤𑌂𑌸𑌰𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌦𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌭𑌟𑍍𑌟𑌨𑌾𑌥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑌕𑍁𑌲𑌶𑍇𑌖𑌰𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌣𑍁𑌪𑌰𑌕𑌾𑌲𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 ॥

பூதம்ஸரஸ்யமஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசேகரயோகிவாஹாந்
பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிஸ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம்ப்ரணதோஸ்மிநித்யம்.

பொதுத்தனியன்கள் ஸம்பூர்ணம்.

பெரியாழ்வார்.

பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த
வேதஸாரமாகும்

திருப்பல்லாண்டு.

தனியன்கள்.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

குருமுகமநதீத்ய ப்ராஹவேதாநஶேஷாந்
நரபதிபரிக்லிப்தம்ஶுல்கமாதாதுகாம:
ஸ்வஶுரமமரவந்த்யம்ரங்கநாதஸ்யஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகந்தம் விஷ்ணுசித்தம்நமாமி.

பாண்டியபட்டர் அருளிச்செய்தது.

நேரிசை வெண்பா.

மின்னார் தடமதிள்சூழ் வில்லிபுத்தூ ரென்றொருகால் *
சொன்னார் கழற்கமலஞ் சூடினோம் - *முன்னாள்
கிழியறுத்தா னென்றுரைத்தோம் * கீழ்மையினில் சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே வந்து.

பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வந்தானென்று *
ஈண்டிய சங்க மெடுத்தூத வேண்டிய
வேதங்க ளோதி விரைந்து கிழியறுத்தான் *
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

வெண்டுசெந்துறை.

நாட்டைராகம் - அடதாளம்.

⁂ பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு *
பல்கோடி நூறாயிரம்
மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணா * உன்
சேவடி செவ்வித் திருக்காப்பு. (௧)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

⁂ அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றியாயிரம் பல்லாண்டு *
வடிவாய்நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்றமங்கையும்பல்லாண்டு *
வடிவார்சோதிவலத்துறையுஞ் சுடராழியும்பல்லாண்டு *
படைபோர்புக்குமுழங்கு மப்பாஞ்சசன்னியமும்பல்லாண்டே. (௨)

* இக்குறியிட்டுள்ளவிடங்கள் அத்தியாபகர்கள் இயலில் நிறுத்துமவை.
⁂ இக்குறியிட்டுள்ள பாசுரங்கள் இரட்டித்துச்சேவிக்குமவை.

வாழாட்பட்டுநின்றீருள்ளீரேல் வந்துமண்ணும்மணமுங்கொண்மின் *
கூழாட்பட்டுநின்றீர்களையெங்கள் குழுவினில்புகுதலொட்டோம் *
ஏழாட்காலும்பழிப்பிலோம் நாங்கள், இராக்கதர்வாழ் * இலங்கை
பாழாளாகப்படைபொருதானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே. (௩)

ஏடுநிலத்திலிடுவதன்முன்னம்வந் தெங்கள்குழாம்புகுந்து *
கூடுமனமுடையீர்கள்வரம்பொழி வந்தொல்லைக்கூடுமினோ *
நாடுநகரமும்நன்கறிய நமோநாராயணாயவென்று *
பாடுமனமுடைப் பத்தருள்ளீர்வந்து பல்லாண்டுகூறுமினே. (௪)

அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகி யசுரரிராக்கதரை *
இண்டக்குலத்தையெடுத்துக்களைந்த விருடிகேசன்றனக்கு *
தொண்டக்குலத்திலுள்ளீர்வந்தடி தொழுதாயிரநாமம்சொல்லி *
பண்டைக்குலத்தைத்தவிர்ந்து பல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டென்மினே. (௫)

எந்தைதந்தைதந்தைதந்தைதம் மூத்தப்பனேழ்படிகால்தொடங்கி *
வந்துவழிவழியாட்செய்கின்றோம் * திருவோணத்திருவிழவில்
அந்தியம்போதிலரியுருவாகி யரியையழித்தவனை *
† பந்தனைதீரப்பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்றுபாடுதுமே. (௬)

தீயிற்பொலிகின்றசெஞ்சுடராழி திகழ்திருச்சக்கரத்தின் *
கோயிற்பொறியாலேயொத்துண்டுநின்று குடிகுடியாட்செய்கின்றோம் *
மாயப்பொருபடைவாணனை யாயிரந்தோளும்பொழிகுருதி
பாயச் * சுழற்றியவாழிவல்லானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே. (௭)

நெய்யிடைநல்லதோர்சோறும் நியதமுமத்தாணிச்சேவகமும் *
கையடைக்காயுங்கழுத்துக்குப்பூணொடு காதுக்குக்குண்டலமும் *
மெய்யிடைநல்லதோர்சாந்தமுந் தந்தென்னைவெள்ளுயிராக்கவல்ல *
பையுடைநாகப்பகைக்கொடியானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுவனே. (௮)

உடுத்துக்களைந்தநின்பீதகவாடை யுடுத்துக்கலத்ததுண்டு *
தொடுத்ததுழாய்மலர்சூடிக்களைந்தன சூடுமித்தொண்டர்களோம் *
விடுத்ததிசைக்கருமந்திருத்தித் திருவோணத்திருவிழவில் *
படுத்தபைந்நாகணைப்பள்ளிகொண்டானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே. (௯)

எந்நாளெம்பெருமானுன்றனக் கடியோமென்றெழுத்துப்பட்ட
வந்நாளே * அடியோங்களடிக்குடில் வீடுபெற்றுய்ந்ததுகாண் *
செந்நாள்தோற்றித் திருமதுரையுட்சிலைகுனித்து * ஐந்தலைய
பைந்நாகத்தலைப்பாய்ந்தவனேயுன்னைப் பல்லாண்டுகூறுதுமே. (௧௦)

அல்வழக்கொன்றுமில்லாவணிகோட்டியர்கோன் * அபிமானதுங்கன்
செல்வனைப்போலத்திருமாலே நானுமுனக்குப்பழவடியேன் *
நல்வகையால்நமோநாராயணாவென்று நாமம்பலபரவி *
பல்வகையாலும்பவித்திரனேயுன்னைப் பல்லாண்டுகூறுவனே. (௧௧)

‡ பல்லாண்டென்றுபவித்திரனைப்பரமேட்டியை * சார்ங்கமென்னும்
வில்லாண்டான்றன்னை வில்லிபுத்தூர்விட்டுசித்தன்விரும்பியசொல் *
நல்லாண்டென்றுநவின்றுரைப்பார் நமோநாராயணாயவென்று *
பல்லாண்டும்பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்பல்லாண்டே. (௧௨)

அடிவரவு.—பல், அடி, வாழ், ஏடு, அண்டம், எந்தை, தீ, நெய், உடுத்து, எந்நாள், அல்வழக்கு, பல்லாண்டு.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

† பந்தனை - அனுக்கம் ; பிள்ளைகட்குவரும் வியாதி.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த
வேதாந்தஸாரமாகும்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

தனியன்கள்.

திருமாலையாண்டான் அருளிச்செய்தது.

𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌂
𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇𑌶𑌯𑌂𑌰𑌾𑌜𑌵𑌦𑌰𑍍𑌹𑌣𑍀𑌯𑌂।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌬𑍋𑌧𑌿𑌕𑍀𑌂𑌯𑍋𑌕𑍃𑌤𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌣𑍁𑌂𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍀𑌡𑍇॥

தமேவமத்வாபரவாஸுதேவம்
ரங்கேஶயம்ராஜவதர்ஹணீயம்.
ப்ராபோதகீம்யோக்ருதஸூக்திமாலாம்
பக்தாங்க்ரிரேணும் பகவந்தமீடே.

திருவரங்கப்பெருமாளரையர் அருளிச்செய்தது.
இருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா.

மண்டங் குடியென்பர் மாமறையோர் மன்னியசீர் *
தொண்ட ரடிப்பொடி தொன்னகரம் - * வண்டு
திணர்த்தவயல் தென்னரங்கத் தம்மானை * பள்ளி
உணர்த்தும் பிரானுதித்த வூர்.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.
பூபாளராகம் - அடதாளம்.

கதிரவன்குணதிசைச் சிகரம்வந்தணைந்தான்
கனையிருளகன்றது காலையம்பொழுதாய் *
மதுவிரிந்தொழுகின மாமலரெல்லாம்
வானவரரசர்கள் வந்துவந்தீண்டி *
எதிர்திசைநிறைந்தன ரிவரொடும்புகுந்த
இருங்களிற்றீட்டமும் பிடியொடுமுரசும் *
அதிர்தலிலலைகடல் போன்றுளதெங்கும்
அரங்கத்தம்மா ! பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

கொழுங்கொடிமுல்லையின் கொழுமலரணவிக்
கூர்ந்ததுகுணதிசை மாருதமிதுவோ *
எழுந்தனமலரணைப் பள்ளிகொண்டன்னம்
ஈன்பனிநனைந்தத மிருஞ்சிறகுதறி *

விழுங்கியமுதலையின் பிலம்புரைபேழ்வாய்
வெள்ளெயிறுறவதன் விடத்தினுக்கனுங்கி *
அழுங்கியவானையி னருந்துயர்கெடுத்த
அரங்கத்தம்மா ! பள்ளி யெழுந்தருளாயே. (உ)

சுடரொளிபரந்தன சூழ்திசையெல்லாம்
துன்னியதாரகை மின்னொளிசுருங்கி *
படரொளிபசுத்தனன் பனிமதியிவனோ
பாயிருளகன்றது பைம்பொழிற்கமுகின் *
மடலிடைக்கீறி வண்பாளைகள்நாற
வைகறைகூர்ந்தது மாருதமிதுவோ *
அடலொளிதிகழ்தரு திகிரியந்தடக்கை
அரங்கத்தம்மா ! பள்ளி யெழுந்தருளாயே. (ந)

மேட்டிளமேதிகள் தளைவிடுமாயர்கள்
வேய்ங்குழலோசையும் விடைமணிக்குரலும் *
ஈட்டியவிசைதிசை பரந்தனவயலுள்
இரிந்தனசுரும்பினம் இலங்கையர்குலத்தை *
வாட்டியவரிசிலை வானவரேறே
மாமுனிவேள்வியைக் காத்து * அவபிரதம்
ஆட்டியவடுதிற லயோத்தியெம்மரசே
அரங்கத்தம்மா ! பள்ளி யெழுந்தருளாயே. (ச)

புலம்பினபுட்களும் பூம்பொழில்களின்வாய்
போயிற்றுக்கங்குல் புகுந்ததுபுலரி *
கலந்ததுகுணதிசை கனைகடலரவம்
களிவண்டமிழற்றிய கலம்பகம்புனைந்த *
அலங்கலந்தொடையல்கொண் டடியிணைபணிவான்
அமரர்கள்புகுந்தன ராதலிலம்மா *
இலங்கையர்கோன்வழி பாடுசெய்கோயில்
எம்பெருமான் ! பள்ளி யெழுந்தருளாயே. (ரு)

இரவியர்மணிநெடுந் தேரொடுமிவரோ
இறையவர்பதினொரு விடையருமிவரோ *
மருவியமயிலின னறுமுகனிவனோ
மருதரும்வசுக்களும் வந்துவந்தீண்டி *
புரவியோடாடலும் பாடலும்தேரும்
குமரதண்டம்புகுந் தீண்டியவெள்ளம் *
அருவரையனையநின் கோயில்முன்னிவரோ
அரங்கத்தம்மா ! பள்ளி யெழுந்தருளாயே. (சு)

அந்தரத்தமரர்கள் கூட்டங்களிவையோ
அருந்தவமுனிவரும் மருதருமிவரோ *
இந்திரனானையும் தானும்வந்திவனே
எம்பெருமானுன கோயிலில்வாசல் *
சுந்தரர்நெருக்கவிச் சாதரர்நூக்க
இயக்கரும்மயங்கினர் திருவடித்தொழுவான் *
அந்தரம்பாரிட மில்லைமற்றிதுவோ
அரங்கத்தம்மா! பள்ளி யெழுந்தருளாயே. (எ)

வம்பவிழ்வானவர் வாயுறைவழங்க
மாநிதிகபிலையொண் கண்ணாடிமுதலா *
எம்பெருமான்படி மெய்க்கலம்காண்டற்கு
ஏற்பனவாயின கொண்டுநன்முனிவர் *
தும்புருநாரதர் புகுந்தனரிவரோ
தோன்றினனிரவியும் துலங்கொளிபரப்பி *
அம்பரதலத்தில்நின் றகல்கின்றதிருள்போய்
அரங்கத்தம்மா! பள்ளி யெழுந்தருளாயே. (அ)

ஏதமில்தண்ணுமை யியக்கமத்தளி
யாழ்குழல்முழவமோ டிசைதிசைகெழுமி *
கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கெருடர்கள்
கந்தருவருமிவர் கங்குலுளெல்லாம் *
மாதவர்வானவர் சாரணரியக்கர்
சித்தரும்மயங்கினர் திருவடித்தொழுவான் *
ஆதலிலவர்க்குநா ளோலக்கமருள
அரங்கத்தம்மா! பள்ளி யெழுந்தருளாயே. (கூ)

கடிமலர்க்கமலங்கள் மலர்ந்தனவிவையோ
கதிரவன்கனைகடல் முளைத்தனனிவனோ *
துடியிடையார்சுரி குழல்பிழிந்துதறித்
துகிலுடுத்தேறினர் சூழ்புனலரங்கா! *
தொடையொத்ததுளவமும் கூடையும்பொலிந்து
தோன்றியதோள்தொண்ட ரடிப்பொடியென்னும்
அடியனை * அளியனென் றருளியுன்னடியார்க்
காட்படுத்தாய்பள்ளி யெழுந்தருளாயே. (ய)

கதிர், கொழு, சுடர், மேட்டு, புலம்பின, இரவி, அந்தர, வம்பவிழ், ஏதமில், கடிமலர்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆண்டாள்.

ஆண்டாள் அருளிச்செய்த

உபநிஷத்ஸாரமாகும்

திருப்பாவை.

தனியன்கள்.

பராசரபட்டர் அருளிச்செய்தது.

𑌨𑍀𑌳𑌾𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑌨𑌗𑌿𑌰𑌿𑌤𑌟𑍀𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂
𑌪𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌵𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑌤𑌶𑌿𑌰𑌃𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀।
𑌸𑍍𑌵𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌰𑌜𑌿𑌨𑌿𑌗𑌳𑌿𑌤𑌂𑌯𑌾𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇
𑌗𑍋𑌦𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌨𑌮𑌇𑌦𑌮𑌿𑌦𑌂𑌭𑍂𑌯𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍂𑌯𑌃॥

நீளா துங்கஸ்தநகிரிதடீ ஸுப்தமுத்போத்யக்ருஷ்ணம்
பாரார்த்யம்ஸ்வம்ஸ்ருதி ஸத்ஸிரஸ்ஸித்தமத்பாபயந்தீ-
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜிநிகளிதம் யாபலாத்க்ருத்யபுங்தே
கோதா தஸ்யைநம இதமிதம் பூயஏவாஸ்துபூய:.

உய்யக்கொண்டார் அருளிச்செய்தவை.

இருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா.

அன்ன வயற்புதுவை யாண்டா ளரங்கற்குப் *
பன்னு திருப்பாவைப் பற்பதிகம் - * இன்னிசையால்
பாடிக் கொடுத்தாள்நற் பாமாலை * பூமாலை
சூடிக் கொடுத்தாளைச் சொல்.

சூடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடியே * தொல்பாவை
பாடியருளவல்ல பல்வளையாய் - * நாடிநீ
"வேங்கடவற் கென்னை விதி"யென்ற விம்மாற்றம்
நாங்கடவா வண்ணமே நல்கு.

இயற்றரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

பிலஹரிராகம் - அடதாளம்.

மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால் *
நீராடப் போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்! *
சீர்மல்கு மாய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமியர்காள்! *
கூர்வேற் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோ பன்குமரன் *
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை யிளஞ்சிங்கம் *
கார்மேனிச் செங்கட் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான் *
நாரா யணனே நமக்கே பறைதருவான் *
பாரோர் புகழப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய். (௧)

பந்துவராளிராகம் - ஆதிதாளம்.

வையத்து வாழ்வீர்காள் ! நாமும்நம்பாவைக்குச் *
செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ * பாற்கடலுள்
பையத் துயின்ற பரம னடிபாடி *
நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராடி *
மையிட் டெழுதோம் மலரிட்டு நாமுடியோம் *
செய்யா தனசெய்யோம் தீக்குறளைச் சென்றோதோம் *
ஐயமும் பிச்சையு மாந்தனையும் கைகாட்டி *
உய்யுமா றெண்ணி யுகந்தேலோ ரெம்பாவாய். (உ)

பந்துவராளிராகம் - திரிபுடைதாளம்.

‡‡ ஓங்கி யுலகளந்த வுத்தமன் பேர்பாடி *
நாங்கள்நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீ ராடினல் *
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள்மும் மாரிபெய்து *
ஓங்கு பெருஞ்செந்நெ லூடு கயலுகளப் *
பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்பத் *
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்கக் * குடநிறைக்கும் வள்ளற் பெரும்பசுக்கள் *
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய். (ங)

காம்போதிராகம் - ஆதிதாளம்.

ஆழி மழைக்கண்ணா ! வொன்றுநீ கைகரவேல் *
ஆழியுட் புக்கு முகந்து கொடார்த்தேறி *
ஊழி முதல்வ னுருவம்போல் மெய்கறுத்துப் *
பாழியந் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்
ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து *
தாழாதே சார்ங்க முதைத்த சரமழைபோல் *
வாழவுலகினில் பெய்திடாய் * நாங்களும்
மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (ச)

தோடிராகம் - ரூபகதாளம்.

மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனைத் *
தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை *
ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் மணிவிளக்கை *
தாயைக் குடல்விளக்கஞ் செய்ததா மோதரனைத் *
தூயோமாய் வந்துநாம்தூமலர்தூ வித்தொழுது *
வாயினல் பாடி மனத்தினல் சிந்திக்கப் *
போய பிழையும் புகுதருவா னின்றனவும் *
தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோ ரெம்பாவாய். (ரு)

பூபாளராகம் - ஆதிதாளம்.

புள்ளுஞ் சிலும்பின காண் புள்ளரையன் கோயிலில் *
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ *
பிள்ளா யெழுந்திராய் பேய்முலை நஞ்சுண்டு *
கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி *

வெள்ளத் தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை *
உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும் *
மெள்ள வெழுந் தரியென்ற பேரரவம் *
உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பூபாளராகம் - ரூபகதாளம்.

கீசுகீ சென்றெங்கு மானைச்சாத்தம் * கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ பேய்ப்பெண்ணே *
காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபெயர்த்து *
வாச நறுங்குழ லாய்ச்சியர் மத்தினால் *
ஓசைப் படுத்தத் தயிரரவம் கேட்டிலையோ *
நாயகப் பெண்பிள்ளாய் ! நாரா யணன்மூர்த்தி *
கேசவனைப் பாடவும்நீ கேட்டே கிடத்தியோ *
தேச முடையாய் திறவேலோ ரெம்பாவாய்.

பூபாளராகம்—அடதாளம்.

கீழ்வானம் வெள்ளென்றெருமை சிறுவீடு *
மேய்வான் பரந்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும் *
போவான்போ கின்றாரைப் போகாமற் காத்துன்னைக் *
கூவுவான் வந்துநின்றோம் * கோது குலமுடைய *
பாவா யெழுந்திராய் ! பாடிப் பறைகொண்டு
மாவாய் பிளந்தானை மல்லரை மாட்டிய *
தேவாதி தேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால் *
ஆவவென் றாராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய்.

மோஹனராகம் - ஆதிதாளம்.

தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய *
தூபம் கமழத் துயிலணைமேல் கண்வளரும் *
மாமான் மகளே ! மணிக்கதவம் தாள்திறவாய் *
மாமீ ரவளை யெழுப்பீரோ * உன்மகள்தான்
ஊமையோ ? அன்றிச் செவிடோ ? அனந்தலோ ? *
ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ ? *
மாமாயன் மாதவன் வைகுந்த னென்றென்று *
நாமம் பலவும் நவின்றேலோ ரெம்பாவாய்.

அசாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற வம்மனாய் *
மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார் ?
நாற்றத் துழாய்முடி நாராயணன் * நம்மால்
போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால் * பண்டொருநாள்
கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்ப கருணனும் *
தோற்று முனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ *
ஆற்ற அனந்த லுடையா யருங்கலமே *
தேற்றமாய் வந்து திறவேலோ ரெம்பாவாய்.

ஸஹானாராகம் - திரிபுடைதாளம்.

கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து *
செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும் *
குற்றமொன் றில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே ! *
புற்றர வல்குல் புனமயிலே ! போதராய் *
சுற்றத்துத் தோழிமா ரெல்லாரும் வந்து * நின்
முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாடச் *
சிற்றாதே பேசாதே செல்வப்பெண் டாட்டி ! * நீ
எற்றுக் குறங்கும் பொருளேலோ ரெம்பாவாய். (௰௧)

கேதாரகௌளராகம் - ஆதிதாளம்.

கனைத்திளங் கற்றெருமை கன்றுக் கிரங்கி *
நினைத்து முலைவழியே நின்றுபால் சோர *
நனைத்தில்லம் சேறாக்கும் நற்செல்வன் தங்காய் ! *
பனித்தலை வீழநின் வாசல் கடைபற்றி *
சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற *
மனத்துக் கினியானைப் பாடவும்நீ வாய்திறவாய் *
இனித்தா னெழுந்திரா யீதென்ன பேருறக்கம் ? *
அனைத் தில்லத்தாரு மறிந்தேலோ ரெம்பாவாய். (௰௨)

அடாணாராகம் - ரூபகதாளம்.

புள்ளின்வாய் கீண்டானைப் பொல்லா வரக்கனைக் *
கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய் *
பிள்ளைக ளெல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார் *
வெள்ளி யெழுந்து வியாழ முறங்கிற்று *
புள்ளும் சிலம்பினகாண் போதரிக் கண்ணினாய் ! *
குள்ளக் குளிரக் குடைந்துநீ ராடாதே *
பள்ளிக் கிடத்தியோ ? பாவாய் ! நீ நன்னாளால் *
கள்ளந் தவிர்ந்து கலந்தேலோ ரெம்பாவாய். (௰௩)

ஸாரங்கராகம் - ஆதிதாளம்.

உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள் *
செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந் தாம்பல்வாய் கூம்பினகாண் *
செங்கல் பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர் *
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போதந்தார் *
எங்களை முன்ன மெழுப்புவான் வாய்பேசும்
நங்கா யெழுந்திராய் ! நாணாதாய் ! நாவுடையாய் ! *
சங்கொடு சக்கர மேந்தும் தடக்கையன் *
பங்கயக் கண்ணானைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (௰௪)

சௌராஷ்டிரராகம் - அடதாளம்.

எல்லே யிளங்கிளியே ! யின்ன முறங்குதியோ ? *
சில்லென் றழையேன்மின் நங்கைமீர் ! போதருகின்றேன் *
வல்லையுன் கட்டுரைகள் பண்டேயுன் வாயறிதும் *
வல்லீர்கள் நீங்களே நானேதா னாயிடுக *

ஒல்லைநீ போதா யுனக்கென்ன வேறுடைமை *
எல்லாரும் போந்தாரோ போந்தார்போந் தெண்ணிக்கொள் *
வல்லானைக் கொன்றானை மாற்றாரை மாற்றழிக்க
வல்லானை மாயனைப் * பாடேலோ ரெம்பாவாய். (௰ரு)

யமுனகலியாணிராகம் - ஆதிதாளம்.

⁂ நாயகனாய் நின்ற நந்தகோப னுடைய *
கோயில்காப் பானே ! கொடிதோன்றும் தோரண *
வாசல்காப் பானே ! மணிக்கதவம் தாள்திறவாய் *
ஆயர் சிறுமியரோ முக்கறை பறை *
மாயன் மணிவண்ணன் நென்னேலே வாய்நேர்ந்தான் *
தூயோமாய் வந்தோம் துயிலெழ பாடுவான் *
வாயால் முன்னமுன்னம் மாற்றாதே யம்மா ! நீ *
நேச நிலைக்கதவம் நீக்கேலோ ரெம்பாவாய். (௰சு)

யமுனகலியாணிராகம் - ரூபகதாளம்.

அம்பரமே தண்ணீரே சோறே யறஞ்செய்யும் *
எம்பெருமான் நந்த கோபாலா ! எழுந்திராய் *
கொம்பனார்க் கெல்லாம் கொழுந்தே ! குலவிளக்கே ! *
எம்பெரு மாட்டி ! யசோதா ! யறிவுறாய் *
அம்பர மூடறுத் தோங்கி யுலகளந்த *
உம்பர்கோ மானே ! யுறங்கா தெழுந்திராய் *
செம்பொற் கழலடிச் செல்வா ! பலதேவா ! *
உம்பியும் நீயு முறங்கேலோ ரெம்பாவாய். (௰எ)

சாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

⁂ உந்து மதகளிற்ற னோடாத தோள்வலியன் *
நந்தகோ பாலன் மருமகளே ! நப்பின்னாய் *
கந்தங் கமழும் குழலீ ! கடைதிறவாய் *
வந்தெங்கும் கோழி யழைத்தனகாண் * மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகாண் *
பந்தார் விரலி ! யுன் மைத்துனன் பேர்பாடச் *
செந்தா மரைக்கையால் சீரார் வளையொலிப்ப *
வந்து திறவாய் மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (௰அ)

ஸ்ரீராகம் - ஆதிதாளம்.

குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல் *
மெத்தென்ற பஞ்ச சயநத்தின் மேலேறிக் *
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல் *
வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா ! வாய்திறவாய் *
மைத்தடங் கண்ணினாய் ! நீயுன் மணாளனை *
எத்தனை போதுந் துயிலெழ வொட்டாய்காண் *
எத்தனை யேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால் *
தத்துவ மன்று தகவேலோ ரெம்பாவாய். (௰கூ)

தேசியராகம் - ஆதிதாளம்.

முப்பத்து மூவ ரமரர்க்கு முன்சென்று *
கப்பந் தவிர்க்கும் கலியே ! துயிலெழாய் *
செப்ப முடையாய் ! திறலுடையாய் ! செற்றார்க்கு *
வெப்பங் கொடுக்கும் விமலா ! துயிலெழாய் *
செப்பன்ன மென்முலைச் செவ்வாய்ச் சிறுமருங்குல் *
நப்பின்னை நங்காய் ! திருவே ! துயிலெழாய் *
உக்கமுந் தட்டொளியும் தந்துன் மணாளனை *
இப்போதே யெம்மைநீ ராட்டேலோ ரெம்பாவாய். (உ0)

அபுரூபராகம் - ஆதிதாளம்.

ஏற்ற கலங்க ளெதிர்பொங்கி மீதளிப்ப *
மாற்றாதே பால்சொரியும் வள்ளற் பெரும்பசுக்கள் *
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே ! யறிவுறாய் *
ஊற்ற முடையாய் ! பெரியாய் ! உலகினில் *
தோற்றமாய் நின்ற சுடரே ! துயிலெழாய் *
மாற்றா ருனக்கு வலிதொலைந்துன் வாசற்கண் *
ஆற்றாது வந்துன் னடிபணியு மாபோலே *
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (உக)

பைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.

அங்கண்மா ஞாலத் தரச ரபிமாந *
பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட் டிற்கீழே *
சங்க மிருப்பார்போல் வந்துதலைப் பெய்தோம் *
கிங்கிணிவாய்ச் செய்த தாமரைப் பூப்போலே *
செங்கண் சிறிச்சிறிதே யெம்மேல் விழியாவோ *
திங்களு மாதித் தியனு மெழுந்தாற்போல் *
அங்க ணிரண்டுங்கொண் டெங்கள்மேல் நோக்குதியேல் *
எங்கண்மேற் சாப மிழந்தேலோ ரெம்பாவாய். (உஉ)

அடாணாராகம் - ஆதிதாளம்.

⁂ மாரி மலைமுழஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும் *
சீரிய சிங்க மறிவுற்றுத் தீவிழித்து *
வேரி மயிர்பொங்க வெப்பாடும் போர்ந்துதறி *
மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப் *
போதருமா போலே நீ பூவைப்பூ வண்ணா * உன்
கோயில்நின் றிங்ஙனே போந்தருளிக் * கோப்புடைய
சீரிய சிங்கா சனத்திருந்து யாம்வந்த
காரிய மாராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய். (உந)

பியாகடைராகம் - திரிபுடைதாளம்.

⁂ அன்றிவ் வுலக மளந்தா யடிபோற்றி ! *
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய் திறல்போற்றி ! *
பொன்றச் சகட முதைத்தாய் புகழ்போற்றி ! *
கன்று குணிலா வெறிந்தாய் கழல்போற்றி ! *

குன்று குடையா யெடுத்தாய் குணம்போற்றி ! *
வென்று பகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி ! *
என்றென்றுன் சேவகமே யேத்திப் பறைகொள்வான் *
இன்றுயாம் வந்தோ மிரங்கேலோ ரெம்பாவாய். (உ௪)

சங்கராபரணராகம் - ஆதிதாளம்.

ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து * ஓரிரவில்
ஒருத்தி மகனா யொளித்து வளரத் *
தரிக்கிலா னாகித் தான்தீங்கு நினைந்த *
கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில் *
நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே ! * உன்னை
அருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதி யாகில் *
திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம்பாடி *
வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (உரு)

ஆரபிராகம் - ஆதிதாளம்.

மாலே ! மணிவண்ணா ! மார்கழிநீ ராடுவான் *
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல் *
ஞாலத்தை யெல்லாம் நடுங்க முரல்வன *
பாலன்ன வண்ணத்துன் பாஞ்சசன் னியமே *
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பா டுடையனவே *
சாலப் பெரும்பறையே பல்லாண் டிசைப்பாரே *
கோல விளக்கே கொடியே விதானமே *
ஆலி னிலையா யருளேலோ ரெம்பாவாய். (உசு)

ஆநந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.

⁂ கூடாரை வெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா ! * உன்னைப்
பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறு சன்மானம் *
நாடு புகழும் பரிசினால் நன்றாகச் *
சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே
பாடகமே யென்றனைய பல்கலனும் யாமணிவோம் *
ஆடை யுடுப்போ மதன்பின்னே பாற்சோறு
மூட * நெய்பெய்து முழங்கை வழிவாரக் *
கூடி யிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (உஎ)

தந்யாசிராகம் - ஆதிதாளம்.

⁂ கறவைகள் பின்சென்று கானஞ்சேர்ந் துண்போம் *
அறிவொன்று மில்லாத ஆய்க்குலத்துன் றன்னைப் *
பிறவி பெறுந்தனை புண்ணியம் யாமுடையோம் *
குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா ! * உன்றன்னோ
டுறவேல் நமக்கிங் கொழிக்க வொழியாது *
அறியாத பிள்ளைகளோ மன்பினால் * உன்றன்னைச்
சிறுபே ரழைத்தனவும் சீறி யருளாதே *
இறைவா ! நீ தாராய் பறையேலோ ரெம்பாவாய். (உஅ)

சாற்றுப்பாட்டுக்கள்.

கல்யாணிராகம் - ஆதிதாளம்.

சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்துன் *
பொற்றா மரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய் *
பெற்றமேய்த் துண்ணும் குலத்தில் பிறந்து * நீ
குற்றேவ லெங்களைக் கொள்ளாமற் போகாது *
இற்றைப் பறைகொள்வா னன்றுகாண் கோவிந்தா ! *
எற்றைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கும் * உன்றன் னோ
டுற்றோமே யாவோ முனக்கேநா மாட்செய்வோம் *
மற்றைநங் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய். (உகூ)

சுருட்டிராகம் - ரூபகதாளம்.

வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனைத் *
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி *
அங்கப் பறைகொண்ட வாற்றை * அணிபுதுவை
பைங்கமலத் தண்தெரியல் பட்டர்பிரான் கோதைசொன்ன *
சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே *
இங்கிப் பரிசுரைப்பா ரீரண்டு மால்வரைத்தோள் *
செங்கட் டிருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால் *
எங்கும் திருவருள் பெற் றின்புறுவ ரெம்பாவாய். (௩௰)

மார்கழி, வையத்து, ஓங்கி, ஆழி, மாயன், புள், கீசு, கீழ், தூமணி, நோற்று, சுற்று, கனைத்து, புள், உங்கள், எல்லே, நாயகன், அம்பரம், உந்து குத்து, முப்பத்து, ஏற்ற, அங்கண், மாரி, அன்றி, ஒருத்தி, மாலே, கூடாரை, கறவை, சிற்றம் தவங்கம்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

திருமஞ்சனகாலத்திலநுசந்திக்குமது.

பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த

நீராட்டம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பிலஹரிராகம் - அடதாளம்.

வெண்ணெயளைந்தகுணுங்கும் விளையாடுபுழுதியுங் கொண்டு *
திண்ணெனவிவ்விராவுன்னைத் தேய்த்துக்கிடக்கநானொட்டேன் *
எண்ணெய்புளிப்பழங்கொண் டிங்கெத்தனைபோதுமிருந்தேன் *
நண்ணலரியபிரானே ! நாரணா ! நீராடவாராய். (க)

கன்றுகளோடச்செவியில் கட்டெறும்புபிடித்திட்டால் *
தென்றிக்கெடுமாகில் வெண்ணெய்திரட்டிவிழுங்குமாகாண்பன் *
நின்றமராமரம் சாய்த்தாய் ! நீ பிறந்த திருவோணம்
இன்று * நீ நீராடவேண்டு மெம்பிரானோடாதேவாராய். (உ)

பேய்ச்சிமுலையுண்ணக்கண்டு பின்னையுமில்லாதென்னெஞ்சம் *
ஆய்ச்சியரெல்லாருங்கூடி யழைக்கவும் நான்முலைதந்தேன் *
காய்ச்சினநீரொடுநெல்லிக் கடாரத்தில்பூரித்துவைத்தேன் *
வாய்த்தபுகழ்மணிவண்ணா ! மஞ்சநமாட நீவாராய். (ங)

கஞ்சன்புணர்ப்பினில்வந்த கடியசகடமுதைத்து *
வஞ்சகப்பேய்மகள்துஞ்ச வாய்முலைவைத்தபிரானே ! *
மஞ்சளும்செங்கழுநீரின் வாசிகையும்நாறுசாந்தும் *
அஞ்சநமும்கொண்டுவைத்தேன் அழகனே ! நீராடவாராய். (ச)

அப்பங்கலந்தசிற்றுண்டி அக்காரம்பாலில்கலந்து *
சொப்படநான்சுட்டுவைத்தேன் தின்னலுறுதியேல்நம்பீ ! *
செப்பிளமென்முலையார்கள் சிறுபுறம்பேசிச்சிரிப்பர் *
சொப்படநீராட்டவேண்டும் சோத்தம்பிரானிங்கேவாராய் ! (ரு)

எண்ணெய்க்குடத்தையுருட்டி யிளம்பிள்ளைகிள்ளியெழுப்பிக் *
கண்ணைப்புரட்டிவிழித்துக் கழகண்டு செய்யும்பிரானே ! *
உண்ணக்கனிகள்தருவே னொலிகடலோதநீர்போலே *
வண்ணமழகியநம்பீ ! மஞ்சநமாடநீவாராய். (சு)

கறந்தநற்பாலும்தயிரும் கடைந்துறிமேல்வைத்தவெண்ணெய் *
பிறந்ததுவேமுதலாகப் பெற்றறியேனெம்பிரானே ! *
சிறந்தநற்றாயலர்தூற்று மென்பதனால்பிறர்முன்னே *
மறந்துமுரையாடமாட்டேன் மஞ்சநமாடநீவாராய். (எ)

கன்றினைவாலோலைகட்டிக் கனிகளுதிரவெறிந்து [லும்
பின்தொடர்ந் தோடியோர் பாம்பைப்பிடித்துக்கொண் டாட்டினாய்போ
நின்திறத்தேனல்லேன்நம்பீ ! நீபிறந்ததிருநன்னாள் *
நன்றுநீ நீராடவேண்டும் நாரணா ! வோடாதேவாராய். (அ)

பூணித்தொழுவினில்புக்குப் புழுதியளைந்தபொன்மேனி
காணப்பெரிதுமுகப்பன் ஆகிலும்கண்டார்பழிப்பர் *
நாணித்தனையுமிலாதாய் ! நப்பின்னைகாணில்சிரிக்கும் *
மாணிக்கமே ! என்மணியே ! மஞ்சநமாடநீவாராய். (கூ)

✤✤கார்மலிமேனிநிறத்துக் கண்ணபிரானையுகந்து *
வார்மலிகொங்கையசோதை மஞ்சநமாட்டியவாற்றைப் *
பார்மலிதோல்புதுவைக்கோன் பட்டர்பிரான்சொன்னபாடல் *
சீர்மலிசெந்தமிழ்வல்லார் தீவினையாதுமிலரே.

வெண், கன்று, பேய்ச்சி, கஞ்சன், அப்பம், எண், கறந்த, கன்றி, பூணி, கார்

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருமஞ்சநகாலத்தில் சேர்த்து அநுஸந்திக்கும் பாட்டுக்கள்.

திருக்குறுந்தாண்டகம்.

முன்பொலாவிராவணன்றன் முதுமதிளிலங்கைவேவித்து *
அன்பினலநுமன்வந் தாங்கடியிணைபணிய நின்றாற்கு *
என்பெலாமுருகியுக்கிட் டென்னுடைநெஞ்சமென்னும் *
அன்பினல்ஞானநீர்கொண் டாட்டுவனடியனேனே. (கஃ)

மாயமான்மாயச்செற்று மருதிறநடந்து * வையம்
தாயமாபரவைபொங்கத் தடவரைதிருத்தி * வானோர்க்
கீயுமாலெம்பிரானார்க் கென்னுடைச்சொற்களென்னும் *
தூயமாமாலைகொண்டு சூட்டுவன்தொண்டனேனே. (கரு)

திருவிருத்தம்.

சூட்டுநன்மாலைகள் தூயனவேந்தி * விண்ணோர்கள்நன்னீர்
ஆட்டியந்தூபம்தராநிற்கவேயங்கு * ஓர்மாயையினால்
ஈட்டியவெண்ணெய்தொடுவுண்ணப்போந் திமிலேற்றுவன்கூன்
கோட்டிடையாடினைகூத்து * அடலாயர்தம்கொம்பினுக்கே. (உக)

பெரியாழ்வார் திருமொழி ௩-ம் பத்து, ௩-ம் திருமொழி.

காடுகளூடுபோய்க்கன்றுகள்மேய்த்து மறியோடி * கார்க்கோடல்பூச்
சூடிவருகின்றதாமோதரா ! கற்றுத்தூளிகாணுன்னுடம்பு *
பேடைமயிற்சாயல்பின்னைமணாளா ! நீராட்டமைத்துவைத்தேன் *
ஆடியமுதுசெயப்பனுமுண்டில னுன்னோடுடனேயுண்பான். (உஉ)

திண்ணார்வெண்சங்குடையாய் ! திருநாள்திருவோணமின்றேழுநாள் *
பண்ணேர்மொழியாரைக்கூவிமுளையட்டிப் பல்லாண்டுகூறுவித்தேன் *
கண்ணாலஞ்செய்யக்கறியும் கலத்ததரிசியுமாக்கிவைத்தேன் * [யிரு.
கண்ணா ! நீ நாளைத்தொட்டுக் கன்றின்பின்போகேல் ! கோலஞ்செய்திங்கே

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அந்திவேளையில் திருமாலைசாற்றும்போ தநுஸந்திக்குமவை.

பூச்சூட்டல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.
அடாணாராகம் - ரூபகதாளம்.

ஆநிரைமேய்க்கநீபோதி யருமருந்தாவதறியாய் *
கானகமெல்லாந்திரிந்துன் கரியதிருமேனிவாடப் *
பானையில்பாலைப்பருகிப் பற்றாதாரெல்லாம்சிரிப்பத் *
தேனிலினியபிரானே ! செண்பகப்பூச்சூட்டவாராய். (க)

கருவுடைமேகங்கள்கண்டாலுன்னைக் கண்டாலொக்குங்கண்கள் *
உருவுடையாய்! உலகேழு முண்டாகவந்துபிறந்தாய்! *
திருவுடையாள்மணவாளா! திருவரங்கத்தேகிடந்தாய்! *
மருவிமணங்கமழ்கின்ற மல்லிகைப்பூச்சூட்டவாராய். (உ)

மச்சொடுமாளிகையேறி மாதர்கள்தம்மிடம்புக்குக் *
கச்சொடுபட்டைக்கிழித்துக் காம்புதுகிலவைகீறி *
நிச்சலும்தீமைகள்செய்வாய் நீள்திருவேங்கடத்தெந்தாய்! *
பச்சைத்தமநகத்தோடு பாதிரிப்பூச்சூட்டவாராய். (௩)

தெருவின்கண்நின்றிளவாய்ச்சிமார்களைத் தீமைசெய்யாதே *
மருவும்தமநகமும்சீர் மாலைமணங்கமழ்கின்ற *
புருவம்கருங்குழல்நெற்றி பொலிந்தமுகிற்கன்றுபோலே *
உருவமழகியநம்பீ! யுகந்திவைசூட்டநீவாராய். (௪)

புள்ளினைவாய்பிளந்திட்டாய் பொருகரியின்கொம்பொசித்தாய் *
கள்ளவரக்கியைமூக்கொடு காவலனைத்தலைகொண்டாய் *
அள்ளியநீவெண்ணெய்விழுங்க அஞ்சாதடியேனடித்தேன் *
தெள்ளியநீரிலெழுந்த செங்கழுநீர்சூட்டவாராய். (௫)

எருதுகளோடுபொருதியேது முலோபாய்காண்நம்பீ! *
கருதியதீமைகள்செய்து கஞ்சனைக்கால்கொடுபாய்ந்தாய்! *
தெருவின்கண்தீமைகள்செய்து சிக்கெனமல்லர்களோடு *
பொருதுவருகின்றபொன்னே! புன்னைப்பூச்சூட்டநீவாராய். (௬)

குடங்களெடுத்தேறவிட்டுக் கூத்தாடவல்லவெங்கோவே! *
மடங்கொள்மதிமுகத்தாரை மால்செய்யவல்லவென்மைந்தா! *
இடந்திட்டிரணியன்நெஞ்சை யிருபிளவாகமுன்கீண்டாய் *
குடந்தைக்கிடந்தவெங்கோவே! குருக்கத்திப்பூச்சூட்டவாராய். (௭)

சீமாலிகனவனோடு தோழமைகொள்ளவும்வல்லாய் *
சாமாறவனைநீயெண்ணிச் சக்கரத்தால்தலைகொண்டாய் *
ஆமாறறியும்பிரானே! அணியரங்கத்தேகிடந்தாய் *
ஏமாற்றமென்னைத்தவிர்த்தா யிருவாட்சிப்பூச்சூட்டவாராய். (௮)

அண்டத்தமரர்கள்சூழ அத்தாணியுள்ளங்கிருந்தாய் *
தொண்டர்கள்நெஞ்சிலுறைவாய் தூமலராள்மணவாளா! *
உண்டிட்டுலகினையேழு மோராலிலையில்துயில்கொண்டாய் *
கண்டுநானுன்னையுகக்கக் கருமுகைப்பூச்சூட்டவாராய். (௯)

“செண்பகமல்லிகையோடு செங்கழுநீரிருவாட்சி *
எண்பகர்பூவும்கொணர்ந்தே னின்றிவைசூட்டவா” வென்று *
மண்பகர்கொண்டானை ஆய்ச்சி மகிழ்ந்துரைசெய்தவிம்மாலை *
பண்பகர்வில்லிபுத்தூர்க்கோன் பட்டர்பிரான்சொன்னபத்தே. (௰)

ஆநிரை, கரு, மச்சு, தெரு, புள், எருது, குடம், சீமாலி, அண்டம், செண்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவழகிற்குத் தோஷம்வாராதபடி திருவந்திக் காப்பிடுதல்.

காப்பிடல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தோடிராகம் - ரூபகதாளம்.

இந்திரனோடுபிரமனீச னிமையவரெல்லாம் *
மந்திரமாமலர்கொண்டு மறைந்தவராய்வந்துநின்றார் *
சந்திரன்மாளிகைசேரும் சதுரர்கள்வெள்ளறைநின்றாய் ! *
அந்தியம்போதிதுவாகு மழகனே ! காப்பிடவாராய். (க)

கன்றுகளில்லம்புகுந்து கதறுகின் றபசுவெல்லாம் *
நின்றொழிந்தேனுன்னைக்கூவி நேசமேலொன்றுமிலாதாய் *
மன்றினில்லைலந்திப்போது மதிள்திருவெள்ளறைநின்றாய் ! *
நன்றுகண்டாயென்றன்சொல்லு நானுன்னைக்காப்பிடவாராய். (உ)

செப்போதுமென்முலையார்கள் சிறுசோறுமில்லும்சிதைத்திட்டு *
அப்போதுநானுரப்பப்போ யடிசிலுமுண்டிலையாள்வாய் ! *
முப்போதும்வானவரேத்தும் முனிவர்கள்வெள்ளறைநின்றாய் ! *
இப்போதுநானொன்றும்செய்யே னெம்பிரான் ! காப்பிடவாராய். (ங)

கண்ணில்மணற்கொடுதூவிக் காலினாற்பாய்ந்தனையென்றென்று *
எண்ணரும்பிள்ளைகள்வந்திட் டிவரால்முறைப்படுகின்றார் *
கண்ணனே ! வெள்ளறைநின்றாய் ! கண்டாரோடே தீமைகள்செய்வாய்
வண்ணமேவேலையதொப்பாய் ! வள்ளலே ! காப்பிடவாராய். (ச)

பல்லாயிரவரிவ்வூரிற்பிள்ளைகள் தீமைகள்செய்வார் *
எல்லாமுன்மேலன்றிப்போகா தெம்பிரான் ! நீயிங்கேவாராய் *
நல்லார்கள்வெள்ளறைநின்றாய் ! ஞானச்சுடரே ! யுன்மேனி *
சொல்லாரவாழ்த்திநின்றேத்திச் சொப்பிடக்காப்பிடவாராய். (ரு)

"கஞ்சன்கறுக்கொண்டுநின்மேல் கருநிறச்செம்மயிர்ப்பேயை *
வஞ்சிப்பதற்குவிடுத்தான்" என்பதோர்வார்த்தையுமுண்டு * .
மஞ்சுதவழ்மணிமாட மதிள்திருவெள்ளறைநின்றாய் ! *
அஞ்சுவன்நீயங்குநிற்க அழகனே ! காப்பிடவாராய். (சு)

கள்ளச்சகடும்மருதும் கலக்கழியவுதைசெய்த *
பிள்ளையரசே ! நீ பேயைப்பிடித்து முலையுண்டபின்னை *
உள்ளவாறொன்றுமறியே னொளியுடைவெள்ளறைநின்றாய் ! *
பள்ளிகொள்போதிதுவாகும் பரமனே ! காப்பிடவாராய். (எ)

இன்பமதனையுயர்த்தாய் ! இமையவர்க்கென்றுமரியாய் ! *
கும்பக்களிறட்டகோவே ! கொடுங்கஞ்சன்நெஞ்சினிற்கூற்றே ! *
செம்பொன்மதிள்வெள்ளறையாய் ! செல்வத்தினால்வளர்பிள்ளாய் *
கம்பக்கபாலிகாணங்கு கடிதோடிக்காப்பிடவாராய். (அ)

இருக்கொடுநீர்ச்சங்கிற்கொண்டிட் டெழில்மறையோர்வந்துநின்றார் *
தருக்கேல்நம்பீ ! சந்திநின்று தாய்சொல்லுக்கொள்ளாய்சிலநாள் *
திருக்காப்புநானுன்னைச்சாத்தத் தேசுடைவெள்ளறைநின்றாய் ! *
உருக்காட்டுமந்திவிளக்கின் றொளிகொள்ளவேற்றுகேன்வாராய். (கூ)

⁂ போதமர்செல்வக்கொழுந்து புணர்திருவெள்ளறையானை *
மாதர்க்குயர்ந்தவசோதை மகன்றன்னைக்காப்பிட்டமாற்றம் *
வேதப்பயன்கொள்ளவல்ல விட்டுசித்தன்சொன்னமாலை *
பாதப்பயன்கொள்ளவல்ல பத்தருள்ளார்வினைபோமே. (ω)

இந்திரன், கன்று, செப்பு, கண்ணில், பல்லாய், கஞ்ச, கள்ள, இன்பம், இருக்கு, போதமர்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மண்ணோர்விண்ணோர்தொழும் திருவேங்கடத்தானிடத்தில் சேஷத்வமாக அநுசந்திக்குமது.

சென்னியோங்கு.

கலிவிருத்தம்.

ஸ்ரீராகம் - திரிபுடைதாளம்.

⁂ சென்னியோங்குதண் டிருவேங்கடமுடையாய் ! * உலகு
தன்னைவாழநின்றநம்பீ ! தாமோதரா ! சதிரா ! *
என்னையுமென்னுடைமையையுமுன் சக்கரப்பொறியொற்றிக்கொண்டு *
நின்னருளேபுரிந்திருந்தே னினியென்திருக்குறிப்பே. (க)

பறவையேறுபரம்புருடா ! நீயென்னைக்கைக்கொண்டபின் *
பிறவியென்னுங்கடலும்வற்றிப் பெரும்பதமாகின்றதால் *
இறவுசெய்யும்பாவக்காடு தீக்கொளீஇவேகின்றதால் *
அறிவையென்னுமமுதவாறு தலைப்பற்றிவாய்க்கொண்டதே. (உ)

எம்மனா ! என்குலதெய்வமே ! யென்னுடைநாயகனே ! *
நின்னுளேனாய்ப்பெற்றநன்மை யிவ்வுலகினிலார்பெறுவார் ? *
நம்மன்போலேவீழ்த்தமுக்கும் நாட்டிலுள்ளபாவமெல்லாம் *
சும்மெனாதேகைவிட்டோடித் தூறுகள்பாய்ந்தனவே. (ந)

கடல்கடைந்தமுதங்கொண்டு கலசத்தைநிறைத்தாற்போல் *
உடலுருகிவாய்திறந்து மடுத்துன்னைநிறைத்துக்கொண்டேன் *
கொடுமைசெய்யும்கூற்றமு மென்கோலாடிகுறுகப்பெறா *
தடவரைத்தோள்சக்கரபாணி! சார்ங்கவிற்சேவகனே. (ச)

பொன்னைக்கொண்டுரைகல்மீதே நிறமெழவுரைத்தாற்போல் *
உன்னைக்கொண்டென்நாவகம்பால் மாற்றின்றியுரைத்துக்கொண்டேன் *
உன்னைக்கொண்டென்னுள்வைத்தே னென்னையுமுன்னிலிட்டேன் *
என்னப்பா! வென்னிருடீகேசா! என்னுயிர்க்காவலனே. (ரு)

உன்னுடையவிக்கிரமமொன் றொழியாமலெல்லாம் *
என்னுடையநெஞ்சகம்பால் சுவர்வழியெழுதிக்கொண்டேன் *
மன்னடங்கமழுவலங் கைக்கொண்டவிராமநம்பீ! *
என்னிடைவந்தெம்பெருமா னினியெங்குப்போகின்றதே. (சு)

பருப்பதத்துக்கயல்பொறித்த பாண்டியர்குலபதிபோல் *
திருப்பொலிந்தசேவடியென் சென்னியின்மேல்பொறித்தாய் *
“மருப்பொசித்தாய்!” “மல்லடர்த்தாய்!” என்றென்றுன்வாசகமே *
உருப்பொலிந்தநாவினேனை யுனக்குரித்தாக்கினையே. (எ)

அனந்தன்பாலும்கருடன்பாலும் ஐதுநொய்தாகவைத்து * என்
மனந்தனுள்ளேவந்துவைகி வாழச்செய்தாயெம்பிரான்! *
நினைந்தென்னுள்ளேநின்று நெக்குக்கண்களசும்பொழுக *
நினைந்திருந்தேசிரமந்தீர்ந்தேன் நேமிநெடியவனே. (அ)

பனிக்கடலில்பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டு * ஓடிவந்தென்
மனக்கடலில்வாழவல்ல! மாய! மணாள! நம்பீ! *
தனிக்கடலேதனிச்சுடரே தனியுலகேயென்றென்று *
உனக்கிடமாயிருக்கவென்னை யுனக்குரித்தாக்கினையே. (க)

✽✽ தடவரைவாய்மிளிர்ந்துமின்னும் தவளநெடுங்கொடிபோல் *
சுடரொளியாய்நெஞ்சினுள்ளே தோன்றுமென்சோதிநம்பீ! *
வடதடமும்வைகுந்தமும் மதிள்துவராபதியும் *
இடவகைகளிகழ்ந்திட் டென்பாலிடவகைகொண்டனையே. (௰)

வேயர்தங்கள்குலத்துதித்த விட்டுசித்தன்மனத்தே
கோயில்கொண்டகோவலனைக் கொழுங்குளிர்முகில்வண்ணனை *
ஆயரேற்றையமரர்கோவை யந்தணர்தமமுதத்தினைச் *
சாயைபோலப்பாடவல்லார் தாமுமணுக்கர்களே. (௰க)

சென்னி, பறவை, எம்மனா, கடல், பொன், உன், பருப்ப, அனந்தன், பனி, தடவரை, வேயர்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருப்பாணாழ்வார்.

திருமேனிஸௌந்தர்ய தர்ஶநாநந்தரம்பேறுதருமது.

திருப்பாணாழ்வார் அருளிச்செய்த
வேதஸாரமாகும்

அமலனாதிப்பிரான்.

தனியன்கள்.

பெரியநம்பிகள் அருளிச்செய்தது.

𑌆𑌪𑌾𑌦𑌚𑍂𑌡𑌮𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌂
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌵𑍇𑌰𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ।
𑌅𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌯𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌮𑌨𑌵𑍈 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌤𑌮𑍍 ॥
௨

ஆபாதசூடமநுபூய ஹரிம்ஸயாநம்
மத்யேகவேரதுஹி துர்முதிதாந்தராத்மா
அத்ருஷ்டதாம்நயநயோர் விஷயாந்தராணும்
யோநிஸ்சிகாயமநவை முநிவாஹநம்தம்.

திருமலைநம்பிகள் அருளிச்செய்தது.

கலிநிலைத்துறை.

காட்டவேகண்டபாதம் கமலநல்லாடையுந்தி *
தேட்டருமுதரபந்தம் திருமார்புகண்டம்செவ்வாய் *
வாட்டமில்கண்கள்மேனி முநியேறித்தனிபுகுந்து *
பாட்டினால்கண்டுவாழும் பாணர்தாள்பரவினோமே.

வெண்டுறை.

அபுரூபராகம் - திரிபுடைதாளம்.

⁂ அமலனாதிப்பிரானடி யார்க்கென்னையாட்படுத்த
விமலன் * விண்ணவர்கோன் விரையார்பொழில்வேங்கடவன் *
நிமலன்நின்மலன்நீதிவானவன் நீள்மதிளரங்கத்தம்மான் * திருக்
கமலபாதம்வந்தென்கண்ணினு ளுள்ளனவொக்கின்றதே. (க)

உவந்தவுள்ளத்தனா யுலகமளந்தண்டமுற *
நிவந்தநீண்முடிய னன்றுநேர்ந்தநிசாசரரை *
கவர்ந்தவெங்கணைக்காகுத்தன் கடியார்பொழிலரங்கத்தம்மான் * அரைச்
சிவந்தவாடையின்மேல் சென்றதாமெனசிந்தனையே. (உ)

⁂ மந்திபாய்வடவேங்கட மாமலை * வானவர்கள்
சந்திசெய்யநின்ற னரங்கத்தரவினணையான் *
அந்திபோல்நிறத்தாடையுமதன்மேலயனைப்படைத்ததோரெழில் *
உந்திமேலதன்றோ அடியேனுள்ளத்தின்னுயிரே. (௩)

சதிரமாமதிள்சூழிலங்கைக் கிறைவன் தலைபத்
துதிரவோட்டி * ஓர்வெங்கணை யுய்த்தவனோதவண்ணன் *
மதுரமாவண்டுபாட மாமயிலாடரங்கத்தம்மான் * திருவயிற்
றுதரபந்தனமென்னுள்ளத்துள் நின்றுலாகின்றதே. (௪)

பாரமாயபழவினை பற்றறுத்து * என்னைத்தன்
வாரமாக்கிவைத்தான் வைத்ததன்றியென்னுள்புகுந்தான் *
கோரமாதவம்செய்தனன்கொ லறியேனரங்கத்தம்மான் * திரு
வாரமார்பதன்றோ அடியேனையாட்கொண்டதே. (௫)

துண்டவெண்பிறையன் துயர்தீர்த்தவன் * அஞ்சிறைய
வண்டுவாழ்பொழில்சூ ழரங்கநகர்மேயவப்பன் *
அண்டரண்டபகிரண்டத் தொருமாநிலமெழுமால்வரை * முற்றும்
உண்டகண்டங்கண்டீ ரடியேனையுய்யக்கொண்டதே. (௬)

கையினார்சுரிசங் கனலாழியர்நீள்வரைபோல்
மெய்யனார் * துளப விரையார்கமழ்நீண்முடியெம்
ஐயனார் * அணியரங்கனா ரரவினணைமிசைமேயமாயனார் *
செய்யவாயையோ ! என்னைச் சிந்தைகவர்ந்ததுவே. (௭)

பரியனாகிவந்தவவுண னுடல்கீண்ட * அமரர்க்
கரியவாதிப்பிரா னரங்கத்தமலன்முகத்து *
கரியவாகிப்புடைபரந்து மிளிர்ந்துசெவ்வரியோடி * நீண்டவப்
பெரியவாயகண்களென்னைப் பேதைமைசெய்தனவே. (௮)

⁂ ஆலமாமரத்தினிலைமே லொருபாலகனாய் *
ஞாலமேழுமுண்டா னரங்கத்தரவினணையான் *
கோலமாமணியாரமும் முத்துத்தாமமும்முடிவில்லதோரெழில் *
நீலமேனியையோ ! நிறைகொண்டதென்நெஞ்சினையே. (௯)

⁂ கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனாய்வெண்ணெ
யுண்டவாயன் * என் னுள்ளம்கவர்ந்தானை *
அண்டர்கோனணி யரங்கன் * என்னமுதனைக்
கண்டகண்கள்மற் றொன்றினைக்காணாவே. (௰)

அமலன், உவந்த, மந்தி, சதிர, பார, துண்ட, கையின், பரியனாகி, ஆல, கொண்டல்.

திருப்பாணாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மாயவன்றன்னை மணஞ்செயக்கண்ட தூயநற்கனவைத்
தோழிக்குரைத்தல்.

ஆண்டாள் அருளிச்செய்த

வாரணமாயிரம்.

தனியன்கள்.

திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் அருளிச்செய்தவை.

இருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா.

அல்லிநாட் டாமரைமே லாரணங்கி னின்றுணைவி *
மல்லிநா டாண்ட மடமயில் - மெல்லியலாள் *
ஆயர் குலவேந்த னாகத்தாள் * தென்புதுவை
வேயர் பயந்த விளக்கு.

கட்டளைக் கலித்துறை.

†கோலச் சுரிசங்கை மாயன்செவ் வாயின் குணம்வினவும்
சீலத்த னள்*தென் திருமல்லி நாடி * செழுங்குழல்மேல்
மாலைத் தொடைதென் னரங்கருக் கீயும் மதிப்புடைய
சோலைக் கிளி*அவள் தூயநற் பாதம் துணைநமக்கே.

கலிவிருத்தம்.

கலியாணிராகம் - ரூபகதாளம்.

‡‡ வாரண மாயிரம் சூழ வலம்செய்து *
நாரண னம்பி நடக்கின்றா னென்றெதிர் *
பூரண பொற்குடம் வைத்துப் புறமெங்கும் *
தோரணம் நாட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான். (௧)

நாளை வதுவை மணமென்று நாளிட்டு *
பாளை கமுகு பரிசுடைப் பந்தற்கீழ் *
கோளரி மாதவன் கோவிந்த னென்பானோர் *
காளை புகுதக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான். (௨)

இந்திர னுள்ளிட்ட தேவர் குழாமெல்லாம் *
வந்திருந் தென்னை மகள்பேசி மந்திரத்து *
மந்திரக் கோடி யுடுத்தி * மணமாலை
அந்தரி சூட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான். (௩)

† இத்தனியன் இந்த ப்ராந்தங்களில் அநுசந்திப்பதில்லை.

நால்திசைத் தீர்த்தங் கொணர்ந்து நனிநல்கி *
பார்ப்பனச் சிட்டர்கள் பல்லா ரெடுத்தேத்தி *
பூப்புனை கண்ணிப் புனிதனோ டென்றன்னை *
காப்புநாண் கட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான். (௪)

கதிரொளி தீபம் கலச முடனேந்தி *
சதிரிள மங்கையர் தாம்வந் தெதிர்கொள்ள *
மதுரையார் மன்ன னடிநிலை தொட்டு * எங்கும்
அதிரப் புகுதக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான். (௫)

மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத *
முத்துடைத் தாமம் நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ் *
மைத்துனன் நம்பி மதுசூதன் வந்து * என்னைக்
கைத்தலம் பற்றக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான். (௬)

வாய்நல்லார் நல்ல மறையோதி மந்திரத்தால் *
பாசிலை நாணல் படுத்துப் பரிதிவைத்து *
காய்சின மாகளி றன்னானென் கைப்பற்றி *
தீவலம் செய்யக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான். (௭)

இம்மைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கும் பற்றாவான் *
நம்மை யுடையவன் நாரா யணன்நம்பி *
செம்மை யுடைய திருக்கையால் தாள்பற்றி *
அம்மி மிதிக்கக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான். (௮)

வரிசிலை வாள்முகத் தென்னைமார்தாம் வந்திட்டு *
எரிமுகம் பாரித் தென்னைமுன் னேநிறுத்தி *
அரிமுக னச்சுதன் கைம்மேலென் கைவைத்து *
பொரிமுகந் தட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான். (௯)

குங்கும மப்பிக் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து *
மங்கலவீதி வலம்செய்து மணநீர் *
அங்கவ னோடு முடன்சென்றங் கானைமேல் *
மஞ்சன மாட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான். (௰)

✠ ஆயனுக் காகத் தான்கண்ட கனாவினை *
வேயர் புகழ்வில்லி புத்தூர்க்கோன் கோதைசொல் *
தூய தமிழ்மாலை யீரைந்தும் வல்லவர் *
ஆயுநன் மக்களைப் பெற்று மகிழ்வரே. (௰௧)

வாரணம், நாளை, இந்திரன், நாற்றிசை, கதிர், மத்தளம், வாய்நல்லார், இம்மை, வரிசிலை, குங்குமம், ஆயன்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

மதுரகவியாழ்வார்.

நாதனுக்கு நாலாயிர முரைக்கைக்கு மூலமந்திரமானது.

மதுரகவியாழ்வார் அருளிச்செய்த

கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு.

தனியன்கள்.

ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள் அருளிச்செய்தது.

𑌅𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍍𑌶𑌠𑌾𑌰𑍇
𑌰𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌾𑌮𑍁𑌪𑌗𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌭𑍋𑌗𑌃।
𑌅𑌪𑌿𑌚𑌗𑍁𑌣𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌕𑌶𑍇𑌷𑍀
𑌮𑌧𑍁𑌰𑌕𑌵𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌮𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁

அவிதிதவிஷயாந்தடஸ்ஸடாரே ருபநிஷதாமுபகாநமாத்ரபோக:
அபிசகுணவஸாத்ததேகஸேஷீ மதுரகவிர்ஹ்ருதயேமமாவிரஸ்து.

நேரிசைவெண்பா.

"வேறொன்றும் நானறியேன்; வேதம் தமிழ்செய்த *
மாறன் சடகோபன் வண்குருகூர் - ஏறெங்கள் *
வாழ்வாமென்" றேத்து மதுரகவி யார் * எம்மை
ஆள்வா ரவரே †யரண்.

கலிவிருத்தம்.

ஆரபிராகம் - ஆதிதாளம்.

கண்ணிநுண்சிறுத் தாம்பினால்கட்டுண்ணப்
பண்ணியபெரு மாயன் * என்னப்பனில் *
நண்ணித்தென் குருகூர்நம்பியென்றக்கால் *
அண்ணிக்குமமு தூறுமென்நாவுக்கே. (௧)

நாவினால்நவிற் றின்பமெய்தினேன் *
மேவினேனவன் பொன்னடிமெய்ம்மையே *
தேவுமற்றறியேன் குருகூர்நம்பி *
பாவினின்னிசை பாடித்திரிவனே. (௨)

திரிதந்தாகிலும் தேவபிரானுடை *
கரியகோலத் திருவுருக்காண்பன்நான் *
பெரியவண்குரு கூர்நகர்நம்பிக்கா
ளுரியனாய் * அடி யேன்பெற்றநன்மையே. (௩)

† 'சரண்' என்று பாடாந்தரம்; அரண் - சரண் - ரக்ஷை.

நன்மையால்மிக்க நான்மறையாளர்கள் *
புன்மையாகக் கருதுவராதலில் *
அன்னையாயத்தனு யென்னையாண்டிடும்
தன்மையான் * சடகோபனென்நம்பியே. (ச)

நம்பினேன்பிறர் நன்பொருள்தன்னையும் *
நம்பினேன் மடவாரையும்முன்னெலாம் *
செம்பொன்மாடத் திருக்குருகூர்நம்பிக்
கன்பனாய் * அடியேன்சதிர்த்தேனின்றே. (ரு)

இன்றுதொட்டு மெழுமையுமெம்பிரான் *
நின்றுதன்புகழேத்தவருளினான் *
குன்றமாடத் திருக்குருகூர்நம்பி *
என்றுமென்னை யிகழ்விலன்காண்மினே. (சு)

கண்டுகொண்டென்னைக் காரிமாறப்பிரான் *
பண்டைவல்வினை பாற்றியருளினான் *
எண்டிசையு மறியவியம்புகேன் *
ஒண்டமிழ்ச்சட கோபனருளையே. (எ)

அருள்கொண்டாடு மடியவரின்புற *
அருளினனவ் வருமறையின்பொருள் *
அருள்கொண்டாயிர மின்தமிழ்ப்பாடினான் *
அருள்கண்டீரிவ் வுலகினில்மிக்கதே. (அ)

மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள் *
நிற்கப்பாடியென் நெஞ்சுள்நிறுத்தினான் *
தக்கசீர்ச்சட கோபனென்நம்பிக்கு - * ஆட்
புக்ககாத லடிமைப்பயனன்றே. (கூ)

⁂ பயனன்றாகிலும் பாங்கலராகிலும் *
செயல்நன்றாகத் திருத்திப்பணிகொள்வான் *
குயில்நின்றார்பொழில் சூழ்குருகூர்நம்பி *
முயல்கின்றேனுன்றன் மொய்கழற்கன்பையே. (ய)

⁂ அன்பன்தன்னை யடைந்தவர்கட்கெல்லாம்
அன்பன் * தென்குரு கூர்நகர்நம்பிக்கு - *
அன்பனாய்மதுரகவி சொன்னசொல் *
நம்புவார்பதி * வைகுந்தம்காண்மினே. (யக)

கண்ணி, நாவி, திரி, நன், நம்பி, இன்று, கண்டு, அருள், மிக்க, பயன், அன்.

மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நம்மாழ்வார்.

ஸ்ரீய:பதியின் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவி என்று தம் திருவுள்ளத்தைக்குறித்து உரைத்தல்.

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

கோயில் திருவாய்மொழி.

தனியன்கள்.

நாதமுநிகள் அருளிச்செய்தது.

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌨𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌾𑌖𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌂
𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍॥

பக்தாம்ருதம்விஸ்வஜநாநுமோதநம்-ஸர்வார்த்ததம்ஸ்ரீசடகோபவாங்மயம் ஸஹஸ்ரஸாகோபநிஷத்ஸமாகமம்-நமாம்யஹம்த்ராவிடவேதஸாகரம்.

ஈஸ்வரமுநிகள் அருளிச்செய்தது.

*திருவழுதி நாடென்றும் தென்குருகூ ரென்றும் *
மருவினிய வண்பொருந லென்றும் * - அருமறைக
ளந்தாதி செய்தா னடியிணையே யெப்போதும் *
சிந்தியாய்நெஞ்சே ! தெளிந்து.*

சொட்டைநம்பிகள் அருளிச்செய்தது.

*மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர் பேணும் *
இனத்தாரை யல்லா திறைஞ்சேன் * - தனத்தாலும்
ஏதும் குறைவிலே னெந்தை சடகோபன் *
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.*

அநந்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது.

*ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தி யிராமா நுஜமுனிதன் *
வாய்ந்த மலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன் * - ஆய்ந்தபெரும்
சீரார் சடகோபன் செந்தமிழ்வே தம்தரிக்கும் *
பேராத வுள்ளம் பெற.*

பட்டர் அருளிச்செய்தவை.

*வான்றிகழும் சோலை மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல் *
ஆன்ற தமிழ்மறைக ளாயிரமும் * - ஈன்ற
முதற்றாய் சடகோபன் மொய்ம்பால் வளர்த்த *
இதத்தா யிராமா நுஜன்.*

*மிக்க விறைநிலையும் மெய்யா முயிர்நிலையும் *
தக்க நெறியும் தடையாகித் - தொக்கியலும்
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையு மோதும் குருகையர்கோன் *
யாழினிசை வேதத் தியல்.*

கலிவிருத்தம்.
கமாசுராகம்-ஆதிதாளம்.

உயர்வறவுயர்நல முடையவன்யவனவன் ? *
மயர்வறமதிநல மருளினன்யவனவன் ? *
அயர்வறுமமரர்க ளதிபதியவனவன் ? *
துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே. (க)

மனனகமலமற மலர்மிசையெழுதரும் *
மனனுணர்வளவிலன் பொறியுணர்வவையிலன் *
இனனுணர்முழுநல மெதிர்நிகழ்கழிவினும் *
இனனிலனெனனுயிர் மிகுநரையிலனே. (உ)

இலனதுவுடையனி தெனநினைவரியவன் *
நிலனிடைவிசும்பிடை யுருவினனருவினன் *
புலனொடுபுலனல னொழிவிலன்பரந்த * அந்
நலனுடையொருவனை நணுகினம்நாமே. (ங)

நாமவனிவனுவ னவளிவளுவளெவள் *
தாமவரிவருவ ரதுவிதுவதுவெது *
வீமவையிவையுவை யவைநலந்தீங்கவை *
ஆமவையாயவையாய்நின் றவவரே. (ச)

அவரவர்தமதம தறிவறிவகைவகை *
அவரவரிறையவ ரெனவடியடைவர்கள் *
அவரவரிறையவர் குறைவிலரிறையவர் *
அவரவர்விதிவழி யடையநின்றனரே. (ரு)

நின்றனரிருந்தனர் கிடந்தனர்திரிந்தனர் *
நின்றிலரிருந்திலர் கிடந்திலர்திரிந்திலர் *
என்றுமோரியல்வின ரெனநினைவரியவர் *
என்றுமோரியல்வொடு நின்றவெந்திடரே. (சு)

திடவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை *
படர்பொருள்முழுவது மாயவையவைதொறும் *
உடன்மிசையுயிரெனக் கரந்தெங்கும்பரந்துளன் *
சுடர்மிகுசுருதியு ளிவையுண்டசுரனே. (எ)

சுரரறிவருநிலை விண்முதல்முழுவதும் *
வரன்முதலாயவை முழுதுண்டபரபரன் *
புரமொருமூன்றெரித் தமரர்க்குமறிவீந் *
தரனயனெனவுல கழித்தமைத்துளனே. (அ)

உளனெனிலுளனவ னுருவமிவ்வுருவுகள் *
உளனலனெனிலவ னருவமிவ்வருவுகள் *
உளனெனவிலனென விவைகுணமுடைமையில் *
உளனிருதகைமையோ டொழிவிலன்பரந்தே. (கு)

பரந்ததண்பரவையுள் நீர்தொறும்பரந்துளன் *
பரந்தவண்டமிதென நிலவிசும்பொழிவறக் *
கரந்தசிலிடந்தொறு மிடந்திகழ் பொருடொறும் *
கரந்தெங்கும்பரந்துள னிவையுண்டகரனே. (ய)

கரவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை *
வரனவில்திறல்வலி யளிபொறையாய்நின்ற *
பரனடிமேல்குரு கூர்ச்சடகோபன்சொல் *
நிரனிறையாயிரத் திவைபத்தும்வீடே. (யக)

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இதரவிஷயங்களைவிட்டு பகவத்பக்தியைப்பண்ணி ஸ்ரீயঃபதியை உஜ்ஜீவியுங்கோள் என்று உபதேசிக்கிறார்.

வஞ்சித்துறை.

செஞ்சுருட்டிராகம் - ஆதிதாளம்.

வீடுமின்முற்றவும் *
வீடுசெய்தும்முயிர் *
வீடுடையானிடை *
வீடுசெய்மினே. (க)

மின்னின்நிலையில *
மன்னுயிராக்கைகள் *
என்னுமிடத்திறை *
யுன்னுமினீரே. (உ)

நீர்நுமதென்றிவை *
வேர்முதல்மாய்த்திறை *
சேர்மினுயிர்க்கத *
னேர்நிறையில்லே. (ங)

இல்லதுமுள்ளதும் *
அல்லதவனுரு *
எல்லையிலந்நலம் *
புல்குபற்றற்றே. (ச)

அற்றதுபற்றெனில் *
உற்றதுவீடுயிர் *
செற்றதுமன்னுறில் *
அற்றிறைபற்றே. (ரு)

பற்றிலனீசனும் *
முற்றவும்நின்றனன் *
பற்றிலையாயவன் *
முற்றிலடங்கே. (சு)

அடங்கெழில்சம்பத்து *
அடங்கக்கண்டீசன் *
அடங்கெழிலஃதென்று *
அடங்குகவுள்ளே. (எ)

உள்ளமுரைசெயல் *
உள்ளவிம்மூன்றையும் *
உள்ளிக்கெடுத்திறை *
உள்ளிலொடுங்கே. (அ)

ஒடுங்கவவன்கண் *
ஒடுங்கலுமெல்லாம் *
விடும்பின்னுமாக்கை *
விடும்பொழுதெண்ணே. (கூ)

எண்பெருக்கந்நலத் *
தொண்பொருளீறில *
வண்புகழ்நாரணன் *
திண்கழல்சேரே. (ய)

சேர்த்தடத் * தென்குரு
கூர்ச்சடகோபன்சொல் *
சீர்த்தொடையாயிரத் *
தோர்த்தவிப்பத்தே. (யக)

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இளமை கெடுவதன்முன்னம் திருமாலிருஞ் சோலைமலையைச்சேர்ந்து உய்யும்படி உபதேசிக்கிறார்.

கலிவிருத்தம்.

கேதாரகௌளராகம் - ஆதிதாளம்.

ஃஃ கிளரொளியிளமை கெடுவதன்முன்னம் *
வளரொளிமாயோன் மருவியகோயில் *
வளரிளம்பொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை *
தளர்விலராகில் சார்வதுசதிரே. (க)

சதிரிளமடவார் தாழ்ச்சியைமதியா *
ததிர்குரல்சங்கத் தழகர்தங்கோயில் *
மதிதவழ்குடுமி மாலிருஞ்சோலை *
பதியதுவேத்தி யெழுவதுபயனே. (உ)

பயனல்லசெய்து பயனில்லைநெஞ்சே! *
புயல்மழைவண்ணர் புரிந்துறைகோயில் *
மயல்மிகுபொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை *
அயன்மலையடைவ ததுகருமமே. (ங)

கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யவே *
பெருமலையெடுத்தான் பீடுறைகோயில் *
வருமழைதவழும் மாலிருஞ்சோலை *
திருமலையதுவே யடைவதுதிறமே. (ச)

திரமுடைவலத்தால் தீவினைபெருக்காது *
அறமுயலாழிப் படையவன்கோயில் *
மறுவில்வண்சுனைசூழ் மாலிருஞ்சோலை *
புறமலைசாரப் போவதுகிறியே. (ரு)

கிறியெனநினைமின் கீழ்மைசெய்யாதே *
உறியமர்வெண்ணெய் உண்டவன்கோயில் *
மறியொடுபிணைசேர் மாலிருஞ்சோலை *
நெறிபடவதுவே நினைவதுநலமே. (சு)

நலமெனநினைமின் நரகழுந்தாதே *
நிலமுனமிடந்தான் நீடுறைகோயில் *
மலமறுமதிசேர் மாலிருஞ்சோலை *
வலமுறையெய்தி மருவுதல்வலமே. (எ)

வலஞ்செய்துவைகல் வலங்கழியாதே *
வலஞ்செய்யும்ஆய மாயவன்கோயில் *
வலஞ்செய்யும்வானோர் மாலிருஞ்சோலை *
வலஞ்செய்துநாளும் மருவுதல்வழக்கே. (அ)

வழக்கெனநினைமின் வல்வினைமூழ்காது *
அழக்கொடியட்டா னமர்பெருங்கோயில் *
மழக்களிற்றினஞ்சேர் மாலிருஞ்சோலை *
தொழக்கருதுவதே துணிவதுசூதே. (௯)

சூதென்றுகளவும் சூதுசெய்யாதே *
வேதமுன்விரித்தான் விரும்பியகோயில் *
மாதுறுமயில்சேர் மாலிருஞ்சோலை *
போதவிழ்மலையே புகுவதுபொருளே. (௰)

⁂ பொருளென்றிவ்வுலகம் படைத்தவன்புகழ்மேல் *
மருளில்வண்குருகூர் வண்சடகோபன் *
தெருள்கொள்ளச்சொன்ன வோராயிரத்துளிப்பத் *
தருளுடையவன் தா ளணைவிக்கும்முடித்தே. (௧௧)

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

தெற்குத் திருமலையில் தாமநுபவிக்கக்கோலி, பெறாது சோதிக்கிற ஆழ்வார்க்கு ஈசுவரன் வடக்குத் திருமலையைக்காட்டக் கண்டு நிலைபெறுகிறார்.

கலிவிருத்தம்.

சௌராஷ்டிரராகம் - அடதாளம்.

⁂ ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய்மன்னி *
வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டும்நாம் *
தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடத்து *
எழில்கொள்சோதி யெந்தைதந்தைதந்தைக்கே. (௧)

எந்தைதந்தைதந்தை தந்தைதந்தைக்கும்
முந்தை * வானவர் வானவர்கோனொடும் *
சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடத்து *
அந்தமில்புகழ்க் காரெழிலண்ணலே. (௨)

அண்ணல்மாய னணிகொள்செந்தாமரைக்
கண்ணன் * செங்கனி வாய்க்கருமாணிக்கம் *
தெண்ணிறைச்சுனைநீர்த் திருவேங்கடத் *
தெண்ணில்தொல்புகழ் வானவரீசனே. (௩)

“ ஈசன்வானவர்க் ” கென்பனென்றாலது *
தேசமோதிரு வேங்கடத்தானுக்கு *
நீசனேன்நிறை யொன்றுமிலேனென்கட் *
பாசம்வைத்த பரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே. (௪)

“ சோதியாகியெல் லாவுலகுந்தொழும் *
ஆதிமூர்த்தி ” யென் றாலளவாகுமோ ? *

வேதியர்முழு வேதத்தமுதத்தைத் *
தீதில்சீர்த்திரு வேங்கடத்தானையே. (ரு)

வேங்கடங்கள்மெய்ம் மேல்வினைமுற்றவும் *
தாங்கடங்கட்கு நல்லனவேசெய்வார் *
வேங்கடத்துறை வார்க்கு " நமவென்னல் "
ஆங்கடமை * அதுசுமந்தார்கட்கே. (சு)

சுமந்துமாமலர் நீர்சுடர்தூபங்கொண் *
டமர்ந்துவானவர் வானவர்கோனொடும் *
நமன்றெழும்திரு வேங்கடம்நங்கட்குச் *
சமன்கொள்வீடு தருந்தடங்குன்றமே. (எ)

⁂ குன்றமேந்திக் குளிர்மழைகாத்தவன் *
அன்றுஞால மளந்தபிரான்பரன் *
சென்றுசேர்திரு வேங்கடமாமலை *
ஒன்றுமேதொழ நம்வினையோயுமே. (அ)

ஓயுமூப்புப்பிறப் பிறப்புப்பிணி *
வீயுமாறுசெய் வான்திருவேங்கடத் *
தாயனுண்மல ராமடித்தாமரை *
வாயுள்ளும்மனத் துள்ளும்வைப்பார்கட்கே. (கூ)

வைத்தநாள்வரை யெல்லைகுறுகிச்சென் *
றெய்த்திளைப்பதன் முன்னமடைமினோ! *
பைத்தபாம்பணை யான்திருவேங்கட *
மொய்த்தசோலைமொய் பூந்தடம்தாழ்வரே. (ய)

⁂ தாள்பரப்பிமண் தாவியவீசனை *
நீள்பொழில்குரு கூர்ச்சடகோபன்சொல் *
கேழிலாயிரத் திப்பத்தும்வல்லவர் *
வாழ்வர்வாழ்வெய்தி ஞானம்புகழவே. (யக)

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† குறைதீர்ந்த இவர், இதரவிஷயங்களை ஸ்தோத்ரம்செய்யாதே "திருநாரணன் திருவடியை பஜியுங்கோள்" என்று உபதேசிக்கிறார்.

கலிவிருத்தம்.

சுருட்டிராகம் - அடதாளம்.

⁂ ஒருநாயகமாயோட வுலகுடனாண்டவர் *
கருநாய்கவர்ந்தகாலர் சிதைகியபானையர் *
பெருநாடுகாண இம்மையிலே பிச்சைதாம்கொள்வர் *
திருநாரணன்தாள்காலம்பெறச் சிந்தித்துய்மினோ. (க)

---

† இத்திருவாய்மொழி திருநாரணன் விஷயமாகையால், திருநாராயணபுர முதலான மேனாட்டு திவ்யதேசங்களில் வழங்குகிறார்கள்.

உய்மின்திறைகொணர்ந் தென்றுலகாண்டவரிம்மையே *
தம்மின்சுவைமடவாரைப் பிறர்கொள்ளத்தாம்விட்டு *
வெம்மினொளிவெயில் கானகம்போய்க்குமைதின்பர்கள் *
செம்மின்முடித்திருமாலை விரைந்தடிசேர்மினே. (உ)

அடிசேர்முடியினராகி யரசர்கள்தாம்தொழ *
இடிசேர்முரசங்கள் முற்றத்தியம்பவிருந்தவர் *
பொடிசேர்துகளாய்ப் போவர்களாதலில்நொக்கெனக் *
கடிசேர்துழாய்முடிக் கண்ணன்கழல்கள்நினைமினே. (௩)

நினைப்பான்புகில்கட லெக்கலில் நுண்மணலில்பலர் *
எனைத்தோருகங்களு மிவ்வுலகாண்டுகழிந்தவர் *
மனைப்பால்மருங்கற மாய்தலல்லால்மற்றுக்கண்டிலம் *
பனைத்தாள்மதகளிறட்டவன் பாதம்பணிமினே. (௪)

பணிமின்திருவருளென்னு மஞ்சீதப்பைம்பூம்பள்ளி *
அணிமென்குழலா ரின்பக்கலவியமுதுண்டார் *
துணிமுன்புநாலப்பல் லேழையர்தாமிழிப்பச்செல்வர் *
மணிமின்னுமேனிநம் மாயவன்பேர்சொல்லிவாழ்மினே. (௫)

வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்தது மாமழைமொக்கலில்மாய்ந்துமாய்ந் *
தாழ்ந்தாரென்றல்லா லன்றுமுதலின்றறுதியா *
வீழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்தேநிற்ப ரென்பதில்லைநிற்குறில் *
ஆழ்ந்தார்கடற்பள்ளி யண்ணலடியவராமினே. (௬)

ஆமின்சுவையவையாறோ டடிசிலுண்டார்ந்தபின் *
தூமென்மொழிமடவா ரிரக்கப்பின்னும்துற்றுவார் *
ஈமினெமக்கொருதுற் றென்றிடறுவராதலில் *
கோமின்துழாய்முடி, யாதியஞ்சோதிகுணங்களே. (௭)

குணங்கொள்நிறைபுகழ்மன்னர் கொடைக்கடன்பூண்டிருந்து *
இணங்கியுலகுடனாக்கிலு மாங்கவனையில்லார் *
மணங்கொண்டபோகத்து மன்னியும்மீள்வர்கள்மீள்வில்லைப் *
பணங்கொளரவணையான் திருநாமம்படிமினே. (௮)

படிமன்னுபல்கலன் பற்றோடறுத்தைம்புலன்வென்று *
செடிமன்னுகாயம்செற் றார்களுமாங்கவனையில்லார் *
குடிமன்னுமின்சொர்க்க மெய்தியும்மீள்வர்கள்மீள்வில்லை *
கொடிமன்னுபுள்ளுடை யண்ணல்கழல்கள்குறுகுமினே. (௯)

குறுகமிகவுணர்வத்தொடு நோக்கியெல்லாம்விட்ட *
இறுகலிறப்பென்னும் ஞானிக்குமப்பயனில்லையேல் *
சிறுகநினைவதோர்பாச முண்டாம்பின்னும்வீடில்லை *
மறுகலிலீசனைப்பற்றி விடாவிடில்வீடஃதே. (௰)

⁂ அஃதேயுய்யப்புகுமாறென்று கண்ணன்கழல்கள்மேல் *
கொய்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல் *
செய்கோலத்தாயிரம்சீர்த் தொடைப்பாடலிவைபத்தும் *
அஃகாமல்கற்பவ ராழ்துயர்போயுய்யப்பாலரே. (௰க)

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இதரதேவதைகள்பக்கல் ஆரோபித்துள்ளபரத்வசங்கையையறுத்து ஸர்வஸ்ரஷ்டாவான நாராயணன் தான் ஸந்நிதிகொண்டு திருநகரியிலே ஸந்நிஹிதமாணுகையால் அவனை யாஸ்ரயியுங்கோ ளென்றருளிச் செய்கிறார்.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

சுருட்டிராகம் - ரூபகதாளம்.

⁂ ஒன்றுந்தேவுமுலகு முயிரும்மற்றுமியாதுமில்லா
அன்று * நான்முகன்றன்னொடு தேவருலகோடுயிர்படைத்தான் *
குன்றம்போல்மணிமாட நீடுதிருக்குருகூரதனுள் *
நின்றவாதிப்பிரான்நிற்க மற்றைத்தெய்வம்நாடுதிரே. (க)

நாடிநீர்வணங்குந்தெய்வமு மும்மையுமுன்படைத்தான் *
வீடில்சீர்ப்புகழாதிப்பிரா னவன்மேவியுறைகோயில் *
மாடமாளிகைசூழ்ந்தழகாய திருக்குருகூரதனைப் *
பாடியாடிப்பரவிச்சென்மின்கள் பல்லுலகீர்பரந்தே. (உ)

பரந்ததெய்வமும்பல்லுலகமும் படைத்தன்றுடனேவிழுங்கிக் *
கரந்துமிழ்ந்துகடந்திடந்தது கண்டும்தெளியகில்லீர் ! *
சிரங்களாலமரர்வணங்கும் திருக்குருகூரதனுள் *
பரன்றிறமன்றிப்பல்லுலகீர் ! தெய்வம்மற்றில்லைபேசுமினே ? (ங)

பேசநின்றசிவனுக்கும் பிரமன்றனக்கும்பிறர்க்கும்
நாயகனவனே ! * கபாலநன் மோக்கத்துக்கண்டுகொண்மின் ! *
தேசமாமதிள்சூழ்ந்தழகாய திருக்குருகூரதனுள் *
ஈசன்பாலோரவம்பறைத லென்னாவதிலிங்கியர்க்கே ? (ச)

இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீரும் ! சமணரும் ! சாக்கியரும் ! *
† வலிந்துவாதுசெய்வீர்களும் ! மற்றுநுந்தெய்வமுமாகிநின்றான் *
மலிந்துசெந்நெல்கவரிவீசும் திருக்குருகூரதனுள் *
பொலிந்துநின்றபிரான்கண்டீ ரொன்றும்பொய்யில்லைபோற்றுமினே. (ரு)

போற்றிமற்றோர்தெய்வம் பேணப்புறத்திட்டும்மையின்னே *
தேற்றிவைத்ததெல்லீரும் வீடுபெற்றுலகில்லையென்றே *
சேற்றிற்செந்நெல்கமலமோங்கும் திருக்குருகூரதனுள் *
ஆற்றவல்லவன்மாயங்கண்டீ ரதறிந்தறிந்தோடுமினே. (சு)

---

† "மலிந்து" என்றும் பாடாந்தரம்.

ஓடியோடிப்பலபிறப்பும் பிறந்துமற்ரோர்தெய்வம் *
பாடியாடிப்பணிந்து பல்படிகால்வழியேறிக்கண்டீர் ! *
கூடிவானவரேத்தநின்ற திருக்குருகூரதனுள் *
ஆடுபுட்கொடியாதிமூர்த்திக் கடிமைபுகுவதுவே. (எ)

புக்கடிமையினல்தன்னைக் கண்டமார்க்கண்டேயனவனே *
நக்கபிரானுமன்றுய்யக்கொண்டது நாராயணனருளே ! *
கொக்கலர்தடந்தாழைவேலித் திருக்குருகூரதனுள் *
மிக்கவாதிப்பிரான்நிற்க மற்றெத்தெய்வம்விளம்புதிரே. (அ)

விளம்புமாறுசமயமு மவையாகியும்மற்றும்தன்பால் *
அளந்துகாண்டற்கரிய ஞகியவாதிப்பிரானமரும் *
வளங்கொள்தண்பணைசூழ்ந் தழகாயதிருக்குருகூரதனை *
உளங்கொள்ஞானத்துவைம்மி னும்மையுய்யக்கொண்டுபோகுறிலே.

உறுவதாவதெத்தேவுமெவ் வுலகங்களும் மற்றும்தன்பால் *
மறுவில்மூர்த்தியோடொத் தித்தனையும்நின்றவண்ணம்நிற்கவே *
செறுவிற்செந்நெல்கரும்போடோங்கு திருக்குருகூரதனுள் *
குறியமாணுருவாகியநீள் குடக்கூத்தனுக்காட்செய்வதே. (௰)

ஆட்செய்தாழிப்பிரானைச் சேர்ந்தவன்வண்குருகூர்நகரான் *
நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பி னன்மாறன்சடகோபன் *
வேட்கையாற்சொன்னபாட லாயிரத்துளிப்பத்தும்வல்லார் *
மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர் மற்றதுகையதுவே. (௰க)

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஈசுவரன் தர்ஸநஸ்பர்ஸநவார்த்தைகளொன்றும் செய்யாமை யாலேபுக்கு தம்மபேக்ஷிதங்களைக் கிட்டுவோமென்று கிட்டாமல் அவஸந்நராகிறார்.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

தந்யாசிராகம் - ஆதிதாளம்.

ஆராவமுதே ! யடியேனுடலம் நின்பாலன்பாயே *
நீராயலைந்துகரைய வுருக்குகின்றநெடுமாலே ! *
சீரார்செந்நெல்கவரிவீசும் செழுநீர்த்திருக்குடந்தை *
ஏரார்கோலம்திகழக்கிடந்தாய் ! கண்டேனெம்மானே. (க)

எம்மானே ! யென்வெள்ளைமூர்த்தி ! யென்னையாள்வானே ! *
எம்மாவுருவும்வேண்டுமாற்ரு லாவாயெழிலேறே ! *
செம்மாகமலம்செழுநீர் மிசைகண்மலரும்திருக்குடந்தை *
அம்மாமலர்க்கண்வளர்கின்றானே ! யென்நான்செய்கேனே ? (உ)

என்நான்செய்கேன் ? யாரேகளைகணென்னையென்செய்கின்றாய் ? *
உன்னாலல்லால்யாவராலு மொன்றும்குறைவேண்டேன் *

கன்னார்மதிள்சூழ் குடந்தைக்கிடந்தாய் ! அடியேனருவாணாள் *
சென்னாளெந்நாளந்நாளுனதாள் பிடித்தேசெலக்காணே. (௩)

செலக்காண்கிற்பார்காணு மளவும்செல்லுங்கீர்த்தியாய் ! *
உலப்பிலானே ! யெல்லாவுலகு முடையவொருமூர்த்தி ! *
நலத்தால்மிக்கார்குடந்தைக்கிடந்தாய் ! உன்னைக்காண்பான்நான்
அலப்பாய் * ஆகாசத்தைநோக்கி யழுவன்தொழுவனே. (௪)

அழுவன்தொழுவனாடிக் காண்பன்பாடியலற்றுவன் *
தழுவல்வினையால்பக்கம்நோக்கி நாணிக்கவிழ்ந்திருப்பன் *
செழுவொண்பழனக் குடந்தைக்கிடந்தாய் ! செந்தாமரைக்கண்ணா ! *
தொழுவனேனையுனதாள் சேரும்வகையேசூழ்கண்டாய். (௫)

சூழ்கண்டாய் ! என்தொல்லைவினையையறுத்துன்னடிசேரும்
ஊழ்கண்டிருந்தே * தூராக்குழி தூர்த்தெனைநாளகன்றிருப்பன் *
வாழ்தொல்புகழார் குடந்தைக்கிடந்தாய் ! வானோர்கோமானே ! *
யாழினிசையே ! யமுதே ! யறிவின்பயனே ! யரியேறே. (௬)

அரியேறே! யென்னம்பொற்சுடரே ! செங்கட்கருமுகிலே ! *
எரியே ! பவளக்குன்றே ! நாற்றோளெந்தாய் ! உனதருளே *
பிரியாவடிமையென்னைக்கொண்டாய் ! குடந்தைத்திருமாலே ! *
தரியேனினியுன்சரணம் தந்தென்சன்மங்களையாயே. (௭)

⁂ களைவாய்துன்பங்களையா தொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன் *
வளைவாய்நேமிப்படையாய் ! குடந்தைக்கிடந்தமாமாயா ! *
தளராவுடலமெனதாவி சரிந்துபோம்போது *
இளையாதுனதாளொருங்கப் பிடித்துப்போதவிசைநீயே. (௮)

இசைவித்தென்னையுன்தா ளிணைக்கீழிருத்துமம்மானே ! *
அசைவிலமரர்தலைவர்தலைவா ! ஆதிப்பெருமூர்த்தி ! *
திசைவில்வீசும்செழுமா மணிகள்சேரும்திருக்குடந்தை *
அசைவிலுலகம்பரவக்கிடந்தாய் ! காணவாராயே. (௯)

வாராவருவாய்வருமென்மாயா ! மாயாமூர்த்தியாய் *
ஆராவமுதாயடியேனாவி யகமேதித்திப்பாய் ! *
தீராவினைகள்தீரவென்னை யாண்டாய் ! திருக்குடந்தை
ஊரா ! * உனக்காட்பட்டு மடியேனின்னமுழல்வனோ ? (௰)

⁂ உழலையென்பில்பேய்ச்சி முலையூடவளையுயிருண்டான் *
கழல்களவையேசரணாகக் கொண்டகுருகூர்ச்சடகோபன் *
குழலின்மலியச்சொன்ன வோராயிரத்துளிப்பத்தும் *
மழலைதீரவல்லார்காமர் மானேய்நோக்கியர்க்கே. (௰௧)

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருமலையிலே நாய்ச்சிமாருடனேகூடி நின்றருளின ஸௌஸீல்யத்தைக்கண்டு பெரியபிராட்டி முன்னிலையாக அநந்யகதித்வத்தை விண்ணப்பம்செய்து சரணம்புக்கு தம்முடைய அத்யவஸாயத்தை அறிவிக்கிருர்.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

நாதநாமக்கிரியைராகம்-ஆதிதாளம்.

✠ உலகமுண்டபெருவாயா ! வுலப்பில்கீர்த்தியம்மானே ! *
நிலவும்சுடர்சூழொளிமூர்த்தி ! நெடியாயடியேனாருயிரே ! *
திலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே ! *
குலதொலடியேனுனபாதம் கூடுமாறுகூறுயே. (௧)

கூறுய்நீறுய்நிலனாகிக் கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாம் ! *
சீறுவெரியும்திருநேமிவலவா ! தெய்வக்கோமானே ! *
சேறுர்சுனைத்தாமரைசெந் தீமலரும்திருவேங்கடத்தானே ! *
ஆறுவன்பிலடியேனுன் னடிசேர்வண்ணமருளாயே ! (௨)

வண்ணமருள்கொளணிமேக வண்ணா ! மாயவம்மானே ! *
எண்ணம்புகுந்துதித்திக்கு மமுதே ! யிமையோரதிபதியே ! *
தெண்ணலருவிமணிபொன்முத் தலைக்கும்திருவேங்கடத்தானே ! *
அண்ணலே ! யுன்னடிசேர அடியேற்காவாவென்னுயே. (௩)

ஆவாவென்னுதுலகத்தை யலைக்குமசுரர்வாணாள்மேல் *
தீவாய்வாளிமழைபொழிந்த சிலையா ! திருமாமகள்கேள்வா ! *
தேவா ! சுரர்கள்முனிக்கணங்கள் விரும்பும்திருவேங்கடத்தானே ! *
பூவார்கழல்களருவினையேன் பொருந்துமாறுபுணராயே. (௪)

புணராநின்றமரமேழன்றெய்த வொருவில்வலவாவோ ! *
புணரேய்நின்றமரமிரண்டின் நடுவேபோனமுதல்வாவோ ! *
திணரார்மேகமெனக்களிறு சேரும்திருவேங்கடத்தானே ! *
திணரார்சார்ங்கத்துனபாதம் சேர்வதடியேனெந்நாளே. (௫)

எந்நாளேநாம்மண்ணளந்த வினைத்தாமரைகள்காண்பதற்கென் *
றெந்நாளும்நின்றிமையோர்களேத்தி யிறைஞ்சியினமினமாய் *
மெய்ந்நாமனத்தால்வழிபாடுசெய்யும் திருவேங்கடத்தானே ! *
மெய்ந்நானெய்தியெந்நா ளுன்னடிக்களடியேன்மேவுவதே. (௬)

அடியேன்மேவியமர்கின்ற வமுதே ! யிமையோரதிபதியே ! *
கொடியாவடுபுள்ளுடையானே ! கோலக்கனிவாய்ப்பெருமானே ! *
செடியார்வினைகள்தீர்மருந்தே ! திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே ! *
நொடியார்பொழுதுமுனபாதம் காணநோலாதாற்றேனே. (௭)

நோலாதாற்றேனுனபாதம் காணவென்று நுண்ணுணர்வில் *
நீலார்கண்டத்தம்மானும் நிறைநான்முகனுமிந்திரனும் *
சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழ விரும்பும்திருவேங்கடத்தானே ! *
மாலாய்மயக்கியடியேன்பால் வந்தாய்போலேவாராயே. (௮)

வந்தாய்போலேவாராதாய்! வாராதாய்போல்வருவானே! *
செந்தாமரைக்கண்செங்கனிவாய் நாற்றோளமுதே! யெனதுயிரே! *
சிந்தாமணிகள்பகரல்லைப் பகல்செய்திருவேங்கடத்தானே! *
அந்தோ! அடியேனுன்பாத மகலகில்லேனிறையுமே. (௯)

⁂ "அகலகில்லேனிறையு"மென் றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா *
நகரில்புகழாயுலகமூன் றுடையாயென்னையாள்வானே! *
நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள் விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே! *
புகலொன்றில்லாவடியேனுன் னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே. (௰)

⁂ அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தடியீர் வாழ்மினென்றென்றருள்கொடுக்கும் *
படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப் பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன் *
முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்துத் திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும் *
பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்து பெரியவானுள்நிலாவுவரே. (௰௧)

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சரணம்புக்கும் தம்மபேக்ஷிதம் பெறாமையாலேஈசுவரன் கைவிட்டானாகவெண்ணி, தம்மையும் ஸம்ஸாரியாகச்சங்கித்து, என்னை விடாதொழியவேண்டுமென்று அவன்குணங்களைச்சொல்லிக்கூப்பிடுகிறார்.

எழுசீராசிரிய விருத்தம்.

நீலாம்புரிராகம் - ஆதிதாளம்.

⁂ கங்குலும் பகலும் கண்டுயி லறியாள்
கண்ணநீர் கைகளா லிறைக்கும்! *
சங்குசக் கரங்க ளென்றுகை கூப்பும்
தாமரைக் கண்ணென்றே தளரும்! *
எங்ஙனே தரிக்கே னுன்னைவிட் டென்னும்
இருநிலம் கைதுழா விருக்கும்! *
செங்கயல் பாய்நீர்த் திருவரங் கத்தாய்!
இவள்திறத் தென்செய்கின் றாயே. (௧)

"என்செய் கின்றா யென்தா மரைக்கண்ணா?"
என்னும்கண்ணீர் மல்க விருக்கும்! *
"என்செய்கே னெறிநீர்த்திரு வரங்கத்தாய்"
என்னும்வெவ் வுயிர்த்துயிர்த் துருகும்! *
முன்செய்த வினையே முகப்படா யென்னும்
முகில்வண்ணா! †தகுவதோ வென்னும் *
முன்செய் திவ்வுலக முண்டுமிழ்ந் தளந்தாய்!
என்கொலோ முடிகின்ற திவட்கே? (௨)

† "தகவிதோ" என்றும் பாடாந்தரம்.

வட்கில ளிறையும் மணிவண்ணா ! வென்னும்
வானமே நோக்கும்மை யாக்கும் ! *
உட்குடையசுர ருயிரெல்லா முண்ட
வொருவனே ! யென்னுமுள் ளுருகும் ! *
கட்கிலீ ! யுன்னைக் காணுமா றருளாய்
காகுத்தா ! கண்ணனே ! யென்னும் *
திட்கொடி மதிள்சூழ் திருவரங் கத்தாய் !
இவள்திறத் தென்செய்திட் டாயே ? (உ)

இட்டகா லிட்ட கைகளா யிருக்கும் !
எழுந்துலா மயங்கும் கைகூப்பும் *
கட்டமே காத லென்றுமூர்ச் சிக்கும்
கடல்வண்ணா ! கடியைகா ணென்னும் ! *
வட்டவாய் நேமி வலங்கையா ! வென்னும்
வந்திடா யென்றென்றே மயங்கும் *
சிட்டனே ! செழுநீர்த் திருவரங் கத்தாய் !
இவள்திறத் தென்சிந்தித் தாயே ? (ஈ)

சிந்திக்கும் திசைக்கும் தேறும்கை கூப்பும்
திருவரங்கத் துள்ளா யென்னும் !
வந்திக்கும் * ஆங்கே மழைக்கண் ணீர்மல்க
வந்திடா யென்றென்றே மயங்கும் *
அந்திப்போ தவுண னுடலிடந் தானே !
அலைகடல் கடைந்தவா ரமுதே ! *
சந்தித்துன் சரணம் சார்வதே வலித்த
தையலை மையல்செய் தானே. (ரு)

மையல்செய் தென்னை மனம்கவர்ந் தானே !
யென்னும் மாமாயனே ! யென்னும் *
செய்யவாய் மணியே ! யென்னும்தண் புனல்சூழ்
திருவரங்கத் துள்ளா யென்னும் *
வெய்யவாள் தண்டு சங்கு சக்கரம்
வில்லேந்தும் விண்ணோர் முதலென்னும் *
பைகொள்பாம் பணையா யிவள்திறத் தருளாய்
பாவியேன் செயற்பா லதுவே. (கா)

பாலதுன் பங்க ளின்பங்கள் படைத்தாய் !
பற்றிலார் பற்றநின் றானே ! *
காலசக் கரத்தாய் ! கடலிடங் கொண்ட
கடல்வண்ணா ! கண்ணனே ! யென்னும் *

சேல்கொள் தண்புனல் சூழ்திரு வரங்கத்தா
 யென்னும் என்தீர்த்தனே! யென்னும் *
கோலமா மழைக்கண் பனிமல்க விருக்கும்
 என்னுடைக் கோமளக் கொழுந்தே. (எ)

கொழுந்து வானவர்கட் கென்னும் குன்றேந்திக்
 கோநிரை காத்தவ னென்னும் *
அழுந்தொழு மாவிய னலவெவ் வுயிர்க்கும்
 அஞ்சன வண்ணனே! யென்னும் *
எழுந்துமேல் நோக்கி யிமைப்பில ளிருக்கும்
 எங்ஙனே நோக்குகே னென்னும்
செழுந்தடம் புனல்சூழ் திருவரங் கத்தாய்!
 என்செய்கே னென்திரு மகட்கே. (அ)

⁂ என்திரு மகள்சேர் மார்பனே, யென்னும்
 என்னுடை யாவியே, யென்னும் *
நின்திரு வெயிற்று விடந்துநீ கொண்ட
 நிலமகள் கேள்வனே, யென்னும் *
அன்றுரு வேழும் தழுவிநீ கொண்ட
 ஆய்மக ளன்பனே, யென்னும் *
தென்திரு வரங்கம் கோயில்கொண் டானே
 தெளிகிலேன் முடிவிவள் தனக்கே. (கூ)

முடிவிவள் தனக்கொன் றறிகிலே னென்னும்
 மூவுல காளியே, யென்னும் *
கடிகமழ் கொன்றைச் சடையனே, யென்னும்
 நான்முகக் கடவுளே, யென்னும் *
வடிவுடை வானோர் தலைவனே, யென்னும்
 வண்திரு வரங்கனே, யென்னும் *
அடியடை யாதாள் போலிவ ளணுகி
 யடைந்தனள் முகில்வண்ண னடியே. (ய)

⁂ முகில்வண்ண னடியை யடைந்தருள் சூடி
 யுய்ந்தவன் மொய்புனற் பொருநல் *
துகில்வண்ணத் தூநீர்ச் சேர்ப்பன்வண் பொழில்சூழ்
 வண்குரு கூர்ச்சட கோபன் *
முகில்வண்ண னடிமேற் சொன்னசொல் மாலை
 யாயிரத் திப்பத்தும் வல்லார் *
முகில்வண்ண வானத் திமையவர் சூழ
 விருப்பர்பே ரின்பவெள் ளத்தே. (யக)

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பிரணவநமஸ்ஸுக்களில் போதரும் அநந்யார்ஹசேஷத்வத்துக்கு
ஸீமாபூமி ததீயசேஷத்வமாகையாலே, அத்ததீயர்க்கு க்ரய
விக்ரயார்ஹமான சேஷத்வத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார்.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

ஸஹாநாராகம் - அடதாளம்.

⁂ நெடுமாற்கடிமைசெய்வேன்போ லவனைக்கருதவஞ்சித்துத் *
தடுமாற்றற்றதீக்கதிகள் முற்றும்தவிர்ந்தசதிர்நினைந்தால் *
கொடுமாவினையேனவனடியா ரடியேகூடுமிதுவல்லால் *
விடுமாறென்பதென்னந்தோ ! வியன்மூவுலகுபெறினுமே. (௧)

வியன்மூவுலகுபெறினும்போய்த் தானேதானேயானாலும் *
புயல்மேகம்போல்திருமேனியம்மான்புனைபூங்கழலடிக்கீழ்ச் *
சயமேயடிமைதலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி * யிம்மையே
பயனேயின்பம்யான்பெற்ற துறுமோபாவியேனுக்கே. (௨)

உறுமோபாவியேனுக்கிவ் வுலகமூன்றுமுடன்நிறையச் *
சிறுமாமேனிநிமிர்த்தவென் செந்தாமரைக்கண் திருக்குறளன் *
நறுமாவிரைநாண்மலரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றியவனடியார் *
சிறுமாமனிசராயென்னை யாண்டாரிங்கேதிரியவே. (௩)

இங்கேதிரிந்தேற்கிழுக்குற்றென் னிருமாநிலமுன்னுண்டுமிழ்ந்த *
செங்கோலத்தபவளவாய்ச் செந்தாமரைக்கணென்னம்மான் *
பொங்கேழ்புகழ்கள்வாயவாய்ப் புலன்கொள்வடிவென்மனத்ததாய் *
அங்கேய்மலர்கள்கையவாய் வழிபட்டோடவருளிலே. (௪)

வழிபட்டோடவருள்பெற்று மாயன்கோலமலரடிக்கீழ்ச் *
சுழிபட்டோடும்சுடர்ச்சோதி வெள்ளத்தின்புற்றிருந்தாலும் *
இழிபட்டோடுமுடலினிற் பிறந்துதன்சீர்யான்கற்று *
மொழிபட்டோடும்கவியமுதம் நுகர்ச்சியுறுமோமுழுதுமே. (௫)

நுகர்ச்சியுறுமோமூவுலகின் வீடுபேறுதன்கேழில் *
புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்ட பொன்னாழிக்கையென்னம்மான் *
நிகர்ச்செம்பங்கியெரிவிழிகள் நீண்டவசுரருயிரெல்லாம் *
தகர்த்துண்டுழலும்புட்பாகன் பெரியதனிமாப்புகழே. (௬)

தனிமாப்புகழேயெஞ்ஞான்றும் நிற்கும்படியாய்த்தான்தோன்றி *
முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தா யுலகமூன்றுமுளைப்பித்த *
தனிமாத்தெய்வத்தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றியவனடியார் *
கனிமாக்கலவியின்பமே நாளும்வாய்க்கநங்கட்கே. (௭)

நாளும்வாய்க்க நங்கட்கு நளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்துத் * தன்
தாளும்தோளும்முடிகளும் சமனிலாதபலபரப்பி *
நீளும்படர்பூங்கற்பகக்காவு நிறைபன்ஞாயிற்றின் *
கோளுமுடையமணிமலைபோல் கிடந்தான் தமர்கள்கூட்டமே. (௮)

தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யும்சதிர்மூர்த்தி *
அமர்கொளாழிசங்குவாள் வில்தண்டாதிபல்படையன் *
குமரன்கோலவைங்கணைவேள் தாதைகோதிலடியார்தம் *
தமர்கள்தமர்கள்தமர்களாம் சதிரேவாய்க்கதமியேற்கே. (௯)

வாய்க்கதமியேற்கூழிதோறூழி யூழி * மாகாயாம்
பூக்கொள்மேனிநான்குதோள் பொன்னாழிக்கையென்னம்மான் *
நீக்கமில்லாவடியார்தம் மடியாரடியாரடியாரெங்
கோக்கள் * அவர்க்கேகுடிகளாய்ச் செல்லும்நல்லகோட்பாடே. (௰)

நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்தான்நிறைந்த *
அல்லிக்கமலக்கண்ணனை யந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
சொல்லப்பட்டவாயிரத்து ளிவையும்பத்தும்வல்லார்கள் *
நல்லபதத்தால்மனைவாழ்வர் கொண்டபெண்டிர்மக்களே. (௰௧)

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சரீராவஸாநஸமயத்தில் இவன்பக்கல் ஆத்மஸமர்ப்பணம்பண்ணி
ப்ராப்யபூமியிலே போக்காமல் நமக்காக்கிக்கொள்ளுகிறோ
மென்னும் ஈசுவரனை வழித்துணையாகப் பற்றுதல்.

கலிவிருத்தம்.

கேதாரகௌளராகம் - ஆதிதாளம்.

மாலைநண்ணித்தொழு தெழுமினோ! வினைகெடக் *
காலைமாலை கமலமலரிட்டுநீர் *
வேலைமோதும்மதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்து *
ஆலின்மேலாலமர்ந்தா னடியிணைகளே. (௧)

கள்ளவிழும்மலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின் *
நள்ளிசேரும்வயல்சூழ் கிடங்கின்புடை *
வெள்ளியேய்ந்தமதிள் சூழ்திருக்கண்ணபுரம்
உள்ளி * நாளும்தொழு தெழுமினோதொண்டரே. (௨)

தொண்டர்நுந்தம்துயர் போகநீரேகமாய் *
விண்டுவாடாமலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின் *
வண்டுபாடும்பொழில்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்
தண்டவாணன் * அமரர்பெருமானையே. (௩)

மானைநோக்கிமடப் பின்னைதன்கேள்வனை *
தேனைவாடாமலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின் *
வானையுந்துமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம *
தானயந்தபெருமான் சரணாகுமே. (௪)

சரணமாகும்தன தாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
மரணமானால்வைகுந்தம்கொடுக்கும்பிரான் *
அரணமைந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்
தரணியாளன் * தன தன்பர்க்கன்பாகுமே. (௫)

அன்பனாகும்தன தாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
செம்பொனாகத் தவுணனுடல்கீண்டவன் *
நன்பொனேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்
தன்பன் * நாளும்தன மெய்யர்க்குமெய்யனே. (௬)

மெய்யனாகும்விரும் பித்தொழுவார்க்கெல்லாம் *
பொய்யனாகும்புற மேதொழுவார்க்கெல்லாம் *
செய்யில்வாளையுகளும் திருக்கண்ணபுரத்
தையன் * ஆகத்தணைப் பார்கட்கணியனே. (௭)

அணியனாகும்தன தாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
பிணியும்சாராப் பிறவிகெடுத்தாளும் *
மணிபொனேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்
பணிமின் * நாளும் பரமேட்டிதன்பாதமே. (௮)

பாதநாளும்பணியத் தணியும்பிணி *
ஏதம்சாராவெனக்கே லினியென்குறை ? *
வேதநாவர்விரும்பும் திருக்கண்ணபுரத்
தாதிபானை * அடைந்தார்க் கல்லலில்லையே. (௯)

இல்லையல்லலெனக்கே லினியென்குறை ? *
அல்லிமாத ரமரும்திருமார்பினன் *
கல்லிலேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்
சொல்ல * நாளும் துயர்பாடுசாராவே. (௰)

பாடுசாராவினை பற்றறவேண்டுவீர் ! *
மாடநீடுகுருகூர்ச்சடகோபன் * சொற்
பாடலானதமி ழாயிரத்துளிப்பத்தும்
பாடியாடிப் * பணிமினவன்தாள்களே. (௰௧)

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஈசுவரன், ஆழ்வாருக்கு அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தையும், ஆதிவாஹிக ஸத்காரங்களையும், பரமபதத்தையும், தானும்நித்தியஸூரிகளும் பிராட்டிமாரும் எதிரேவந்து ஆதரிக்கும்படியையும், நித்தியஸூரி ஸேவிதராய் பிராட்டியோடு வீற்றிருக்கும் படியைக்கண்டு, தான் ஆநந்த நிர்ப்பரனாயிருக்கிற படியையும் காட்ட அதைக் கண்டு ஆழ்வார் ப்ரீதராதல்.

கலிவிருத்தம்.

கல்யாணிராகம்-அடதாளம்.

‡ சூழ்விசும்பணிமுகில் தூரியம்முழக்கின *
ஆழ்கடலலைதிரை கையெடுத்தாடின *
எழ்பொழிலும்வள மேந்திய என்னப்பன் *
வாழ்புகழ்நாரணன் தமரைக்கண்டுகந்தே. (க)

நாரணன்தமரைக்கண் டுகந்துநன்னீர்முகில் *
பூரணபொற்குடம் பூரித்ததுயர்விண்ணில் *
நீரணிகடல்கள்நின் றார்த்தன * நெடுவரைத்
தோரணம்நிரைத்தெங்கும் தொழுதனருலகே. (உ)

தொழுதனருலகர்கள் தூபநன்மலர்மழை *
பொழிவனர் * பூமியன் றளந்தவன்தமர்முன்னே *
எழுமினென்றிருமருங் கிசைத்தனர்முனிவர்கள் *
வழியிதுவைகுந்தற் கென்றுவந்தெதிரே. (ங)

எதிரெதிரிமையவ ரிருப்பிடம்வகுத்தனர் *
கதிரவரவரவர் கைநிரைகாட்டினர் *
அதிர்குரல்முரசங்க ளலைகடல்முழக்கொத்த *
மதுவிரிதுழாய்முடி மாதவன்தமர்க்கே. (ச)

மாதவன்தமரென்று வாசலில்வானவர் *
போதுமினெமதிடம் புகுதுகவென்றலும் *
கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கெருடர்கள் *
வேதநல்வாயவர் வேள்வியுள்மடுத்தே. (ரு)

வேள்வியுள்மடுத்தலும் விரைகமழ்நறும்புகை *
காளங்கள்வலம்புரி கலந்தெங்குமிசைத்தனர் *
ஆண்மின்கள்வானக மாழியான்தமரென்று *
வாளொண்கண்மடந்தையர் வாழ்த்தினர்மகிழ்ந்தே. (சா)

மடந்தையர்வாழ்த்தலும் மருதரும்வசுக்களும் *
தொடர்ந்தெங்கும்தோத்திரஞ் சொல்லினர் * தொடுகடல்
கிடந்தவெங்கேசவன் கிளரொளிமணிமுடிக் *
குடந்தையெங்கோவலன் குடியடியார்க்கே. (எ)

குடியடியாரிவர் கோவிந்தன்தனக்கென்று *
முடியுடைவானவர் முறைமுறையெதிர்கொள்ளக் *
கொடியணிநெடுமதிள் கோபுரம்குறுகினர் *
வடிவுடைமாதவன் வைகுந்தம்புகவே. (அ)

வைகுந்தம்புகுதலும் வாசலில்வானவர் *
வைகுந்தன்றமரெம ரெமதிடம்புகுதென்று *
வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும்வியந்தனர் *
வைகுந்தம்புகுவது மண்ணவர்விதியே. (கூ)

விதிவகைபுகுந்தன ரென்றுநல்வேதியர் *
பதியினிற்பாங்கினில் பாதங்கள்கழுவினர் *
நிதியுநற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் *
மதிமுகமடந்தைய ரேந்தினர்வந்தே. (ய)

⁂ வந்தவரெதிர்கொள்ள மாமணிமண்டபத்து *
அந்தமில்பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை *
கொந்தலர்பொழில்குரு கூர்ச்சடகோபன் * சொல்
சந்தங்களாயிரத் திவைவல்லார்முனிவரே. (யக)

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஈசுவரன் பெரிய திருவடிமேல் தோற்றி ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை யொழித்து நித்யஸூரிகளிலேபுகுந்து விடாய்தீர்ந்து இவர்க்கு மவ்வருகான தன்விடாய்தீரும்படி ஸம்ஸ்லேஷித்தருளுதல்.

கலித்துறை.

அபுரூபராகம் - அடதாளம்.

⁂ முனியே ! நான்முகனே ! முக்கண்ணப்பா ! * என்பொல்லாக்
கனிவாய்த்தாமரைக்கண் கருமாணிக்கமே ! யென்கள்வா ! *
தனியேனாருயிரே ! யென்தலைமிசையாய் வந்திட்டு *
இனிநான்போகலொட்டேன் ! ஒன்றும்மாயம்செய்யேலென்னையே. (க)

மாயம்செய்யேலென்னையுன் திருமார்வத்துமாலைநங்கை *
வாசஞ்செய்பூங்குழலாள் திருவாணை நின்னாணைகண்டாய் ! *
நேசஞ்செய்துன்னோடென்னை யுயிர்வேறின்றியொன்றாகவே *
கூசஞ்செய்யாதுகொண்டா யென்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ. (உ)

கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ ! என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே ! *
ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்நான் *

மேவித்தொழும்பிரமன்சிவ னிந்திரனாதிக்கெல்லாம் *
நாவிக்கமலமுதற்கிழங்கே உம்பரந்ததுவே. (௩)
உம்பரந்தண்பாழேயோ ! அதனுள்மிசைநீயேயோ ! *
அம்பரநற்சோதி யதனுள் பிரமனரன்நீ ! *
உம்பரும்யாதவரும்படைத்த முனிவனவன்நீ ! *
எம்பரம்சாதிக்கலுற் றென்னைப்போரவிட்டிட்டாயே. (௪)
போரவிட்டிட்டென்னைநீ புறம்போக்கலுற்றால் * பின்னையான்
ஆரைக்கொண்டெத்தையந்தோ ! எனதென்பதென்யானென்பதென் ?
தீரவிரும்புண்டநீரதுபோல என்னாருயிரை
ஆரப்பருக * எனக் காராவமுதானாயே. (௫)
எனக்காராவமுதா யெனதாவியையின்னுயிரை *
மனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டா யினியுண்டொழியாய் ! *
புனக்காயாநிறத்த புண்டரீகக்கண்செங்கனிவாய் *
உனக்கேற்குங்கோலமலர்ப்பாவைக் கன்பா ! என்னன்பேயோ. (௬)
கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய வென்னன்பேயோ ! *
நீலவரையிரண்டுபிறைகவ்வி நிமிர்ந்ததொப்பக் *
கோலவராகமொன்றாய் நிலம்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய் ! *
நீலக்கடல்கடைந்தாய் ! உன்னைப்பெற்றினிப்போக்குவனோ. (௭)
பெற்றினிப்போக்குவனோ ? வுன்னையென்தனிப்பேருயிரை *
உற்றவிருவினையா யுயிராய்ப்பயனாயவையாய் *
முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த்தூற்றிற்புக்கு *
முற்றக்கரந்தொளித்தாய் ! என்முதல்தனிவித்தேயோ. (௮)
முதல்தனிவித்தேயோ ! முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம் *
முதல்தனியுன்னையுன்னை யெனைநாள்வந்து கூடுவன்நான் ? *
முதல்தனியங்குமிங்கும் முழுமுற்றுறுவாழ்பாழாய் *
முதல்தனிசூழ்ந்தகன்றாழ்ந் துயர்ந்தமுடிவிலீயோ. (௯)
⁂ சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவில்பெரும்பாழேயோ *
சூழ்ந்ததனிற்பெரிய பரநன்மலர்ச்சோதியோ *
சூழ்ந்ததனிற்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ *
சூழ்ந்ததனிற்பெரிய வென்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே. (௰)
⁂ அவாவறச்சூழரியை யயனையரனையலற்றி *
அவாவற்றுவீடுபெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
அவாவிலந்தாதிகளா லிவையாயிரமும் * முடிந்த
அவாவிலந்தாதியிப்பத் தறிந்தார்பிறந்தாருயர்ந்தே. (௰௧)

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கோயில்திருவாய்மொழி ஸம்பூர்ணம்.

திருவரங்கத்தமுதனார்.

திருவாய்மொழியநுசந்தித்தவநந்தரம் நெடும்ஸாவித்ரிபோலே
பத்தாயிருக்கும்கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பநுசந்தித்பவநந்
தரம் குரும்ஸாவித்ரியைப்போலே நூற்றெட்டா
யிருக்கும் நூற்றந்தாதி யநுசந்தித்தல்.

திருவரங்கத்தமுதனாரருளிச்செய்த

இராமாநுசநூற்றந்தாதி.

தனியன்கள்.

வேதப்பிரான்பட்டர் அருளிச்செய்தவை.

நேரிசைவெண்பா.

முன்னை வினையகல மூங்கிற் குடியமுதன் *
பொன்னங் கழற்கமலப் போதிரண்டும் * என்னுடைய
சென்னிக் கணியாகச் சேர்த்தினேன் * தென்புலத்தார்க்
கென்னுக் கடவுடையேன் யான்.

கலித்துறை.

நயந்தரு பேரின்ப மெல்லாம் பழுதின்றி நண்ணினர்பால் *
சயந்தரு கீர்த்தி யிராமா நுசமுநி தாளிணைமேல் *
உயர்ந்த குணத்துத் திருவரங் கத்தமு தோங்குமன்பால்
இயம்பும் * கலித்துறை யந்தாதி யோத விசைநெஞ்சமே.

இனியென் குறைநமக் கெம்பெரு மானார் திருநாமத்தினால் *
முனிதந்த "நூற்றெட்டுச் சாவித்திரி" யென்னு நுண்பொருளைக் *
கனிதந்த செஞ்சொல் கலித்துறை யந்தாதி பாடித்தந்தான் *
புனிதன் திருவரங் கத்தமு தாகிய புண்ணியனே.

அமுதனாரருளிச்செய்ததாதல், அவரபிப்ராயத்தாலே
அபிநிவேசமுடைய ஆஸ்திகரருளிச்செய்ததாதல்.

சொல்லின் தொகைகொண் டுனதடிப்போதுக்குத் தொண்டுசெய் [யும்
நல்லன்ப ரேத்துமுன் நாமமெல் லாமென்றன் நாவினுள்ளே *
அல்லும் பகலு மமரும் படிநல்கு * அறுசமய
வெல்லும் பரம இராமா நுசஇதென் விண்ணப்பமே.

பைரவிராகம் - ரூபகதாளம்.

⁂ பூமன்னு மாது பொருந்திய மார்பன் * புகழ்மலிந்த
பாமன்னு மாற னடிபணிந் துய்ந்தவன் * பல்கலையோர்
தாம்மன்ன வந்த விராமாநுசன்சர ணாரவிந்தம்
நாம்மன்னி வாழ * நெஞ் சேசொல்லு வோமவன் நாமங்களே. (௧)

தோடிராகம் - ரூபகதாளம்.

⁂ கள்ளார் பொழில்தென் னரங்கன் * கமலப் பதங்கள்நெஞ்சில்
கொள்ளா மனிசரை நீங்கிக் * குறையல் பிரானடிக்கீழ்
விள்ளாத வன்ப னிராமா நுசன்மிக்க சீலமல்லால்
உள்ளாதென் னெஞ்சு * ஒன் றறியே னெனக்குற்ற பேரியல்வே. (உ)

பேரியல் நெஞ்சே ! அடிபணிந் தேனுன்னைப் * பேய்ப்பிறவிப்
பூரிய ரோடுள்ள சுற்றம் புலர்த்திப் * பொருவரும்சீர்
ஆரியன் செம்மை யிராமா நுசமுனிக் கன்புசெய்யும்
சீரிய பேறுடையார் * அடிக் கீழென்னைச் சேர்த்ததற்கே. (௩)

என்னைப் புவியி லொருபொரு ளாக்கி * மருள்சுரந்த
முன்னைப் பழவினை வேரறுத்து * ஊழி முதல்வனையே
பன்னப் பணித்த விராமா நுசன்பரன் பாதமுமென்
சென்னித் தரிக்க வைத்தான் * எனக்கேதும் சிதைவில்லையே. (௪)

எனக்குற்ற செல்வ மிராமா நுசனென்று * இசையகில்லா
மனக்குற்ற மாந்தர் பழிக்கில் புகழ் * அவன் மன்னியசீர்
தனக்குற்ற வன்ப ரவன்திரு நாமங்கள் சாற்றுமென் பா
வினக்குற்றம் காணகில் லார் * பத்தி யேய்ந்த வியல்விதென்றே. (௫)

இயலும் பொருளு மிசையத் தொடுத்து * ஈன் கவிகளன்பால்
மயல்கொண்டு வாழ்த்து மிராமா நுசனை * மதியின்மையால்
பயிலும் கவிகளில் பத்தியில் லாதவென் பாவிநெஞ்சால்
முயல்கின்ற னன் * அவன் றன்பெருங் கீர்த்தி மொழிந்திடவே. (௬)

பியாகடைராகம் - ரூபகதாளம்.

⁂ மொழியைக் கடக்கும் பெரும்புக ழான் * வஞ்ச முக்குறும்பாம்
குழியைக் கடக்குநம் கூரத்தாழ் வான்சரண் கூடியபின் *
பழியைக் கடத்து மிராமாநுசன்புகழ் பாடியல்லா
வழியைக் கடத்தல் * எனக்கினியாதும் வருத்தமன்றே ? (௭)

வருத்தும் புறவிருள் மாற்ற * எம் பொய்கைப் பிரான்மறையின்
குருத்தின் பொருளையும் செந்தமிழ் தன்னையும் கூட்டி * ஒன்றத்
திரித்தன் றெரித்த திருவிளக் கைத்தன் திருவுள்ளத்தே
இருத்தும் பரமன் * இராமா நுசனெம் மிறையவனே. (௮)

இறைவனைக் காணு மிதயத் திருள்கெட * ஞானமென்னும்
நிறைவிளக் கேற்றிய பூதத் திருவடி தாள்கள் * நெஞ்சத்
துறையவைத் தாளு மிராமா நுசன்புக ழோதும்நல்லோர்
மறையினைக் காத்து * இந்தமண்ணகத் தேமன்ன வைப்பவரே. (௯)

மன்னிய பேரிருள் மாண்டபின் * கோவலுள் மாமலராள்
தன்னொடு மாயனைக் கண்டமை காட்டும் * தமிழ்த்தலைவன்
பொன்னடி போற்று மிராமா நுசற்கன்பு பூண்டவர்தாள்
சென்னியிற் சூடும் * திருவுடையாரென்றும் சீரியரே. (ய)

கல்யாணிராகம் - ரூபகதாளம்.

சீரிய நான்மறைச் செம்பொருள் * செந்தமி ழாலளித்த
பாரிய லும்புகழ்ப் பாண்பெரு மாள் * சர ணாம்பதுமத்
தாரியல் சென்னி யிராமா நுசன்றன்னைச் சார்ந்தவர்தம்
காரிய வண்மை * என் னால்சொல்லொ ணாதிக் கடலிடத்தே. (௰௧)

இடங்கொண்ட கீர்த்தி மழிசைக் கிறைவன் * இணையடிப்போ
தடங்கு மிதயத் திராமா நுசன் * அம்பொற் பாதமென்றும்
கடங்கொண் டிறைஞ்சும் திருமுனி வர்க்கன்றிக் காதல்செய்யாத்
திடங்கொண்ட ஞானியர்க் கே * அடி யேனன்பு செய்வதுவே. (௰௨)

செய்யும் பசுந்துள வத்தொழில் மாலையும் * செந்தமிழில்
பெய்யும் மறைத்தமிழ் மாலையும் * பேராத சீரரங்கத்
தய்யன் கழற்கணி யும்பரன் தாளன்றி யாதரியா
மெய்யன் * இராமா நுசன்சர ணேகதி வேறெனக்கே. (௰௩)

கதிக்குப் பதறி * வெங் கானமும் கல்லும் கடலுமெல்லாம் [ல்
கொதிக்கத் தவஞ்செய்யும் கொள்கையற் றேன் * கொல்லி காவலன்சொ
பதிக்கும் கலைக்கவி பாடும் பெரியவர் பாதங்களே
துதிக்கும் பரமன் * இராமா நுசனென்னைச் சோர்விலனே. (௰௪)

சோராத காதல் பெருஞ்சுழிப் பால் * தொல்லை மாலையொன்றும்
பாரா தவனைப்பல் லாண்டென்று காப்பிடும் * பான்மையன்தாள்
பேராதவுள்ளத் திராமா நுசன்றன் பிறங்கியசீர்
சாரா மனிசரைச் சேரேன் * எனக்கென்ன தாழ்வினியே. (௰௫)

நாதநாமக்கிரியைராகம் - ரூபகதாளம்.

⁂ தாழ்வொன் றில்லாமறை தாழ்ந்து * தலமுழு தும்கலியே
ஆள்கின்ற நாள்வந் தளித்தவன் காண்மின் * அரங்கர்மௌலி
சூழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக் கொடுத்தவள் தொல்லருளால்
வாழ்கின்ற வள்ளல் * இராமா நுசனென்னும் மாமுனியே. (௰௬)

முனியார் துயரங்கள் முந்திலும் * இன்பங்கள் மொய்த்திடினும்
கனியார் மனம்கண்ண மங்கைநின் றானை * கலைபரவும்
தனியானை யைத்தண் டமிழ்செய்த நீலன் றனக்குலகில்
இனியானை * எங்க ளிராமா நுசனைவந் தெய்தினரே. (௰௭)

எய்தற் கரிய மறைகளை * ஆயிர மின்தமிழால்
செய்தற் குலகில் வரும்சட கோபனைச் * சிந்தையுள்ளே
பெய்தற் கிசையும் பெரியவர் சீரை யுயிர்களெல்லாம்
உய்தற் குதவும் * இராமா நுசனெம் முறுதுணையே. (௰௮)

உறுபெருஞ் செல்வமும் தந்தையும் தாயும் * உயர்குருவும்
வெறிதரு பூமகள் நாதனும் * மாறன் விளங்கியசீர்
நெறிதரும் செந்தமி ழாரண மேயென்றிந் நீள்நிலத்தோர்
அறிதர நின்ற * இராமா நுசனெனக் காரமுதே. (௰௯)

ஆரப் பொழில்தென் குருகைப் பிரான் * அமுதத்திருவாய்
ஈரத் தமிழி னிசையுணர்ந் தோர்கட்கு * இனியவர்தம்
சீரைப் பயின்றுய்யும் சீலங்கொள் நாத முனியைநெஞ்சால்
வாரிப் பருகும் * இராமா நுசனென்றன் மாநிதியே. (உ0)

சங்கராபரணராகம் - ரூபகதாளம்.

நிதியைப் பொழியும் முகிலென்று * நீசர்தம் வாசல்பற்றித்
துதிகற் றுலகில் துவள்கின்றி லேன் * இனித் தூய்நெறிசேர்
எதிகட் கிறைவன் யமுனைத் துறைவ னிணையடியாம்
கதிபெற் றுடைய * இராமா நுசனென்னைக் காத்தனனே. (உக)

கார்த்திகை யானும் கரிமுகத் தானும் * கனலும்முக்கண்
மூர்த்தியும் மோடியும் வெப்பும் முதுகிட்டு * மூவுலகும்
பூத்தவ னே! யென்று போற்றிட வாணன் பிழைபொறுத்த
தீர்த்தனை யேத்தும் * இராமா நுசனென்றன் சேமவைப்பே. (உஉ)

வைப்பாய வான்பொரு ளென்று * நல் லன்பர் மனத்தகத்தே
எப்போதும் வைக்கு மிராமா நுசனை * இருநிலத்தில்
ஒப்பா ரிலாத வுறுவினை யேன்வஞ்ச நெஞ்சில்வைத்து
முப்போதும் வாழ்த்துவன் * என்னா மிதுவவன் மொய்ப்புகழ்க்கே? (உ௩)

மொய்த்தவெந் தீவினை யால்பல் லுடல்தொறும் மூத்து * அதனால்
எய்த்தொழிந் தேன்முன நாள்களெல் லாம் * இன்று கண்டுயர்ந்தேன்
பொய்த்தவம் போற்றும் புலைச்சம யங்கள் நிலத்தவியக்
கைத்தமெஞ் ஞானத்து * இராமா நுசனென்னும் கார்தன்னையே. ()

காரேய் கருணை யிராமா நுச! * இக் கடலிடத்தில்
ஆரே யறிபவர் நின்னரு ளின்தன்மை? * அல்லலுக்கு
நேரே யுறைவிடம் நான்வந்து நீயென்னை யுய்த்தபின் உன்
சீரே யுயிர்க்குயிராய் * அடி யேற்கின்று தித்திக்குமே. (உ௫)

திக்குற்ற கீர்த்தி யிராமா நுசனை * என் செய்வினையாம்
மெய்க்குற்றம் நீக்கி விளங்கிய மேகத்தை * மேவும்நல்லோர்
எக்குற்ற வாள ரெதுபிறப் பேதியல் வாகநின்றோர்
அக்குற்ற மப்பிறப்பு * அவ்வியல் வேநம்மை யாட்கொள்ளுமே. (உ௬)

கொள்ளக் குறைவற் றிலங்கிக் * கொழுந்துவிட் டோங்கியவுன்
வள்ளற் றனத்தினால் வல்வினை யேன்மனம் நீபுகுந்தாய் *
வெள்ளைச் சுடர்விடு முன்பெரு மேன்மைக் கிழுக்கிதென்று
தள்ளுற் றிரங்கும் * இராமா நுச! என் தனிநெஞ்சமே. (உ௭)

நெஞ்சில் கறைகொண்ட கஞ்சனைக் காய்ந்த நிமலன் * நங்கள்
பஞ்சித் திருவடிப் பின்னைதன் காதலன் * பாதம்நண்ணா
வஞ்சர்க்கரிய விராமா நுசன்புக ழன்றி யென்வாய்
கொஞ்சிப் பரவகில் லாது * என்ன வாழ்வின்று கூடியதே? (உ௮)

கூட்டும் விதியென்று கூடுங்கொ லோ ? * தென் குருகைப்பிரான்
பாட்டென்னும் வேதப் பசுந்தமிழ் தன்னைத் * தன் பத்தியென்னும்
வீட்டின்கண் வைத்த விராமா நுசன்புகழ் மெய்யுணர்ந்தோர்
ஈட்டங்கள் தம்மை * என் நாட்டங்கள் கண்டின்ப மெய்திடவே. (உ௯)

இன்பந் தருபெரு வீடுவந் தெய்திலென் ? * எண்ணிறந்த
துன்பந் தருநிர யம்பல சூழிலென் ? * தொல்லுலகில்
மன்பல் லுயிர்கட் கிறையவன் மாய னெனமொழிந்த
அன்ப னநகன் * இராமா நுசனென்னை யாண்டனனே. (௩०)

பந்துவராளிராகம் - ரூபகதாளம்.

ஆண்டுகள் நாள்திங்க ளாய் * நிகழ் காலமெல் லாம், மனமே !
ஈண்டுபல் யோனிகள் தோறுழல் வோம் * இன்றோ ரெண்ணின்றியே
காண்டகு தோளண்ணல் தென்னத்தி யூரர் கழலிணைக்கீழ்ப்
பூண்டவன் பாளன் * இராமா நுசனைப் பொருந்தினமே. (௩௧)

பொருந்திய தேசும் பொறையும் திறலும் புகழும் * நல்ல
திருந்திய ஞானமும் செல்வமும் சேரும் * செறுகலியால்
வருந்திய ஞாலத்தை வண்மையி னல்வந் தெடுத்தளித்த
அருந்தவன் * எங்க ளிராமா நுசனை யடைபவர்க்கே. (௩உ)

அடையார் கமலத் தலர்மகள் கேள்வன் * கை யாழியென்னும்
படையோடு நாந்தக மும்படர் தண்டும் * ஒண் சார்ங்கவில்லும்
புடையார் புரிசங் கமுமிந்தப் பூதலம் காப்பதற்கென்று *
இடையே யிராமா நுசமுனி யாயின விந்நிலத்தே. (௩௩)

நிலத்தைச் செறுத்துண் ணும் நீசக் கலியை * நினைப்பரிய
பிலத்தைச் செறுத்தும் பிறங்கிய தில்லை * என் பெய்வினைதென்
புலத்தில் பொறித்தவப் புத்தகச் சும்மை பொறுக்கியபின்
நலத்தைப் பொறுத்தது * இராமா நுசன்றன் நயப்புகழே. (௩௪)

நயவேனொருதெய்வம் நானிலத் தே * சில மானிடத்தைப்
புயலே யெனக்கவி போற்றிசெய் யேன் * பொன் னரங்கமென்னில்
மயலே பெருகு மிராமா நுசன்மன்னு மாமலர்த்தாள்
அயரேன் * அருவினை யென்னையெவ் வாறின் றடர்ப்பதுவே ? (௩௫)

அடல்கொண்ட நேமிய னாருயிர் நாதன் * அன் றாரணச்சொல்
கடல்கொண்ட வொண்பொருள் கண்டளிப்பப் * பின்னும் காசினியோர்
இடரின்கண் வீழ்ந்திடத் தானுமவ் வொண்பொருள் கொண்டவர்பின்
படரும் குணன் * எம்மிராமா நுசன்றன் படியிதுவே. (௩௬)

படிகொண்ட கீர்த்தி யிராமா யணமென்னும் பத்திவெள்ளம் *
குடிகொண்ட கோயி லிராமா நுசன்குணம் கூறும் * அன்பர்
கடிகொண்ட மாமலர்த் தாள்கலந் துள்ளங் கனியும் நல்லோர்
அடிகண்டு கொண்டுகந் து * என்னையு மாளவர்க் காக்கினரே. (௩௭)

ஆக்கி யடிமை நிலைப்பித் தனையென்னை யின்று ! * அவமே
போக்கிப் புறத்திட்ட தென்பொரு ளாமுன்பு ! * புண்ணியர்தம்
வாக்கிற் பிரியா விராமா நுச ! நின் னருளின்வண்ணம்
நோக்கில் தெரிவரி தால் * உரை யாயிந்த நுண்பொருளே. (௫௮)

பொருளும் புதல்வரும் பூமியும் * பூங்குழ லாருமென்றே
மருள்கொண் டிளைக்கும் நமக்குநெஞ் சே ! * மற்று ளார்தரமோ ?
இருள்கொண்ட வெந்துயர் மாற்றித்தன் னீறில் பெரும்புகழே
தெருளும் தெருள்தந்து * இராமா நுசன்செய்யும் சேமங்களே. (௫௯)

சேமநல் வீடும் பொருளும் தருமமும் * சீரியநற்
காமமு மென்றிவை நான்கென்பர் * நான்கினும் கண்ணனுக்கே
ஆமது காம மறம்பொருள் வீடிதற் கென்றுரைத்தான்
வாமனன் சீலன் * இராமா நுசனிந்த மண்மிசையே. (௬௰)

ஆரபிராகம் - ரூபகதாளம்.

மண்மிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து * எங்கள் மாதவனே
கண்ணுற நிற்கிலும் காணகில் லா * உல கோர்களெல்லாம்
அண்ண லிராமா நுசன்வந்து தோன்றிய வப்பொழுதே
நண்ணரு ஞானம் தலைக்கொண்டு * நாரணற் காயினரே. (௬௧)

ஆயிழை யார்கொங்கை தங்கும் * அக் காதல ளற்றழுந்தி
மாயுமென் னாவியை வந்தெடுத் தானின்று * மாமலராள்
நாயக னெல்லா வுயிர்கட்கும் நாத னரங்கனென்னும்
தூயவன் * தீதி லிராமா நுசன்தொல் லருள் சுரந்தே. (௬௨)

சுரக்கும் திருவு முணர்வும் * சொலப்புகில் வாயமுதம்
பரக்கு மிருவினை பற்றற வோடும் * படியிலுள்ளீர் !
உரைக்கின் றனனுமக் கியானறஞ் சீறு முறுகலியைத்
துரக்கும் பெருமை * இராமா நுசனென்று சொல்லுமினே. (௬௩)

சொல்லார் தமிழொரு மூன்றும் * சுருதிகள் நான்குமெல்லை
இல்லா வறநெறி யாவும் தெரிந்தவன் * எண்ணருஞ்சீர்
நல்லார் பரவு மிரா நுசன் திரு நாமம்நம்பிக்
கல்லா ரகலிடத் தோர் * எது பேறென்று காமிப்பரே. (௬௪)

பேறொன்று மற்றில்லை நின்சர ணன்றி * அப் பேறளித்தற்
காறொன்று மில்லைமற் றச்சரணன்றி * என் றிப்பொருளைத்
தேறு மவர்க்கு மெனக்கு முனைத்தந்த செம்மைசொல்லால்
கூறும் பரமன்று * இராமா நுச ! மெய்ம்மை கூறிடிலே. (௬௫)

கூறும் சமயங்க ளாறும் குலையக் * குவலயத்தே
மாறன் பணித்தமறையுணர்ந் தோனை * மதியிலியேன்
தேறும் படியென் மனம்புகுந் தானைத் திசையனைத்தும்
ஏறும் குணனை * இராமா நுசனை யிறைஞ்சினமே. (௬௬)

இறைஞ்சப் படும்பர னீச னரங்கனென்று * இவ்வுலகத்
தறம்செப்பு மண்ண லிராமா நுசன் * என் னருவினையின்
திறம்செற் றிரவும் பகலும் விடாதென் றன் சிந்தையுள்ளே
நிறைந்தொப் பறவிருந் தான் * எனக் காரும் நிகரில்லையே. (சஎ)

நிகரின்றி நின்றவென் னீசதைக்கு * நின்னரு ளின்கணன்றிப்
புகலொன் று மில்லை அருட்குமஃதே புகல் * புன்மையிலோர்
பகரும் பெருமை யிராமா நுச ! இனி நாம்பழுதே
அகலும் பொருளென் * பயனிரு வோமுக்கு மானபின்னே. (சஅ)

ஆனது செம்மை யறநெறி பொய்ம்மை * அறுசமயம்
போனது பொன்றி யிறந்தது வெங்கலி * பூங்கமலத்
தேனதி பாய்வயல் தென்னரங் கன்கழல் சென்னிவைத்துத்
தானதில் மன்னும் * இராமா நுசனித் தலத்துதித்தே. (சகூ)

உதிப்பன வுத்தமர் சிந்தையுள் * ஒன்னலர் நெஞ்சமஞ்சிக்
கொதித்திட மாறி நடப்பன * கொள்ளைவன் குற்றமெல்லாம்
பதித்தவென் புன்கவிப் பாவினம் பூண்டன பாவுதொல்சீர்
எதித்தலை நாதன் * இராமா நுசன் ற ணிணையடியே. (ருய)

அடாணுராகம்-ரூபகதாளம்.

அடியைத் தொடர்ந்தெழு மைவர்கட் காய் * அன்று பாரதப்போர்
முடியப் பரிநெடுந் தேர்விடுங் கோனை * முழுதுணர்ந்த
அடியர்க் கமுத மிராமா நுசனென்னை யாளவந்திப்
படியிற் பிறந்தது * மற்றில்லை காரணம் பார்த்திடிலே. (ருக)

பார்த்தா னறுசம யங்கள் பதைப்ப * இப் பார்முழுதும்
போர்த்தான் புகழ்கொண்டு புன்மையி னேனிடைத் தான்புகுந்து *
தீர்த்தா னிருவினை தீர்த்தரங் கன்செய்ய தாளிணையோ
டார்த்தான் * இவையெம் மிராமா நுசன்செய்யு மற்புதமே. (ருஉ)

அற்புதன் செம்மை யிராமநுசன் * என்னை யாளவந்த
கற்பகம் கற்றவர் காமுறுசீலன் * கருதரிய
பற்பல் லுயிர்களும் பல்லுலகியாவும் பரனதென்னும்
நற்பொருள் தன்னை * இந் நானிலத் தேவந்து நாட்டினனே. (ருங)

நாட்டிய நீசச் சமயங்கள் மாண்டன * நாரணனைக்
காட்டிய வேதம் களிப்புற்றது * தென் குருகைவள்ளல்
வாட்டமி லாவண் டமிழ்மறை வாழ்ந்தது மண்ணுலகில்
ஈட்டிய சீலத்து * இராமா நுசன் றன் னியல்வுகண்டே. (ருச)

கண்டவர் சிந்தை கவரும் * கடிபொழில் தென்னரங்கன்
தொண்டர் குலாவு மிராமா நுசனைத் * தொகையிறந்த
பண்டரு வேதங்கள் பார்மேல் நிலவிடப் பார்த்தருளும்
கொண்டலை மேவித் தொழும் * குடி யாமெங்கள் கோக்குலமே. (ருரு)

கோக்குல மன்னரை மூவெழு கால் * ஒரு கூர்மழுவால்
போக்கிய தேவனைப் போற்றும் புனிதன் * புவனமெங்கும்
ஆக்கிய கீர்த்தி யிராமா நுசனை யடைந்தபின்னென்
வாக்குரை யாது * என் மனம்நினை யாதினி மற்றொன்றையே. (ருரு)

மற்றொரு பேறு மதியாது * அரங்கன் மலரடிக்கா
ளுற்றவ ரேதனக் குற்றவ ராய்க்கொள்ளு முத்தமனை *
நற்றவர் போற்று மிராமா நுசனையிந் நானிலத்தே
பெற்றனன் * பெற்றபின் மற்றறி யேனொரு பேதைமையே. (ருஎ)

பேதையர் வேதப் பொருளிதென் றுன்னிப் * பிரமநன்றென்
றோதிமற் றெல்லா வுயிரு மஃதென்று * உயிர்கள்மெய்விட்
டாதிப் பரனொடொன் றாமென்று சொல்லுமவ் வல்லலெல்லாம்
வாதில்வென் றான் * எம் மிராமா நுசன்மெய்ம் மதிக்கடலே. (ருஅ)

கடலள வாய திசையெட்டி னுள்ளும் * கலியிருளே
மிடைதரு காலத் திராமா நுசன் * மிக்க நான்மறையின்
சுடரொளி யாலவ் விருளைத் துரந்தில னேலுயிரை
யுடையவன் * நாரண னென்றறி வாரில்லை யுற்றுணர்ந்தே. (ருகூ)

உணர்ந்தமெய்ஞ் ஞானியர் யோகந் தொறும் * திரு வாய்மொழியின்
மணந்தரு மின்னிசை மன்னு மிடந்தொறும் * மாமலராள்
புணர்ந்தபொன் மார்பன் பொருந்தும் பதிதொறும் புக்குநிற்கும்
குணந்திகழ் கொண்டல் * இராமாநுசனென் குலக்கொழுந்தே. (சுல)

ஸஹானாராகம் - ரூபகதாளம்.

கொழுந்துவிட் டோடிப் படரும்வெங் கோள்வினை யால் * நிரயத்
தழுந்தியிட் டேனைவந் தாட்கொண்ட பின்னும் * அருமுனிவர்
தொழுந்தவத் தோனெம் மிராமா நுசன்தொல் புகழ்ச்சுடர்மிக்
கெழுந்தது * அத் தால்நல் லதிசயங்கண்ட திருநிலமே. (சுக)

இருந்தே னிருவினைப் பாசங் கழற்றி * இன் றியானிறையும்
வருந்தே னினியெம் மிராமா நுசன் * மன்னு மாமலர்த்தாள்
பொருந்தா நிலையுடைப் புன்மையி னோர்க்கொன் றும் நன்மைசெய்யாப்
பெருந்தே வரைப்பர வும் * பெரி யோர்தம் கழல்பிடித்தே. (சுஉ)

பிடியைத் தொடரும் களிறென்ன * யானுன் பிறங்கியசீர்
அடியைத் தொடரும் படிநல்க வேண்டும் * அறுசமயச்
செடியைத் தொடரும் மருள்செறிந் தோர்சிதைந் தோடவந்திப்
படியைத் தொடரும் * இராமா நுசன்மிக்க பண்டிதனே. (சுஈ)

பண்டரு மாறன் பசுந்தமிழ் * ஆனந்தம் பாய்மதமாய்
விண்டிட எங்க ளிராமா நுசமுனி வேழம் * மெய்ம்மை
கொண்டநல் வேதக் கொழுந்தண்ட மேந்திக் குவலயத்தே
மண்டிவந் தேன்றது * வாதியர் காளுங்கள் வாழ்வற்றதே. (சுச)

வாழ்வற் றதுதொல்லை வாதியர்க்கு * என்றும் மறையவர்தம்
தாழ்வற் றதுதவம் தாரணி பெற்றது * தத்துவநூல்
கூழற் றதுகுற்ற மெல்லாம் பதித்த குணத்தினர்க்கந்
நாழற் றது! * நம் மிராமா நுசன் தந்த ஞானத்திலே. (௬௫)

ஞானம் கனிந்த நலங்கொண்டு * நாடொறும் நைபவர்க்கு
வானம் கொடுப்பது மாதவன் * வல்வினை யேன்மனத்தில்
ஈனம் கடிந்த விராமா நுசன்தன்னை யெய்தினர்க்கத்
தானம் கொடுப்பது * தன்தக வென்னும் சரண்கொடுத்தே. (௬௬)

சரண மடைந்த தருமனுக் கா * பண்டு நூற்றுவரை
மரண மடைவித்த மாயவன் * தன்னை வணங்கவைத்த
கரண மிவையுமக் கன்றென் றிராமா நுசனுயிர்கட்
கரணங் கமைத்தில னேல் * அரணார்மற் றிவ் வாருயிர்க்கே? (௬௭)

ஆரெனக் கின்று நிகர்சொல்லில் * மாயனன் றைவர்தெய்வத்
தேரினிற் செப்பிய கீதையின் செம்மைப் * பொருள்தெரியப்
பாரினிற் சொன்ன விராமா நுசனைப் பணியும்நல்லோர்
சீரினிற் சென்று பணிந்தது * என் னாவியும் சிந்தையுமே. (௬அ)

சிந்தையி னோடு கரணங்கள் யாவும் சிதைந்து * முன்னாள்
அந்தமுற் றாழ்ந்தது கண்டு * அவை யென்றனக் கன்றருளால்
தந்த வரங்கனும் தன்சரண் தந்திலன் தானதுதந்து *
எந்தை யிராமா நுசன்வந் தெடுத்தன னின்றென்னையே. (௬௯)

என்னையும் பார்த்தென் னியல்வையும் பார்த்து * எண்ணில்பல்குணத்த
உன்னையும் பார்க்கி லருள்செய்வ தேநலம் * அன்றியென்பால்
பின்னையும் பார்க்கில் நலமுள தேயுன் பெருங்கருணை
தன்னையென் பார்ப்பர் * இராமா நுசாவுன்னைச் சார்ந்தவரே. (எ0)

தந்யாசிராகம்-ரூபகதாளம்.

சார்ந்ததென் சிந்தையுன் தாளிணைக் கீழ் * அன்பு தான்மிகவும்
கூர்ந்ததத் தாமரைத் தாள்களுக்கு * உன்றன் குணங்களுக்கே
தீர்ந்ததென் செய்கைமுன் செய்வினை நீசெய் வினையதனால்
பேர்ந்தது * வண்மை யிராமா நுசாவெம் பெருந்தகையே. (எக)

கைத்தனன் தீய சமயக் கலகரை * காசினிக்கே
உய்த்தனன் தூய மறைநெறி தன்னை * என் றுன்னியுள்ளம்
நெய்த்தவன் போடிருந் தேத்தும் நிறைபுக ழோருடனே
வைத்தன னென்னை * இராமா நுசன்மிக்க வண்மைசெய்தே. (எ௨)

வண்மையி னாலும்தன் மாதக வாலும் * மதிபுரையும்
தண்மையி னாலுமித் தாரணி யோர்கட்கு * தான்சரணாய்
உண்மைநன் ஞான முரைத்த விராமா நுசனையுன்னும்
திண்மையல் லாலெனக் கில்லை * மற் றோர்நிலை தேர்ந்திடிலே. (எ௩)

தேரார் மறையின் திறமென்று * மாயவன் தீயவரைக்
கூராழி கொண்டு குறைப்பது * கொண்ட லனையவண்மை
ஏரார் குணத்தெம் மிராமா நுசனவ் வெழில்மறையில்
சேரா தவரைச் சிதைப்பது * அப் போதொரு சிந்தைசெய்தே. (எச)

செய்த்தலைச் சங்கம் செழுமுத்த மீனும் * திருவரங்கர்
கைத்தலத் தாழியும் சங்கமு மேந்தி * நங் கண்முகப்பே
மொய்த்தலைத் துன்னை விடேனென் றிருக்கிலும் நின்புகழே
மொய்த்தலைக் கும்வந்து * இராமா நுசாவென்னை முற்றுநின்றே. (எரு)

செஞ்சுருட்டிராகம் - ரூபகதாளம்.

நின்றவண் கீர்த்தியும் நீள்புன லும் * நிறை வேங்கடப்பொற்
குன்றமும் வைகுந்த நாடும் குலவிய பாற்கடலும் *
உன்றனக் கெத்தனை யின்பந் தருமுன் னிணைமலர்த்தாள்
என்றனக் குமது * இராமா நுசாவிவை யீந்தருளே. (எசு)

ஈந்தன னீயாத வின்னருள் * எண்ணில் மறைக்குறும்பைப்
பாய்ந்தன னம்மறைப் பல்பொரு ளால் * இப் படியனைத்தும்
ஏய்ந்தனன் கீர்த்தியினு லென் வினைகளை வேர்பறியக்
காய்ந்தனன் * வண்மை யிராமா நுசற்கென் கருத்தினியே. (எஎ)

கருத்திற் புகுந்துள்ளில் கள்ளங் கழற்றிக் கருதரிய
வருத்தத்தி னல்மிக வஞ்சித்து * நீயிந்த மண்ணகத்தே
திருத்தித் திருமகள் கேள்வனுக் காக்கிய பின்னென்னெஞ்சிற்
பொருத்தப் படாது * எம் மிராமா நுசமற்றோர் பொய்ப்பொருளே. (எஅ)

பொய்யைச் சுரக்கும் பொருளைத் துரந்து * இந்தப் பூதலத்தே
மெய்யைப் புரக்கு மிராமா நுசன்நிற்க * வேறுநம்மை
உய்யக் கொளவல்ல தெய்வமிங் கியாதென் றுலர்ந்தவமே
ஐயப் படாநிற்பர் * வையத்துள் ளோர்நல் லறிவிழந்தே. (எகூ)

நல்லார் பரவு மிராமா நுசன் * திரு நாமம்நம்ப
வல்லார் திறத்தை மறவாத வர்கள் எவர் அவர்க்கே
எல்லா விடத்திலு மென்று மெப் போதிலு மெத்தொழும்பும் *
சொல்லால் மனத்தால் கருமத்தி னல்செய்வன் சோர்வின்றியே. (அ௦)

அபுரூபராகம் - ரூபகதாளம்.

சோர்வின்றி யுன்றன் துணையடிக் கீழ் * தொண்டு பட்டவர்பால்
சார்வின்றி நின்ற வெனக்கு * அரங்கன்செய்ய தாளிணைகள்
பேர்வின்றி யின்று பெறுத்துமிராமா நுசவினியுன்
சீரொன் றியகரு ணைக்கு * இல்லை மாறு தெரிவுறிலே. (அக)

தெரிவுற்ற ஞானம் செறியப் பெறாது * வெந் தீவினையால்
உருவற்ற ஞானத் துழல்கின்ற வென்னை * ஒருபொழுதில்
பொருவற்ற கேள்விய னாக்கிநின் றானென்ன புண்ணியனோ
தெரிவுற்ற கீர்த்தி * இராமா நுசனென்னும் சீர்முகிலே. (அஉ)

சீர்கொண்டு பேரறம் செய்து * நல் வீடு செறிதுமென்னும்
பார்கொண்ட மேன்மையர் கூட்டனல்லேன் * உன் பதயுகமாம்
ஏர்கொண்ட வீட்டை யெளிதினி லெய்துவ னுன்னுடைய
கார்கொண்ட வண்மை * இராமா நுசாயிது கண்டுகொள்ளே. (அங)

கண்டுகொண் டேனெம்மிராமா நுசன்றன்னை * காண்டலுமே [நோய்
தொண்டுகொண் டேனவன்தொண்டர்பொற்றாளில் * என்தொல்லைவெந்
விண்டுகொண் டேனவன் சீர்வெள்ள வாரியை வாய்மடுத்தின்று
உண்டுகொண் டேன் * இன்ன முற்றனவோதி லுலப்பில்லையே. (அச)

ஓதிய வேதத்தி னுட்பொரு ளாய் * அத னுச்சிமிக்க
சோதியை நாத னெனவறி யாதுழல் கின்றதொண்டர் *
பேதமை தீர்த்த விராமா நுசனைத் தொழும்பெரியோர்
பாதமல் லாலென்ற னாருயிர்க்கு * யாதொன்றும் பற்றில்லையே. (அரு)

பற்றா மனிசரைப் பற்றி * அப் பற்று விடாதவரே
உற்றா ரெனவுழன் றோடினை யேனினி * ஒள்ளியநூல்
கற்றார் பரவு மிராமா நுசனைக் கருதுமுள்ளம்
பெற்றார் எவர் * அவ ரெம்மைநின் றாளும் பெரியவரே. (அசு)

பெரியவர் பேசிலும் பேதையர் பேசிலும் * தன்குணங்கட்
குரியசொல் லென்று முடையவ னென்றென்று * உணர்வில்மிக்கோர்
தெரியும்வண் கீர்த்தி யிராமா நுசன்மறை தேர்ந்துலகில்
புரியுநன் ஞானம் * பொருந்தா தவரைப் பொரும்கலியே. (அஎ)

கலிமிக்க செந்நெல் கழனிக் குறையல் * கலைப்பெருமான்
ஒலிமிக்க பாடலை யுண்டுதன் னுள்ளம் தடித்து * அதனால்
வலிமிக்க சீய மிராமா நுசன்மறை வாதியராம்
புலிமிக்க தென்று * இப் புவனத்தில் வந்தமை போற்றுவனே. (அஅ)

போற்றரும் சீலத் திராமா நுச * நின்புகழ் தெரிந்து
சாற்றுவ னேலது தாழ்வது தீரில் * உன் சீர்தனக்கோர்
ஏற்றமென் றேகொண் டிருக்கிலு மென்மன மேத்தியன்றி
ஆற்றகில் லாது * இதற் கென்னினை வாயென்றிட் டஞ்சுவனே. (அகூ)

நினையார் பிறவியை நீக்கும் பிரானை * இந்நீள் நிலத்தே
எனையாள வந்த விராமா நுசனை * இருங்கவிகள்
புனையார் புனையும் பெரியவர் தாள்களில் பூந்தொடையல்
வனையார் * பிறப்பில் வருந்துவர் மாந்தர் மருள்சுரந்தே. (கூ௦)

காம்போதிராகம்—ரூபகதாளம்.

மருள்சுரந் தாகம வாதியர் கூறும் * அவப்பொருளாம்
இருள்சுரந் தெய்த்த வுலகிருள் நீங்க * தன் னீண்டியசீர்
அருள்சுரந் தெல்லா வுயிர்கட்கும் நாத னரங்கனென்னும்
பொருள்சுரந் தான் * எம் மிராமா நுசன்மிக்க புண்ணியனே. (கூக)

புண்ணிய நோன்பு புரிந்துமி லேன் * அடி போற்றிசெய்யும்
நுண்ணருங் கேள்வி நுவன்றுமி லேன் * செம்மை நூற்புலவர்க்
கெண்ணருங் கீர்த்தி யிராமா நுச இன்று நீபுகுந்தென்
கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும் * நின்றவிக் காரணம் கட்டுரையே. (கூஉ)

கட்டப் பொருளை மறைப்பொரு ளென்று * கயவர்சொல்லும்
பெட்டைக் கெடுக்கும் பிரானல்ல னே * என் பெருவினையைக்
கிட்டிக் கிழங்கொடு தன்னரு ளென்னுமொள் வாளுருவி
வெட்டிக் களைந்த * இராமா நுசனென்னும் மெய்த்தவனே. (கூங)

தவந்தரும் செல்வம் தகவும் தரும் * சலி யாப்பிறவிப்
பவந்தரும் தீவினை பாற்றித் தரும் * பரந்தாம மென்னும்
திவந்தரும் தீதி லிராமா நுசன் தன்னைச் சார்ந்தவர்கட்
குவந்தருந் தேன் * அவன் சீரன்றி யானொன்று முள்மகிழ்ந்தே. (கூச)

உண்ணின் றுயிர்களுக் குற்றன வேசெய்து * அவர்க்குயவே
பண்ணும் பரனும் பரிவில னும்படி * பல்லுயிர்க்கும்
விண்ணின் தலைநின்று வீடளிப் பானெம் மிராமா நுசன்
மண்ணின் தலத் துதித்து * மறைநாலும் வளர்த்தனனே. (கூரு)

வளரும் பிணிகொண்ட வல்வினை யால் * மிக்க நல்வினையில்
கிளரும் துணிவு கிடைத்தறி யாது * முடைத்தலையூன்
தளிரு மளவும் தரித்தும் விழுந்தும் தனிதிரிவேற்
குளரெம் மிறைவர் * இராமா நுசன் தன்னை யுற்றவரே. (கூசு)

தன்னை யுற் றாட்செய்யும் தன்மையி னோர் * மன்னுதாமரைத்தாள்
தன்னையுற் றாட்செய்ய வென்னையுற் றானின்று * தன் தகவால்
தன்னையுற் றாரன்றித் தன்மையுற் றாரில்லை யென்றறிந்து
தன்னையுற் றாரை * இராமா நுசன் குணம் சாற்றிடுமே. (கூஎ)

இடுமே யினிய சுவர்க்கத்தில் * இன்னம் நரகிலிட்டுச்
சுடுமே யவற்றைத் தொடர்தரு தொல்லை * சுழல்பிறப்பில்
நடுமே யினிநம் மிராமா நுசன்நம்மை நம்வசத்தே
விடுமே சரணமென் றால் * மன மேநையல் மேவுதற்கே. (கூஅ)

தற்கச் சமணரும் சாக்கியப் பேய்களும் * தாழ்சடையோன்
சொற்கற்ற சோம்பரும் சூனிய வாதரும் * நான்மறையும்
நிற்கக் குறும்புசெய் நீசரும் மாண்டனர் நீள்நிலத்தே
பொற்கற் பகம் * எம் மிராமா நுசமுனி போந்தபின்னே. (கூகூ)

போந்ததென் னெஞ்சென்னும் பொன்வண்டு உனதடிப்போதி லொண்சீ
ராம்தெளி தேனுண் டமர்ந்திட வேண்டி * நின் பாலதுவே
ஈந்திட வேண்டு மிராமா நுச இது வன்றியொன்றும்
மாந்தகில் லாது * இனி மற்றொன்று காட்டி மயக்கிடலே. (ள)

கேதாரகௌளராகம் - ரூபகதாளம்.

மயக்கு மிருவினை வல்லியிற் பூண்டு * மதிமயங்கித்
துயக்கும் பிறவியில் தோன்றிய வென்னை * துயரகற்றி
உயக்கொண்டு நல்கு மிராமா நுசவென்ற துன்னையுன்னி
நயக்கு மவர்க்கி திழுக்கென்பர் * நல்லவ ரென்றுநைந்தே. (௯௧)

நையும் மனமுன் குணங்களை யுன்னி * என் நாவிருந்தெம்
ஐய னிராமா நுசனென் றழைக்கும் * அருவினையேன்
கையும் தொழும்கண் கருதிடுங் காணக் கடல்புடைசூழ்
வைய மிதனில் * உன் வண்மையென் பாலென் வளர்ந்ததுவே. (௯௨)

வளர்ந்தவெங் கோப மடங்கலொன் றாய் * அன்று வாளவுணன்
கிளர்ந்தபொன் னாகம் கிழித்தவன் * கீர்த்திப் பயிரெழுந்து
விளைந்திடும் சிந்தை யிராமா நுசனென்றன் மெய்வினைநோய்
களைந்துநன் ஞான மளித்தனன் * கையிற் கனியென்னவே. (௯௩)

கையிற் கனியென்ன கண்ணனைக் காட்டித் தரிலும் * உன்றன்
மெய்யிற் பிறங்கிய சீரன்றி வேண்டிலன் யான் * நிரயத்
தொய்யில் கிடக்கிலும் சோதிவிண் சேரிலும் இவ்வருள்நீ
செய்யில் தரிப்பன் * இராமா நுசஎன் செழுங்கொண்டலே. (௯௪)

கமாசுராகம் - ரூபகதாளம்.

⁂ செழுந்திரைப் பாற்கடல் கண்டுயில் மாயன் * திருவடிக்கீழ்
விழுந்திருப் பார்நெஞ்சில் மேவுநன் ஞானி * நல்வேதியர்கள்
தொழுந்திருப் பாத னிராமா நுசனைத் தொழும்பெரியோர்
எழுந்திரைத் தாடு மிடம் * அடி யேனுக் கிருப்பிடமே. (௯௫)

சாற்றுப்பாட்டுக்கள்.

மோஹநராகம் - ரூபகதாளம்.

⁂ இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம் * மாலிருஞ் சோலையென்னும்
பொருப்பிடம் மாயனுக் கென்பர்நல் லோர் * அவை தன்னொடும்வந்
திருப்பிடம் மாய னிராமா நுசன்மனத் தின்றவன்வந்
திருப்பிடம் * என்ற னிதயத்துள் ளேதனக் கின்புறவே. (௯௬)

⁂ இன்புற்ற சீலத் திராமா நுச * என்று மெவ்விடத்தும்
என்புற்ற நோயுடல் தோறும் பிறந்திறந்து * எண்ணரிய
துன்புற்று வீயினும் சொல்லுவ தொன்றுண்டுன் தொண்டர்கட்கே
அன்புற் றிருக்கும் படி * என்னை யாக்கியங் காட்படுத்தே. (௯௭)

⁂ அங்கயல் பாய்வயல் தென்னரங் கன் * அணி யாகமன்னும்
பங்கயமாமலர்ப் பாவையைப் போற்றுதும் * பத்தியெல்லாம்
தங்கிய தென்னத் தழைத்துநெஞ் சேநம் தலைமிசையே
பொங்கிய கீர்த்தி * இராமா நுசனடிப் பூமன்னவே. (௯௮)

திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்.

இராமாநுச நூற்றந்தாதி ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமத் வேதாந்ததேசிகர் அருளிச்செய்த
ப்ரபந்தத்தில்

அடைக்கலப்பத்து.

தனியன்.

நேரிசை வெண்பா.

சீரொன்று தூப்புற் றிருவேங் கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே யமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு.

கலிவிருத்தம்.

பத்திமுத லாமவற்றிற் பதியெனக்குக் கூடாமல்
எத்திசையு முழன்றோடி யிளைத்து விழுங்காம்போல்
முத்திதரு நகரேழின் முக்கியமாங் கச்சிதனில்
அத்திகிரி யருளாளர்க் கடைக்கலநான் புகுந்தேனே. (க)

சடைமுடியன் சதுமுகனென் றிவர்முதலாந் தரமெல்லாம்
அடையவினைப் பயனாகி யழிந்துவிடும் படிகண்டு
கடிமலராள் பிரியாத கச்சிநக ரத்திகிரி
இடமுடைய வருளாள ரிணையடிக ளடைந்தேனே. (உ)

தந்திரங்கள் வேறின்றித் தமதுவழி யழியாது
மந்திரங்க டம்மாலு மற்றுமுள்ள வுரையாலும்
அந்தரங்கண் டடிபணிவா ரெல்லார்க்கு மருள்புரியுஞ்
சிந்துரவெற் பிறையவனார் சீலமல்ல தறியேனே. (ங)

கர்கமிராக் கதன்மன்னர் காதலிகத் திரபந்து
நாகமர னயன்முதலா நாகநக ரார்தமக்கும்
போகமுயர் வீடுபெறப் பொன்னருள்செய் தமைகண்டு
நாகமலை நாயகனார் நல்லடிப்போ தடைந்தேனே. (ச)

உகக்குமவை யுகந்துவா வினைத்துமொழிந் துறவுகுண
மிகத்துணிவு பெறவுணர்ந்து வியன்காவ லெனவரித்துச்
சகத்திலொரு புகலில்லாத் தவமறியேன் மதிட்கச்சி
நகர்க்கருணை நாதனைநல் லடைக்கலமா யடைந்தேனே. (ரு)

அளவுடையா ரடைந்தார்க்கு மதனுரையே கொண்டவர்க்கும்
வளவுரைதந் தவனருளே மன்னியமா தவத்தோர்க்கும்
களவொழிவா ரெமரென்ன விசைந்தவர்க்குங் காவலராம்
துளவமுடி யருள்வரதர் துவக்கிலெனை வைத்தேனே. (சா)

உமதடிக ளடைகின்றே னென்றொருகா லுரைத்தவரை
அமையுமினி யன்பவர்போ லஞ்சலெனக் கரம்வைத்துத்
தமைதனைத்து மவர்தமக்கு வழங்கியுந்தான் மிகவிளங்கும்
அமையுடைய வருளாள ரடியிணையை யடைந்தேனே. (எ)

திண்மைகுறை யாமைக்கு நிறைகைக்குந் தீவினையால்
உண்மைமற வாமைக்கு முளமதியி லுகக்கைக்கும்
தண்மைகுறை யாமைக்குந் தரிக்கைக்குந் தணிகைக்கும்
வண்மையுடை யருளாளர் வாசகங்கண் மறவேனே. (அ)

சுருதிநினை விமையறியுந் துணிபுடையார் தூய்மொழிகள்
பரிதிமதி யாசிரியர் பாசுரஞ்சேர் தருக்கணங்கள்
கருதியொரு தெளிவாளாற் கலக்கமறுத் தத்திகிரிப்
பரிதிமதி நயனமுடைப் பரமனடி பணிந்தேனே. (கூ)

திருமகளுந் திருவடிவுந் திருவருளுந் தெள்ளறிவும்
அருமையிலா மையுமுறவு மளப்பரிய வடிவரசும்
கருமமழிப் பளிப்பமைப்புங் கலக்கமிலா வகைநின்ற
அருள்வரதர் நிலையிலக்கி லம்பெனநா னமிழ்ந்தேனே. (ய)

ஆறுபயன் வேறில்லா வடியவர்க ளனைவர்க்கு
மாறுபதின் பயனுமிவை யொருகாலும் பலகாலு
மாறுபய னெனவேகண் டருளாள ரிணையடிமேல்
கூறியநற் குணவுரைக ளிவைபத்துங் கோதிலவே. (யக)

வேதாந்ததேசிகர் திருவடிகளே சரணம்.

மும்மணிக்கோர்வை.

நிலமண்டில வாசிரியப்பா.

அருடரு மடியவர் பான்மெய்யை வைத்து
தெருடர நின்ற தெய்வநா யகநின்
அருளெனுஞ் சீரோ ரரிவை யானதென்
இருள்செக வெமக்கோ ரின்னொளி விளக்காய்
மணிவரை யன்ன நின்றிரு வுருவில்
அணியம ராக வழங்கலா யிலங்கி
நின்படிக் கெல்லாந் தன்படி யேற்க
அன்புட னுன்னோ டவதரித் தருளி
வேண்டுரை கேட்டு மீண்டவை கேட்பித்
தீண்டிய வினைகண் மாண்டிட முயன்று
தன்னடி சேர்ந்த தமருனை யணுக
நின்னுடன் சேர்ந்து நிற்குநின் றருவே. (க)

நேரிசை வெண்பா.

திருமா லடியவர்க்கு மெய்யனூர் செய்ய
திருமா மகளென் றுஞ் சேரும் - திருமார்பில்
இம்மணிக் கோவையுட னேற்கின்ற ரென்றன்
மும்மணிக் கோவை மொழி. (உ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மொழிவார் மொழிவன மும்மறை யாகு மயிந்தையில்வர்
திழிவா ரிகழுவென் றின்னமு தக்கட லாகிநின்ற
விழிவா ரருண்மெய்யர் மெல்லடி வேண்டிய மெல்லியர்மேல்
பொழிவா னரங்கர்தம் பூங்கரும் புந்திய பூமழையே. (௩)

நிலமண்டில வாசிரியப்பா.

மழையி லெழுந்த மொக்குள்போல் வையம்
அழியவொன் றழியா வடியவர் மெய்ய
அருமறை யின்பொரு ளாய்ந்தெடுக் குங்கால்
திருவுட னமர்ந்த தெய்வ நாயக
நின்றிருத் தனக்கு நீதிரு வாகி
இந்துதன் னிலவுட னிலங்குதன் மையினை
நந்துத லில்லா நல்விளக் காகி
அந்தமி லமுத வாழியாய் நிற்றி
பாற்கடற் றன்னிற் பன்மணி யன்ன
சீர்க்கணஞ் சேர்ந்த சீலமெல் லையிலை
அடியவர் பிழைக ணின்கருத் தடையா
தடையவாண் டருளு மரசனு நீயே
உயர்ந்தநீ யுன்னை யெம்முடன் கலந்தெனை
அயிந்தைமா நகரி லமர்ந்தனை யெமக்காய்ச்
சித்திர மணியெனத் திகழுமன் னுருவில்
அத்திர மணியென வனைத்துநீ யணுகி
விண்ணினு ளமர்ந்த வியனுரு வதனால்
எண்ணிய வீரிரண் டுருக்களு மடைதி
பன்னிரு நாமம் பலபல வுருவாய்
என்னுரு வெங்கு மெய்திநீ நிற்றி
மீனோ டாமை கேழல்கோ ளரியாய்
வானோர்க் குறளாய் மழுப்படை முனியாய்ப்
பின்னு மிராமா ரிருவராய்ப் பாரில்
துன்னிய பரந்தீர் துவரைமன் னனுமாய்க்
கலிதவிர்த் தளிக்குங் கற்கியாய் மற்றும்
மலிவதற் கென்றும் வல்வினை மாற்ற
நானா வுருவங் கொண்டுநல் லடியோர்
வானோ ரின்ப மிங்குற வருதி
ஒருயி ருலகுக் கென்னுநீ திருவோ
டோருயி ரெல்லா மேந்தியின் புறுதி

யாவரு மறியா தெங்குநீ கரந்து
மேவுருச் சூழ்ந்து வியப்பினுன் மிகுதி
கொண்டிட வெம்மை யடைக்கல முலகில்
கண்டிலங் கதியுனை யன்றிமற் றென்றும்
பல்வகை நின்ற நின்படி யனைத்தில்
தொல்வகை காட்டுந் துணிந்தது மறையே. (ரு)

நேரிசை வெண்பா.

தூமறையி னுள்ளந் துளங்காத் துணிவுதரும்
ஆமறிவா லார்ந்தடிமை யாகின்றோம் - பூமறையோன்
பாரா யணத்திற் பணியு மயிந்தைநகர்
நாரா யணனுர்க்கே நாம். (௬)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆர்க்குங் கருணை பொழிவா னயிந்தையில் வந்தமர்ந்த
கார்க்கொண் டலைக்கண்ட காதற் புனமயில் கண்பனியா
வேர்க்கு முகிழ்க்கும் விதிர்விதிக் கும்வெள்கி வெவ்வுயிர்க்கும்
பார்க்கின் றவர்க்கிது நாமென்கொ லென்று பயிலுவமே. (சு)

நிலமண்டில வாசிரியப்பா.

பயின்மதி நீயே பயின்மதி தருதலில்
வெளியு நீயே வெளியுற நிற்றலின்
தாயு நீயே சாயைதந் துகத்தலின்
தந்தையு நீயே முந்திநின் றளித்தலின்
உறவு நீயே துறவா தொழிதலின்
உற்றது நீயே சிற்றின்ப மின்மையின்
ஆறு நீயே யாற்றுக் கருடலின்
அறமு நீயே மறநிலை மாய்தலின்
துணைவனு நீயே யிணையில்லை யாதலின்
துய்யனு நீயே செய்யா ளுறைதலின்
காரண நீயே நாரண னாதலின்
கற்பக நீயே நற்பதந் தருதலின்
இறைவனு நீயே குறையொன் றிலாமையின்
இன்பமு நீயே துன்பந் துடைத்தலின்
யானு நீயே யென்னு ளுறைதலின்
எனது நீயே யுன்தன்றி யின்மையின்
நல்லாய் நீயே பொல்லாங் கிலாமையின்
வல்லாய் நீயே வையமுண் டுமிழ்தலின்
எங்கணு மாகு மெய்யநின் வியப்பே
அங்ஙனே யொக்க வறிவதா ரணமே. (எ)

நேரிசை வெண்பா.

ஆரணங்க டேட வயிந்தைநகர் வந்துதித்த
காரணராய் நின்ற கடல்வண்ணர் - நாரணனூர்
இப்படிக்கு மிக்கென் றெடுத்தபா தங்கழுவ
மெய்ப்படிக்க மானதுபொன் வெற்பு. (அ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வெற்புட னென்றி யயிந்தையில் வெவ்வினை தீர்மருந்தொன்
றற்புத மாக வமர்ந்தமை கேட்டருள் வேண்டிநிற்கப்
பற்பின் மறந்தசெய் யாள்படி காட்டிய பண்புடையெம்
விற்புரு வக்கொடிக் கோவிலங் காமல் பெற்றனமே. (கூ)

நிலமண்டில வாசிரியப்பா.

பெற்றனை நீயே மற்றுள தெல்லாம்
பெறுவது நின்னை யுறுவது கொள்வார்
நின்னா லன்றி மன்னா ரின்பம்
நின்பொ ருட்டுநீ யென்பொருட் டில்லை
நின்னுரு நின்று மின்னுருத் தோன்றும்
நின்றனக் குநிகர் நின்னடி யடைவார்
நின்பா லன்றி யன்பா லுய்யார்
வாரண மழைக்க வந்தகா ரணமே. (ய)

வேதாந்ததேசிகர் திருவடிகளே சரணம்.

நவரத்தினமாலை.

ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

ஒருமதி யன்ப ருளங் கவர்ந்தன
வுலக மடங்க வளர்ந் தளர்ந்தன
ஒருசடை யொன்றி யகங்கை தந்தன
வுரக படங்க ளரங்கு கொண்டன
தரும முயர்ந்த திதென்ன ரீன்றன
தரும னிரந்த திசைந்து சென்றன
சகட முடைந்து கலங்க வென்றன
தமர்க ளருந்து மருந்தி தென்பன
திருமகள் செய்ய கரங்க ளொன்றின
திகழ்துள வுந்து மணங் கமழ்ந்தன
செழுமணி கொண்ட சிலம்பி லங்கின
சிலைதனி லன்றோ ரணங் குமிழ்ந்தன
அருமறை யந்த மமர்ந்த பண்பின
வயன்முடி தன்னி லமர்ந் துயர்ந்தன
அருடர வெண்ணி யயிந்தை வந்தன
வடியவர் மெய்யா மலர்ப்ப தங்களே. (க)

மகரம்வளரு மளவிற்பௌவ மடையவுற் றலைத்தனை
வடிவுகமட மெனவமர்ந்து கிரிதனைத் தரித்தனை
மலியுமசுர னுமிடந்து வசுதை பேர்த்தனை
வலிகொ ளவுண னுடல்பிளந்து மதலைமெய்க் குதித்தனை
பகருமுலக மடியளந்து தமர்களுக் களித்தனை
பரசுமுனிவன் வடிவுகொண்டு பலவரைத் துணித்தனை
பணியவிசையி றிசைமுகன்றன் முடிகள்பத் தறுத்தனை
படியுமுருவில் வருபிலம்ப வசுரனைத் தகர்த்தனை
நகரந்துவரை யெனவுகந்து வரைகரத் தெடுத்தனை
நடமொடியலும் பரியில்வந்து நலிவறுக்க வுற்றனை
நலியும்வினைகள் செகுமருந்தி னலமுறைந்த வெற்பினை
நணுகுகருட நதிகிளர்ந்த புனலுகப்பில் வைத்தனை
அகரமுதல வுரைகொண்மங்கை கணவனுக் களித்தனை
யடையும்வினதை சிறுவனுய்ய வருள்கொடுத் துயர்த்தனை
யடியுமனைய மெனுமனந்த னடிதொழக் களித்தனை
யவனிமருவு திருவயிந்தை யடியவர்க்கு மெய்யனே. (உ)

கலிச்சந்தவிருத்தம்.

புரமுயர்த்த வசுரர்கட்கோர் புறமுரைத்த பொய்யினன்
வரையெடுத்து மழைதடுத்த மழையோடொத்த மெய்யினன்
திரைநிரைத்த கடலெரித்த சிலைவளைத்த கையினன்
அருள்கொடுத்து வினைதவிர்க்கு மடியவர்க்கு மெய்யனே. (ங)

கலிவிருத்தம்.

தேசொத்தா ரில்லை யெனுந்தெய்வ நாயகர்
வாசக் குழன்மா மலராண் மணவாளர்
வாசித் தொழுமன் மதனூர் மணற்றேப்பில்
மாசிக் கடலாடி மகிழ்ந்து வருவரே. (ச)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

உருளுஞ் சகடமொன் றுதைத்தா யுலகேழு முண்டுமிழ்ந் தளந்தாய்
பொருளு மழனு மிறையாகப் பூண்டே னடிமையினி மீண்டேன்
இருளு மருளுந் தருமந்நா ளெழிலா ராழி சங்கேந்தி
அருளுந் தெருளுந் தரவென்பா லடியோர் மெய்ப வந்தருளே. (ரு)

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வஞ்சனைசெய் பூதனையை மலியுஞ் சாட்டை
மல்லரையோர் மதகளிற்றை வானோ ரஞ்சும்
கஞ்சனைமுன் கடிந்தவனி பாரந் தீர்த்த
காவலனே கோவலனாய் நின்ற கோவே
அஞ்சனமுங் காயாவு மனைய மேனி
யடியவர்க்கு மெய்யனே யயிந்தை வாழும்
அஞ்சலென வருள் மொழியும் வள்ளலேநின்
வடிவழகு மறவாதார பிறவா தாரே. (சு

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மையுமா கடலு மயிலுமா மழையு மணிகளுங் குவளையுங் கொண்ட
மெய்யனே யடியார் மெய்யனே விண்ணோ ரீசனே நீசனே னடைந்தேன்
கையுமா ழியுமாய்க் களிறுகாத் தவனே காலனார் தமரெனைக் கவரா
தையனே வந்தன் றஞ்சலென் றருடென் னயிந்தைமா நகரமர்ந் தானே. (எ)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

மஞ்சுலாவு சோலைசூ ழயிந்தைமன் னு மன்னுசீர்
வரையெடுத்து நிரையளித்த மாசில்வாசு தேவனே
செஞ்சொலன்பர் சிந்தைகொண்டு தீதிலாத தூயனைத்
தேருமூர்ந்து தேசுயர்ந்த செல்வதெய்வ நாயகா
வெஞ்சொலாளர் காலதூதர் வீசுபாசம் வந்தென்மேல்
விழுந்தழுந்தி யானயர்ந்து வீழ்வதற்கு முன்னநீ
அஞ்சலஞ்ச லென்றபோ தளிக்கவேண்டு மச்சுதா
வடியவர்க்கு மருளியக்கு மடியவர்க்கு மெய்யனே. (அ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பொருத்தம் பொருந்தலும் போகின்ற வற்றுடன் பொய்ம்மதிமேல்
விருத்தங் கலித்துறை மேவு மழன்மதம் பேறினியென்
திருத்த மனதினிற் சேரா வெமைத்தெய்வ நாயகநின்
வருத்தம் பொருவரு ளான்மன் னடைக்கலங் கொண்டருளே. (கூ)

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அந்தமில்சீ ரயிந்தைநக ரமர்ந்த நாத
னடியிணைமே லடியுரைய லைம்ப தேத்திச்
சிந்தைகவர் பிராகிருத நூறு கூறிச்
செந்தமிழ்மும் மணிக்கோவை செறியச் சேர்த்துப்
பந்துகழ லம்மானை யூச லேசல்
பரவுநவ மணிமாலை யிவையுஞ் சொன்னேன்
முந்தைமறை மொய்வழி மொழிநீ யென்று
முகுந்தனரு டந்தபயன் பெற்றே னேனே. (ய)

வேதாந்ததேசிகர் திருவடிகளே சரணம்.

ப்ரபந்தஸாரம்.

தனியன்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆரணநான் கின்பொருள்க ளாழ்வார்க ளாய்ந்தடைவே
யன்புடனே யம்புவியோ ரனைவருமீ டேறவென்று
நாரணனார் தாள்களிலே நாலாயி ரந்தமிழா
னண்ணியுரை செய்தவற்றை நாடிவகை செய்தாய்

பூரணமா ஞானியர்சேர் பொங்குபுகழ்த் தூப்புல்வரும்
புனிதனென்றும் பிள்ளையென்றும் புவியோர்புகழ் வேங்கடவர்
தாரணியோ ரிங்குகக்கச் சாற்றியப்ர பந்தசாரந்
தனையுரைத்து வாழுமனந் தந்தருளா யென்றனுக்கே.
ஆதிமறை யோதிமகி ழயக்கிரீவர் தம்மருளா
லன்புடனே தூப்புனக ரவதரித் திங்குவந்து
வாதியரை வென்றுவந்து வண்புவிமே லெதிராசர்
வாழ்வுறுநற் றரிசனத்தை வண்மையுட னேவளர்த்து
நீதிநெறி தவறும னிறுத்தியிடும் வேங்கடவா
நேசமுட னாழ்வார்க ணிலைகளெல் லாமுணர்ந்து
சாதுசனம் வாழவென்று சாற்றியநற் ப்ரபந்தசாரந்
தனையுரைத்து வாழமனந் தந்தருளா யென்றனுக்கே.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

ஆழ்வார்க ளவதரித்த நாளூர் திங்க
ளடைவுதிரு நாமங்க ளவர்தாஞ்செய்த
வாழ்வான திருமொழிக ளவற்றுட் பாட்டின்
வகையான தொகையிலக்க மற்றுமெல்லாம்
வீழ்வாக மேதினிமேல் விளங்க நாளும்
விரித்துரைக்கும் கருத்துடனே மிக்கோர் தங்கள்
நீள்பாத நிரந்தரமுந் தொழுது வாழ்த்து
நேசமுட னடியேன்றன் நெஞ்சு தானே. (க)
அருண் மிகுத்த தொருவடிவாய்க் கச்சிதன்னி
லைப்பசிமா தத்திருவோ ணத்து நாளில்
பொருண் மிகுத்த மறைவிளங்கப் புவியோ ருய்யப்
பொய்கைதனில் வந்துதித்த புனித முன்னாள்
இருளதனிற் றண்டகோவ லிடை கழிச்சென்
றிருவருடல் நிற்கவுமா லிடை நெருக்கத்
திருவிளக்கா மெனவையந் தகளி நூறுஞ்
செழும்பொருளை யெனக்கருள்செய் திருந்த நீயே. (உ)
கடன்மல்லைக் காவலனே பூத வேந்தே
காசினிமே லைப்பசியி லவிட்ட நாள்வந்
திடர்கடியுந் தண்கோவ லிடைக ழிச்சென்
றிணையில்லா மூவருமா யிசைந்தே நிற்க
நடுவிலுமி லொருவருமன் றறியா வண்ண
நள்ளிருளின் மாலெனெருக்க நந்தா ஞானச்
சுடர்விளக்கேற் றியவன்பே தகளி யான
தொடைநூறு மெனக்கருள்செய் துலங்க நீயே. (ரு)

மாமயிலைப் பதியதனிற் றலாமா தத்தில்
வருஞ்சதயத் தவதரித்துக் கோவலூரில்
தூமுனிவ ரிருவருடன் றுலங்க நின்று
துன்னியபே ரிருணீங்கச் சோதி தோன்றச்
சேமமுட னெமொலைக் காணப் புக்குத்
திருக்கண்டே னெனவுரைத்த தேவே யுன்றன்
பாமருவு தமிழ்மாலை நூறு பாட்டும்
பழவடியே னுக்கருள்செய் பரம நீயே. (ச)

தைம்மகத்தில் வருமழிசைப் பரனே மற்றைச்
சமயங்கள் பலதெரிந்து மாயோ னல்லால்
தெய்வமற் றில்லையென வுரைத்த வேதச்
செழும்பொருளுன் முகன்றெண்ணூற் றுறு பாட்டும்
மெய்ம்மிகுத்த திருச்சந்த விருத்தப் பாடல்
விளங்கியநூற் றிருபதுந்தப் பாமன் மெய்யே
வையகத்தின் மறவாம லுரைத்து வாழும்
வகையடியே னுக்கருள்செய் மகிழ்ந்து நீயே. (ரு)

முன்னுரைத்த திருவிருத்த நூறு பாட்டும்
முறைபின்வரு மாசிரிய மேழு பாட்டும்
மன்னியநற் பொருட் பெரிய திருவந்தாதி
மறவாத படியெண்பத் தேழுபாட்டும்
பின்னுரைத்த தோர்திருவாய் மொழியெப் போதும்
பிழையறவா யிரத்தொருநூற் றிரண்டு பாட்டும்
இந்நிலத்தில் வைகாசி விசாகந் தன்னி
லெழிற்குருகை வருமாறு விரங்கு நீயே. (சு)

தேறியமா ஞானமுடன் திருக்கோ ளூரிற்
சித்திரையிற் சித்திரைநாள் வந்து தோன்றி
ஆறியநல் லன்புடனே குருகூர் நம்பிக்
கனவரத மந்தரங்க வடிமை செய்து
மாறனேயல் லாலென்று மறந்துந் தேவு
மற்றறியே னெனுமதுர கவியே நீமுன்
கூறியகண் ணிநுண்சிறுத்தாம் பதனிற் பாட்டுக்
குலவுபதி னொன்றுமெனக் குதவு நீயே. (எ)

பொன்புரையும் வேற்குலசே கரனே மாசிப்
புனர்பூசத் தெழில்வஞ்சிக் களத்திற் றோன்றி
அன்புடனே நம்பெருமாள் செம்பொற் கோயி
லனைத்துலகின் பெருவாழ்வு மடியார் தங்க
ளின்பமிகு பெருங்குழுஉக் காண மண்மே
லிருள்விரிய வென்றெடுத்த விசையிற் சொன்ன
நன்பொருள்சேர் திருமொழிநூற் றைந்து பாட்டும்
நன்றுக வெனக்கருள் செய்நல்கி நீயே. (அ)

பேரணிந்த வில்லிபுத்தூ ரானி தன்னிற்
பெருஞ்சோதி தனிற்றோன்றும் பெருமா னேமுன்
சீரணிந்த பாண்டியன்ற னெஞ்சு தன்னிற்
றயக்கரமால் பரத்துவத்தைத் திறமாச் செப்பி
வாரணமேன் மதுரைவலம் வரவே வானின்
மால்கருட வாகனனாய்த் தோன்ற வாழ்த்து
மேரணிபல் லாண்டுமுதற் பாட்டு நானூற்
றெழுபத்தொன் றிரண்டுமெனக் குதவு நீயே. (கூ)

வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூ ராடிப் பூர
மேன்மேலு மிகவிளங்க விட்ணு சித்தன்
றூயதிரு மகளாய்வந் தரங்க னார்க்குத்
துழாய்மாலை முடிசூடிக் கொடுத்த மாதே
நேயமுடன் திருப்பாவைப் பாட்டா றைந்து
நீயுரைத்த தையொருதிங் கட்பா மாலை
யாயபுகழ் நூற்றுநாற் பத்து மூன்று
மன்புடனே யடியேனுக் கருள்செய் நீயே. (௰)

மன்னுமதிட் டிருமண்டங் குடிதான் வாழ
மார்கழிமா தக்கேட்டை நாளில் வந்து
துன்னுபுகழ்த் தொண்டரடிப் பொடியே நீமுன்
றுழாய்மாலைப் பணியடிமை செய்து நாளுந்
தென்னரங்க மணவாளர்க் கன்பு மிக்கச்
செப்பியநற் றிருமாலை நாற்பத் தைந்தும்
பண்ணியநற் றிருப்பள்ளி யெழுச்சிப் பத்தும்
பழவடியே னுக்கருள்செய் பரிந்து நீயே. (௰க)

உலகறிய மலிபுகழ்க்கார்த் திகைமா தத்தி
லுரோகிணிநா ளுறைந்தைவளம் பதியிற் றோன்றித்
தவமளந்த தென்னரங்கர் பா லுலோக
சாரங்க மாமுனிதோ டணிலே வந்து
பலமறையுண் பொருளாற் பாண்பெருமா ளேநீ
பாதாதி கேசமதாய்ப் பாடித் தந்த
சொல்வமல னாதிபிரான் பத்து பாட்டுஞ்
சோராம லெனக்கருள்செய் துலங்க நீயே. (௰உ)

அறிவுதரும் பெரியதிரு மொழிதப் பாம
லாயிரத்தோ டெண்பத்து நாலு பாட்டுங்
குறியதொரு தாண்டகநா லைந்தா றைந்துங்
குலாநெடுந்தாண் டகமெழுகூற் றிருக்கை யொன்றும்
சிறியமடற் பாட்டுமுப்பத் தெட்டி ரண்டுஞ்
சீர்பெரிய மடறனிற்பாட் டெழுபத் தெட்டு
மிறையவனே கார்த்திகையிற் கார்த்தி கைநா
ளெழிற்குறையல் வருங்கலிய விரங்கு நீயே. (௰௩)

தேசமெலா முகந்திடவே பெரும்பூ தூரிற்
சித்திரையி லாதிரைநாள் வந்து தோன்றி
காசினிமேல் வாதியரை வென் றரங்கர்
கதியாக வாழ்ந்தருளு மெதிரா சாமுன்
பூசுரர்கோன் றிருவரங்கத் தமுத னுருன்
பொன்னடிமே லந்தாதி யாகப் போற்றிப்
பேசியநற் கலித்துறைநூற் றெட்டு பாட்டும்
பிழையறவே யெனக்கருள்செய் பேணி நீயே. (௰௪)

எண்ணின்முத லாழ்வார்கண் மூன்று நூறு
மெழின்மழிசைப் பிரானிருநூற் றிருபத் தாறு
முண்மைமிகு மாறன்மறை யாயி ரத்தோ
டுற்றவிரு நூற்றுத்தொண் ணூறு மாறும்
வண்மையுடை மதுரகவி பத்து மொன்றும்
வஞ்சியர்கோ னூற்றைந்தும் பட்ட நாதன்
பண்ணியநா னூற்றேழு பத்து மூன்றும்
பார்க்கோதை நூற்றேழு பத்து மூன்றே. (௰௫)

பத்தரடிப் பொடிபாட லைம்பத் தைந்தும்
பாணர்புகழ் பத்துடனே பரகா லன்சொல்
அத்தனுயர் வேங்கடமாற் காயி ரத்தோ
டானவிரு நூற்றேரைம் பத்து மூன்று
முத்திதரு மெதிராசன் பொன்ன டிக்கே
மொழிந்தவமு தாற்பாட னூறு மெட்டு
மெத்திசையும் வாழவிவை பாடி வைத்த
வென்பவைநா லாயிரமு மெங்கள் வாழ்வே. (௰௬)

வையகமெண் பொய்கைபூ தன்பே யாழ்வார்
மழிசையர்கோன் மகிழ்மாறன் மதுரகவி
பொய்யில்புகழ் கோழியர்கோன் விட்டு சித்தன்
பூங்கோதை தொண்டரடிப் பொடிப்பா ணுழ்வார்
ஐயருட் கலியனெதி ராசர் தம்மோ
டாறிருவ ரோரொருவ ரவர்தாஞ் செய்த
துய்யதமி ழிருபத்து நான்கிற் பாட்டின்
றொகைநாலா யிரமுமடி யோங்கள் வாழ்வே. (௰௭)

அந்தமிலா வாரணநா லாகி நின்ற
வதன்கருத்தை யாழ்வார்க ளாய்ந் தெடுத்துச்
செந்தமிழா லருள்செய்த வகை தொகையுஞ்
சிந்தாம லுலகங்கள் வாழ வென்று
சந்தமிகு தமிழ்மறையோன் றூப்புற் றேன்றும்
வேதாந்த குருமொழிந்த ப்ரபந்த சாரஞ்
சிந்தையினு லனுதினமும் சிந்திப் போர்க்குச்
சேமமதாந் திருமாறன் கருணை யாலே. (௰௮)

வேதாந்ததேசிகர் திருவடிகளே சரணம்.

நயினாராசாரியர் அருளிச்செய்த

பிள்ளையந்தாதி.

தனியன்.

சீரார் தூப்புற் பிள்ளையந் தாதியென்று செழுந்தமிழால்
நேராக வேதாந்த தேசிகர்தா ளிணைக் கீழ்மொழிந்தான்
ஏரார் மறைப்பொரு ளெல்லா மெடுத்திவ் வுலகுய்யவே
சீரா கியவர தாரியன் பாதந் துணைநமக்கே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாமலர் மன்னிய மங்கை மகிழ்ந்துறை மார்பினன்றாள்
தூமலர் சூடிய தொல்லருண் மாறன் றுணையடிக்கீழ்
வாழ்வை யுகக்கு மிராமா நுசமுனி வண்மைபோற்றுஞ்
சீர்மைய னெங்கடூப் புற்பிள்ளை பாதமென் சென்னியதே. (க)

சென்னி வணங்கச் சிறுபனி சோரவென கண்ணிணைகள்
வென்நர கங்கழும் வீய வியன்கதி யின்பமேவத்
துன்னு புகழுடைத் தூப்புற் றுரந்தரன் றூமலர்த்தாள்
மன்னிய நாள்களு மாகுங்கொன் மாநிலத் தீர்நமக்கே. (உ)

மாநிலத் தோதிய மாமறை மன்னிய நற்கலைகள்
ஆனவை செய்யு மரும்பொரு ளத்தனை யேயருளும்
தூநெறி காட்டு மிராமா நுசமுனித் தோத்திரஞ்செய்
ஊனமி றூப்புலய் யன்னோர் புகழன்றி யுய்வில்லையே. (ங)

உய்யும் வகையில்லை யுத்தர வேதியுள் வந்துதித்த
செய்யவண் மேவிய சீரளு ராரைச் சிந்தைசெய்யும்
மெய்யவ னெந்தை யிராமா நுசனருண் மேவிவாழும்
அய்யனி லற்குதூப் புற்பிள்ளை யாய்ந்த பொருளன்றியே. (ச)

அன்றிவ் வுலகினை யாக்கி யரும்பொரு ணூல்விரித்து
நின்றுதன் னீள்புகழ் வேங்கட மாமலை மேவிப்பின்னும்
வென்றிப் புகழ்ந்திரு வேங்கட நாத னெனுங்குருவாய்
நின்று நிகழ்ந்தமண் மேனின்ற நோய்க்கட வித்தகனே. (ரு)

வித்தகன் வேதியன் வேதாந்த தேசிக னெங்கடூப்புல்
மெய்த்தவ னுத்தமன் வேங்கட நாதன் வியன்கலைகள்
மொய்த்திடு நாவின் முழக்கொடு வாதியர் மூலமறக்
கற்றவ னென்றுரைத் தேன்கண்டி லேனென் கடுவினையே. (சு)

வினைகா ளுமக்கினி வேறோ ரிடந்தேட வேண்டுமெனச்
சினமேவி முன்போற் சிதைக்கும் வகையிங் கரிதுகண்டீர்
எனிதி லிராமா நுசமுனி யின்னுரை சேர்ந்ததூப்புல்
புனிதரென் புந்தி புகுந்து திகழ்ந்து பொருந்தினரே. (எ)

பொருந்திப் புதனிற் பொய்வாழ்க்கை பூண்கின்ற பூரியர்காள்
இருந்து நரகி னிடர்கெட மாற்ற மறிகின்றிலீர்
பொருந்தும் பொருளொன்று கேளீர் பொங்குமிவ் விடர்க்கடற்றுள்
வருந்ாது தூப்புன் மாபூ ருடன்பாதம் வணங்குமினே. (அ)

வணக்க மொடுக்கம் வழக்க மொழுக்கஞ் சேரும்
இணக்க முறக்க மிழுக்கு மழுக்கு மிகந்துநிற்கும்
குணக்குல மோங்கு மிராமா நுசன்குணங் கூறுந்தூப்புல்
அணுக்கனைப் பிள்ளை தனையர ணாக வடைபவர்க்கே. (௯)

அடைபவர் தீவினை மாற்றி யருடருந் தூப்புலையா
இடர்தரு மிப்பிற விக்கட றன்னி லமர்ந்தவென்னைக்
கடையறப் பாசங் கழற்றிநின் றாளிணை காணும்வண்ணம்
உடையவ னேயரு ளாயுணர்க் தார்தங்கள் கற்பகமே. (௰)

கற்பக மேயென்று காசினி யோரைக் கதிக்கமாட்டேன்
வெற்பிடை யேநின்று வெந்தவத் தீயிலு மேவமாட்டேன்
பற்பல கலைவல்ல பாவல னேபத்த ரேத்துந் தூப்புல்
அற்புத னேயரு ளேயடி யேனுக் கரும்பொருளே. (௰௧)

பொருளான தொன்று மன்னிற் பொருந்தா ததுவன்றியந்தோ
மருளே மிகுத்து மறையவர் நல்வழி மாற்றிநின்றேன்
தெருளார் மறைமுடித் தேசிக னேயெங்க ளேப்புற்றவே
அருளா யினியெனக் குன்னரு ளேயன்றி யாறில்லையே. (௰௨)

ஆறாக வெண்ணு மருங்கரு மஞ்ஞானங் காதல்கொண்டு
வேறாக நிற்கும் விரகெனக் கில்லை விரத்தியில்லை
தேறாது திண்மதி சேரார் கதியிலுஞ் செம்பொன்மேனி
மாறாத தூப்புன் மாலே மறவே னினிநின்பதே. (௰௩)

நின்பதந் தன்னிலு நேரே யெனக்கில்லை பன்புகண்டாய்
நின்பத மொன்றிய வன்ப ரிலுநேச மில்லையந்தோ
என்படி கண்டினி யென்பய னேதமி றூப்புலெந்தாய்
உன்படி யேயரு ளாலுத வாயெனக் குன்னருளே. (௰௪)

உன்னரு ளன்று யெனக்கொரு நற்றுணை யின்மையினல்
என்னிரு வல்வினை நீயே விலக்கி யிதங்கருதி
மன்னிய நற்றிரு மந்திர மோதும் பொருணிலையே
பொன்னரு ளாலரு ளாய்புகழ் தூப்புற் குலவிளக்கே. (௰௫)

விளக்காதி வேங்கட வெற்பினில் வாழும் விரைமலராள்
வளக்காதல் கொண்டுறை மார்பன் றிறத்து முனதடியார்
துளக்காத வில்லவர் தங்க டிறத்திலுந் தூய்மையெண்ணிக்
களக்காதல் செய்யு நிலைகடி யால்தூப்புற் காவலனே. (யசு)

காவல னெங்கள் கிடாம்பிக் குலபதி யப்புளார்தம்
மேவலர் சேவடி சேர்ந்து பணிந்தவர் தம்மருளால்
நாவல ருந்தென் வடமொழி நற்பொருள் பெற்றநம்பிக்
காவலர் தூப்புற் குலத்தர சேயெம்மைக் காத்தருளே. (யஎ)

அருடரு மாரண தேசிக னேயெங்க பேப்புற்றவே
வருகவி தார்க்கிக சிங்கமே வாதியர் வாழ்வறுத்தாய்
இருகையுங் கூப்பி யுரைக்குமிவ் விண்ணப்ப மொன்றுகேளாய்
உருவ வெனக்கரு ளாயெண்ணு முள்ளமுன் றெண்டரையே. (யஅ)

தொண்ட ருகக்குந் துணையடி வாழிநின் றூமுறுவல்
கொண்ட முகம்வாழி வாழிவி யாக்கியான முத்திரைக்கை
வண்டிரு நாமமும் வாழி மணிவட முப்புரிநூல்
கொண்டசீர் தூப்புற் குலமணி யேவாழி நின்வடிவே. (யகூ)

வடிவழ கார்ந்த வண்டேப்புல் வள்ளன்மென் மலரடிமேல்
அடியவ ரோத வந்தாதி யிருபது மாய்ந்துரைத்தேன்
திடமுட னிதனைத் தினந்தோறு மாதரித் தோதுமன்பர்
முடியிடை நேர்படுந் தூப்புலம் மான்பத மாமலரே. (உய)

நயினாராசாரியர் திருவடிகளே சரணம்.

சாற்றுமுறை.

ஸர்வதேஸதஸாகாலே ஷ்வவ்யாஹதபராக்ரமா
ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாமபிவர்த்ததாம்.

ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸரமுஜ்வலா
திகந்தவ்யாபிநீபூயாத் ஸாஹிலோகஹிதைஷிணீ.

ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீயமநுபத்ரவாமநுதிநம்ஸம்வர்த்தய
ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீயமநுபத்ரவாமநுதிநம்ஸம்வர்த்தய.

நமோராமாநுஜாயாய வேதாந்தார்த்தப்ரதாயிநே
ஆத்ரேயபத்மநாப யசுதாயகுணசாலிநே.

ராமாநுஜதயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணம்
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தேவேதாந்ததேசிகம்.

வாழித்திருநாமம்.

நேரிசை வெண்பா.

வாழி யிராமா நுசப்பிள்ளான் மாதகவால்
வாழு மணிநிக மாந்தகுரு - வாழியவன்
மாறன் மறையுமிரா மாநுசன் பாஷியமும்
தேறும் படியுரைக்குஞ் சீர். (க)

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வஞ்சப் பலசமய மாற்றவந்தோன் வாழியே
மன்னுபுகழ்ப் பூதூரான் மனமுகப்போன் வாழியே
கஞ்சத் திருமங்கை யுகக்கவந்தோன் வாழியே
கலியனுரை குடிகொண்ட கருத்துடையோன் வாழியே
செஞ்சொற் றமிழ்மறைக டெளிந்துரைப்போன் வாழியே
திருமலைமா லிருமணியாய்ச் சிறக்கவந்தோன் வாழியே
தஞ்சப் பரகதியைத் தந்தருள்வோன் வாழியே
செந்தமிழ்த் தூப்புற் றிருவேங்கடவன் வாழியே. (உ)

நேரிசை வெண்பா.

நானிலமுந் தான்வாழ நான்மறைக டாம்வாழ
மாநகரின் மாறன் மறைவாழ - ஞானியர்கள்
சென்னியணி சேர்தூப்புல் வேதாந்த தேசிகரே
இன்னமொரு நூற்றாண் டிரும். (௩)

வெண்பா.

வாழியணி தூப்புல் வருநிகமாந் தாசிரியன்
வாழியவன் பாதார விந்தமலர் - வாழியவன்
கோதிலாத் தாண்மலரைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும்
தீதிலா நல்லோர் திரள். (௪)

திருநாள்பாட்டு.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வாதா சனவா ரியரென வருமா பாஷியம் வகைபெறுநாள்
வகுளா பரணப் பெருமா டமிழின் வாசி யறிந்திடுநாள்
பேதா பேதம் பிரமமெ னுவகை பிரமந் தெளிவித்திடுநாள்
பேச்சொன் றுக்குச் சததூ ஷணியைப் பேசிய தேசிகநாள்
தீதா கியபல மாயக் கலியைச் சிக்கென வென்றிடுநாள்
திக்கெட் டும்புகழ் ஸ்ரீபா ஷியத்தைத் தெளிய வுரைத்திடுநாள்
ஓதா தோதும் வேதாந் தாரிய னுதயஞ் செய்திடுநாள்
உத்தம மான புரட்டா சித்திரு வோண மெனுநாளே. (க)

செங்கம லத்தய னன்னவ ரென்று புகழ்ந்து மகிழ்ந்திடுநாள்
சீர்கொ ளிராமா நுசவெனு மந்திரம் பதிகளில் வாழ்ந்திடுநாள்
செங்கயல் வாளைகள் சேர்வயல் சூழ்ந்த வரங்கர் சிறந்திடுநாள்
சிந்துர வெற்பிடை சென்று திகழ்ந்து சிரீபதி வாழ்ந்திடுநாள்
தெங்கொடு மாங்கனி தேன்சுனை வேங்கடத் தீசர் பிறந்திடுநாள்
சீர்மதி யாக மௌலிதந் தேசிகர் பிறந்து வளர்ந்திடுநாள்
பங்கய மாமலர் மங்கை குணங்களைத் தெளிய வெளியிடுநாள்
பார்திகழ் பாத்திர பதத்திரு வோண மெனுந்திரு நன்னாளே. (௨

வேதாந்ததேசிகர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆண்டாள் வாழித்திருநாமம்.

வேதப்பிரான்பட்டர் அருளிச்செய்தவை.

வெண்பா.

கோதை பிறந்தவூர் கோவிந்தன் வாழுமூர்
சோதி மணிமாடந் தோன்றுமூர் - நீதியால்
நல்லபத்தர் வாழுமூர் நான்மறைக ளோதுமூர்
வில்லிபுத்தூர் வேதக்கோ னூர். (௧)

பாதகங்கள் தீர்க்கும் பரம னடிகாட்டும்
வேத மனைத்துக்கும் வித்தாகும் - கோதைதமிழ்
ஐயைந்து மைந்தும் அறியாத மானிடரை
வையம் சுமப்பதுவும் வம்பு. (௨)

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

திருவாடிப் பூரத்துச் செகத்துதித்தாள் வாழியே
திருப்பாவை முப்பதும் செப்பினாள் வாழியே
பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளை வாழியே
பெரும்பூதூர் மாமுனிக்குப் பின்னானாள் வாழியே
ஒருநூற்று நாற்பத்து மூன்றுரைத்தாள் வாழியே
உயரரங்கர்க் கேகண்ணி யுகந்தளித்தாள் வாழியே
மருவாரும் திருமல்லி வளநாடி வாழியே
வண்புதுவை நகர்க்கோதை மலர்ப்பதங்கள் வாழியே. (௩)

வேதாந்ததேசிகர் திருநக்ஷத்திரம்.

𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾-𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌿𑌤𑍁𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 । 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌂 ॥
𑌤𑍁𑌲𑌾-𑌤𑍁𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌵𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾
𑌪𑌰𑍇𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌰𑍋𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥

கன்னியா-கன்னியாசிரவணஸம்பூதம் குண்டாம்சம்வேங்கடேசிது:
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தேவேதாந்ததேசிகம்.
துலா-துலாயாம்சிரவணேஜாதம் காஞ்சியாம் காஞ்சநவாரிஜாத்துவா
பரேபாஞ்சஜன்னியாம்சம் ஸரோயோகினமாஸ்ரயே.

நித்யாநுஸந்தாநம் ஸம்பூர்ணம்.